

Le spomini na preteklost

Ko danes slavimo petdeset letnico ustanovnega kongresa Komunistične partije Slovenije in petdeset letnico prihoda tovariša Tita na čelo Komunistične partije Jugoslavije, je prav, da se spomnimo tudi štirideset letnice ustanovnega kongresa ZB NOV Jugoslavije, ki je bil od 29. do 30. septembra 1947.

Za nas, prebivalce občine Domžale, pa je pomembna tudi 45-letnica najhujšega terorja Nemcev nad našimi kraji. Nemcem je res uspelo koncem leta 1941, da so se morale z območja kamniškega okrožja umakniti partizanske enote. Niso pa mogli uničiti vseh partizanov. Njihov uspeh pa je bil le kratkotrajen. Sredi februarja 1942. leta se je 12 borcev iz Jelovice prebilo preko Rašice in Mengša v Tuhinjsko dolino. Kaj kmalu je bilo v četi 70 borcev tako, da so maja že ustanovili Kamniški bataljon. Zaradi dotoka novih borcev je moral bataljon napraviti nekaj akcij za pridobitev orožja. Zelo uspešni akciji sta bili napad na Stranje in Črnivec.

Nemci so poskušali uničiti NOB, toda gibanja partizanov niso uspeli ustaviti. Zato so si hoteli pomagati z nasiljem nad prebivalstvom. Tako so že 13. aprila zažgali in uničili vas Kostanj v občini Kamnik in 8. julija vas Koreno, kjer so 16 moških in 75 let staro žensko žive zmetali v ogenj, druge pa izselili. V juliju in avgustu so nato požgali Hrastnik pri Moravčah. Vas so požgali in v ogenj vrgli 9 živih in pretepenih domačinov. Požgali so še vasi Gradišče, Hom in Malo Lašno v občini Kamnik, v občini Domžale pa Zlato polje, Brezovico, Obrše, Podgoro in Trnovče. Tako so uničili in požgali skupaj 70 hiš in 50 gospodarskih poslopij ter izselili čez 220 žensk in otrok ter starejše osebe. Medtem pa je odšlo v NOV približno 70 tovarišev in nekaj tovarišic.

Poleg tega so Nemci začeli streljati tudi talce. Tako so od januarja do avgusta 1942 postrelili 95 krajanov nekdanjega okrožja Kamnik. Med njimi 16 iz naše občine.

Kaj vse se je dogajalo v letu 1942 je danes težko vse povedati. Zato naj omenim, da smo mi borci preživljali svojo mladost še v kraljevini Jugoslaviji. Zato danes neposredno doživljamo razliko med staro in novo državo. Tisti, ki to ni doživljal si težko predstavlja kakšen je razvoj naše industrije, gospodarstva, kmetijstva, prometa in kako je spremenjen zunanji videz naših mest in vasi. Kako se je razvil šolstvo, zdravstvo, kultura v primerjavi s stanjem v nekdanji Jugoslaviji.

Pot smo si sicer dobro zastavili, zato smo tudi v začetku dobro napredovali. Vendar na tej poti, žal, nastajajo razni zapleti; gospodarski in politični. Res, da je težko stanje pri nas in v svetu, predvsem pa je tu še naša lastna slabost in naša nedoslednost. Preveč sestankujemo, se dogovarjamo, zavzemamo, ugotavljamo, prizadevamo, vključujemo in se gremo papirnato vojno. Ali se dovolj zavedamo osnovnega naprednega rekla: brez dela ni jela?

Kam in kako osredotočiti naše napore govorimo že dolgo: več in bolje delati, lenuhom in izkoriščevalcem napovedati neusmiljen boj, manj administracije, manj papirja, manj sestankov, predvsem, če se mlati prazna slama in stvari ponavljajo. Pripravimo delo tako, da ne bo nikjer praznega teka. Ali je pošteno živeti na račun drugih?

Kaj naj borci želimo ob jubileju teh dogodkov družbenopolitičnim organizacijam v občini? Kar največ uspehov pri delu, kot smo jih imeli dosedaj. Želimo enotnost pri delu vseh občanov. Želimo, da se čimprej rešimo iz gospodarskih težav.

Ob koncu pa prosim borce, da se veliko več vključujejo v DPO v KS in občini in da več pozornosti posvečamo mladim ljudem, da bodo nove generacije našo pot nadaljevale enako, kakor smo jo mi gradili v NOB in po vojni. Vendar mladina ne želi pokroviteljstva, saj so sposobni delati, znajo razmišljati, snovati, odločati in kritizirati današnje razmere, probleme in protislovja.

Vsem borcem, borkam in aktivistom čestitam ob 4. juliju, dnevu borcev. Prav tako tudi vsem občanom, saj smo skoraj vsi vključeni v SLO in DS.

Predsednik Obč. odb. ZZB NOV
Domžale
Alfonz Avbelj

Da ne bo prepozno

(vse manjši prometni varnosti ob rob)

»Otrok pritekkel pred avto... Pijan povozil pešca... Zaradi prehitre vožnje v smrt... Oba motorista izgubila življenji...« so naslovi, ki jih iz dneva v dan prebiramo na straneh črne kronike v naših časopisih. Nas kaj pretresejo? Se nad njimi kdaj zamislimo in tudi premislimo, kaj bomo storili, da ne bo jutri, morda pojutrišnjem ali pa prihodnji teden tudi naše ime med njimi...

Vsak dan nas je več na cestah, mladih, najmlajših, starejših, najstarejših. S kolesi, avtomobili, tovornjaki, tudi peš se vključujemo v vsakdanji promet pa naj bodo na tako imenovani zvezni cesti, ali pa na vrsti makadamskih, za katere ugotavljamo, da so iz dneva v dan slabše, da jih ne vzdržujemo, da jih imamo celo nekaj takih, kjer bi promet lahko kar zaprli. Postavljajo se prometni znaki, omejitve in prepovedi, delne zapore, včasih celo izključujejo drug drugega, pa ne pomaga. Miličniki se po svojih močeh trudijo, radio nas skuša z vsakodnevnimi poročili o številu prometnih nesreč, številu mrtvih in ranjenih, o ogromni materialni škodi, predramiti, nas morda celo prestrašiti, mi pa kar nič, ali skoraj nič. Poletne počitnice so, z njimi pa tudi več otrok na cesti, nekateri tudi brez nadzorstva, s kolesi brez izpitov, malo večji, pa še vedno samo otroci, z motorji brez čelad. Zraven pa hitrost, neupoštevanje prednosti, slabe vremenske razmere, mladostna objestnost, včasih neznanje, pa spet namesto voznika za volanom alkohol in nesreča je tu. Precejkrat so vzroki nesreč objektivne okoliščine, žal pa je še vedno največkrat krivec človeški faktor, njegova želja po hitrosti, njegovo neznanje, tudi objestnost in nepredvidnost. Iz dneva v dan tudi v naši občini štejemo mrtve, štejemo ranjene, računamo materialno škodo, ki nastane na vozilih, obenem pa največkrat pozabljamo, da to pravzaprav še ni vse. Vse te nesreče, marsikatero bi lahko pravočasno preprečili, prinašajo s seboj družinske tragedije, prinašajo daljše odsotnosti z dela, prinašajo žalost in brezup.

Storimo kaj, da bo naša prometna varnost boljša. Ne pritisnimo na plin več, kot je dovoljeno, če bomo zamudili, bomo drugi dan vstali prej, ne pozabimo biti posebej pozorni, če na cesti zagledamo otroke, če so pred nami znaki, ki nas opozarjajo na prehod na pešce. Skušajmo kdaj pa kdaj najti dobro besedo tudi za »počasneto«, ki vozi pred nami, ne pa da jezni pritisnemo na plin in ga ne glede na ostale udeležence prehitimo. Ne skušajmo iz dneva v dan, koliko maksimalno naš avto potegne, niti ne sedajmo za volan, če smo malo preveč spili.

Čas šolskih počitnic je čas razvedrila naših otrok in tudi staršev, zato bodimo pozorni na nadebudneže, na kolesih in motorjih, ki se »važijo« kateri motor bolj potegne, če ne zadostuje opozorilo, bo morda kaznen. Ne pozabimo, da se majhni otroci lahko vozijo le v spremstvu staršev in da naš otrok morda premalo ve, da bi sam prečkal »glavno« cesto. Bodimo z njim in ga učimo. Če bo vsak izmed nas vsaj nekaj naredil, bo morda jutranje radijsko poročilo o nesrečah krajše, ali vsaj manj zastrašujoče, bomo morda vsak zase zadovoljni, da smo tudi sami naredili malo, da je NAŠA PROMETNA VARNOST BOLJŠA. Ne čakajmo na jutri, storimo to danes, morda bo jutri že prepozno!

V.

Partizan na obisku v šoli

V sklopu zgodovinske snovi in ohranjanja spominov na vojna leta, smo povabili na Osnovno šolo Šlandrove brigade tovariša Marka Gosarja. Učenci 4. razredov ga dobro poznajo, saj so se v tem šolskem letu z njim srečali že tretjič. Naš gost je dopolnil znanje učencev o Dražgoški bitki z živimi spomini na legendarne dneve, saj je doma na Dražgošah in je po bitki odšel v partizane star komaj štirinajst let. Kot partizan je prehodil dobršen del Slovenije.

Za tretje srečanje smo iskali nove oblike in vsebine. Želeli smo slišati o dogodkih, ki so v učbenikih kratko in faktografsko omenjeni. Šolarji na tej starostni stopnji pa zgodovinska dejstva laže in globlje dojamajo, česa primerno čustveno poudarjena, zgodovinski dogodkom se morajo približati s srcem in razumom. Dogovorili smo se za intervju. Zbrali smo se zunaj, za šolo, kot partizani sredi gozdne jase. Vreme je bilo lepo, prostor miren, učenci zbrani, tovariš Gosar pa pripravljen, da odgovarja na naša vprašanja. Pripavljenim vprašanjem so se pridružila spontana vprašanja učencev. Prehodili smo vsa vojna leta od 6. aprila 1941 do svobode in prvih tednov v svobodi.

Gosarjeva pripoved je jasna, preprosta, prežeta z objektivno resnico in človeško toplino, oživljal je svoje izkušnje in doživetja kot deček, kurir, partizan. Pripovedoval je, kako so s tovariši proslavljali dan zmage: otroško, razposajeno, kakor bi hoteli nadomestiti zamujena leta. Za njim so bila dobra tri leta bojevanja, pa je bil star komaj 18 let. Na vprašanje učenca je povedal, kako se je srečal iz oči v oči z nemškim vojakom, kako so bili

izdani pa opozorjeni na izdajo. Gosarjevi najlepši spomini na partizanska leta so vezani od odnose med soborci, na iskreno tovarštvu in požrtvovalnost, ki jih je vezala na vsakem koraku, jim lajšala dneve in gojila vero v svobodo. V njegovi pripovedi je bilo toliko življenjskih izkušenj in napotkov uporabnih za vsak čas in vsakogar.

Razgovor smo prepletli s Kajuhovimi verzi, Gosar jih je podkrepil z ustreznimi dogodki in doživljaji. Pesnik je zapisal:

»Biti mlad v teh težkih časih, to se pravi, brez mladosti biti mlad.«

Tovariš Gosar pa je rekel, da je svoja mladostna leta preživel v težkem, a velikem času, ko so si bili poštene in dobri ljudje blizu, polni pričakovanja lepših, svobodnih dni. Jasno jim je bilo, zakaj se borijo in poznali so ceno življenja in ceno smrti.

Čas nas je priganjal, pa tudi vprašanja smo izčrpali. Učenci so zapeli partizansko pesem in tudi naš gost je zapel pesem, ki so jo peli partizani na varnih pohodih ali ob tabornem ognju. Ob slovesu smo si zaželeli,

da bi se v prihodnjem šolskem letu spet srečali.

Učenci so se v skupinah razšli. Med seboj so se živahno pogovarjali. Domov so se vračali notranje bogatejši, izbirali so se jim pojmi in predstave. Ko se bodo v višjih razredih učili o vojni, o določenih mejnikih v NOB, o partizanih, trpljenju in svobodi, si bodo priklicali v spomin to srečanje in zgodovino Slovencev bodo spremljali z razumom in srcem.

Na rob tega poročanja naj dodam še misli, ki me že lep čas spremlja. Naši dnevi so prežeti s strašljivimi podražitvami, skrbi nas življenjski standard, za marsikaj potrebne smo prikrajšani, pretehtati moramo vsak izdelek. Gospodarsko stisko, ki ji ni videti konca, čutijo tudi najmlajši šolarji. Čez noč postane vprašljiv njihov zaključni izlet v živalski vrt, ker se je prevoz tako podražil. Nikogar ne zanima in ne vznemirja, ker so se izleta tako veselili pa toliko novega in zanimivega bi spoznali. Družba ne zmore več plačati filmske predstave za nagrado pridnim bralcem — značkarjem, tudi vstopnine ni mogoče znižati niti za nekaj dinarjev. Boj za preživetje posameznika, družin, delovnih organizacij in družbe kot celote nas je prignal na rob strpnosti in zmožnosti obvladovanja, vsakodnevnih težav. Med seboj se odtujujemo, ker so vabila in srečanja povezana z izdatki. Izgublamo smisel za prijete pogovore, ustvarjalno sanjarjenje je izrinjeno, samo še kritiziramo in jadikujemo. Majavi so nam pogledi v bodočnost, manjka nam vere in zaupanja.

Manjka nam tudi moči in treznega preudarka, da bi ločili zrno od plev, da bi znali potegniti odločno črto med dogodki in dejanji, ki zaslužijo kritiko in tistimi, ki so vredni občudovanja. Vse tlačimo v isti koš. Ne pomislimo, kakšne sledi pušča naše obnašanje v duševnosti naših otrok. Upajmo, da bo gospodarskih težav konec, ko bodo odrasli. Kako bodo iskali zrnje po naši preteklosti, če bodo vedeli samo za pleve?

Srečanje z Markom Gosarjem, s partizanom, ki je ves zavezan resnici in svobodi v najširšem pomenu, je učencem nudilo spoznanje o veličini in predanosti naših ljudi v najtežjih časih narodnega preživetja. Bilo je zrno na poti iskanja, spoznavanja in dozorevanja.

Emma Novak

Priznanje članu uredniškega odbora:

Marjanu Bolharju — Voljčevo priznanje

Letos je Delavska enotnost ustanovila Voljčevo nagrado in Voljčevo priznanje za dosežke na področju obveščanja v združenem delu. Poimenovala jih je po svojem dolgoletnem novinarju Janezu Voljču, katerega novinarski moto je bil, da si mora delavec vseskozi prizadevati za pravnjini položaj in vlogo v samoupravljalni družbi.

Izmed 38 predlogov so bile podeljene 3 nagrade in 2 priznanji. Eno izmed njih je na predlog Občinskega sveta ZSS Domžale prejel tudi član našega uredniškega odbora Marjan Bolhar in sicer za uspešno organiziranost informacijsko-komunikacijskega sistema v HELIOS-u.

S svojim prispevkom je v tej DO zagotovil povezanost raznih oblik obveščanja v ustaljeno in smotrno delujočo celoto. Uspelo mu je, da so delavci vsak dan, zlasti v samoupravnih delovnih skupinah, neposredno informirani, hkrati pa je zagotovljen tudi povratni tok informacij. Vanj se vključuje tudi delegatski sistem na vseh ravneh.

Marjan Bolhar se odlikuje ne le kot organizator, temveč tudi kot avtor številnih prispevkov.

Iskrene čestitke!

Iz občinske organizacije ZK

Ker je delo Zveze komunistov predvsem odvisno od dejavnosti osnovnih organizacij, je Občinski komite ZKS oblikoval akcijske skupine, ki bodo spremljale delo osnovnih organizacij. Akcijske skupine so sestavljene iz članov Občinskega komiteja in izkušenih komunistov, njihova naloga pa je svetovati, vzpodbujati, prenašati stališča in krepiti delovno enotnost ZK.

Statutarna komisija je pripravila statutarni sklep o organiziranosti in delovanju občinske organizacije ZK Domžale

Sestale so se tudi druge komisije Občinskega komiteja. Komisija za informacije je ugotovila, da se delo ZK premalo pojavlja v našem občinskem glasilu. Zato ljudje velikokrat mislijo, da ZK do posameznih problemov nima nikakršnih stališč ali da se z njimi ne spopada. Poleg tega pa obstaja nevarnost, da partiji (ker svojih ne pokaže) pripisujejo stališča, ki niso njena. Tako boste po vsej vsakem Občinskem poročevalcu, prebrali kaj o delu ZK, pod črto pa tudi kakšno polemiko, samokritično ali humorno neuradno misel.

»Učite se, učite se in še enkrat: učite se!« To je Leninov stavek, ki ga je pionirjem ponovil tudi naš Tito. Še bolj pa bita misel morala biti vcepljena komunistom. Svet se nenehno spreminja in tudi razmere v njem. Kar je bilo včeraj dobro, je danes slabo, kar je bilo črno,

je danes sivo, ... Zato komunist na izzive sedanjosti ne more odgovarjati s pred dvajsetimi leti napisanimi in naučenimi odgovori ali frazami. Komunist danes nima puške ali varnega zavetja državnih in »samoupravnih« organov. Boriti se mora edino s svojo prepričevalno sposobnostjo utemeljevanja, s svojo širino, razumevanjem in lastnim zgledom. Zato Občinski komite ZKS že nekaj mesecev organizira predavanja, okrogle mize, seminarje in diskusijske sestanke osnovnih organizacij in na občinski ravni.

Na zadnji seji Občinskega komiteja je bila osrednja točka razprava o gradivu za plenum ZKS o aktualnih idejnopoličnih razmerah v družbi in ZKS. Aktiv delavcev neposrednih proizvodilcev se je na sejo še posebno dobro pripravil in izdelal posebno stališča. Čeprav so imeli člani komiteja včasih nasprotujoča si mnenja in ni manjkalo visokih tonov, so si bili enotni, da je glavna naloga ZK vendarle gospodarski dvig družbe energično nasprotovanje vsem nepremišljenim političnim odlo-

čitvam, večja javnost dela vodilnih organov, ko gre za pomembne družbene usmeritve, ob sprejembi Ustave pa ohranjanje načel AVNOJ-a, ki pomenijo popolno narodnostno samostojnost.

Letošnje srečanje komunistov občine Domžale je dobro uspelo. Z razvojem družbe pa bomo verjetno potrebni iskati v enakih smeri kot delajo KP v razviti deželah: enkrat na leto pripravijo festival na katerem predstavijo svoje delo vsem ljudem. Na takem festivalu ne manjka kulturno-zabavnih prireditev osrednje vloge pa imajo okrogle mize in tematska srečanja, katerih se srečujejo najrazličnejše misleči in v odkritem dialogu delo partije izpostavijo kritičnemu pretresu.

POVEDANO NARAVNOST

Nekaj številka nazaj smo lahko prebrali kritične vrstice občanke, ki čustveno (pa vendar argumentirano) obravnava posege »melioratorjev« na področju Rače, Radomlje in Rovšice. Če je članek neresničen bi morali avtorji melioracije z nasprotnim člankom oporeči! Če je občankina reakcija upravičena bi morali poseg ustaviti in nadaljevati po temeljitem premisleku! Zgodilo se ni niti eno niti drugo. Oblast je še vedno imuna pred kritiko in se tehnokratsko ne meni zanjo. Do dialoga torej še nismo prišli. Ta pa je osnovni predpogoj za samoupravno demokracijo.

LIGITROP

Seminar za vodstva OO ZK:

Le usposobljen komunist je zmožen ustvarjalnega, enakopravnega in kritičnega dialoga

V četrtek, 4. junija je Občinski komite ZKS Domžale pripravil seminar, ki so se ga udeležili člani vodstva osnovnih organizacij in občinske organizacije ZK.

Za uvod je Ivica Gognjavec pojasnila tekoča gospodarska gibanja v občini. Opozorila je na težave pri izplačevanju OD in nevarnost, da bo, ob obstoječi izgubi v petih, še več organizacij Združenega dela zdrselo v rdeče številke.

Vlado Klemenčič, naš nekdanji finančni minister, sedaj pa član predsedstva CK ZKS, je iz rokava stresel precej osupljivih podatkov o jugoslovanskem gospodarstvu: naš notranji dolg je veliko večja nadloga od zunanjega, imamo velike tečajne razlike, nepariravanje računov je prišlo že kar v ljudski običaj, predračunske vrednosti investicij se tudi podvajseterijo, banke posojajo denar, ki ga sploh nimajo; v začetku osemdesetih let smo iz dohodka dajali 20 odstotkov za akumulacijo, lani še 14 odstotkov in v letošnjih prvih mesecih samo 12 odstotkov (to je bil še povod za tako neprijazne ukrepe ZIS).

Tovariš Klemenčič je povedal, da smo vendarle dvignili menjavo s svetom na 16 milijard \$, trend inflacije pa je rahlo padajoč. V CK so se tudi odločili, da ne bodo odpirali

novih tem, ampak se bodo držali le tistih iz sprejetih dokumentov partijskih kongresov, glavne moči pa bodo usmerili v iskanje novih gospodarskih poti. Samokritično je priznal, da CK daje premalo informacij, s katerimi bi članstvo lahko ustrezno ocenjevalo gospodarske težave.

V bogati razpravi so udeleženci spraševali o kmetijski politiki, intervencijskih ukrepih, odgovornosti državnih služb, jugoslovanskih dolžnikih in racionalizaciji SIS. Zadnje teme se je lotila izvršna sekretarka CK ZKS tovarišica Sonja Lokarjeva. V živahnem in odkritem tonu je opredeljevala vlogo in nalogo ZK v spremenjenih družbenih razmerah. V uvodu je prikazala, kaj se bo zgodilo z ZK, če se ne bo prilagajala spremembam v družbi, če ne bo prešla od besed k dejanjem, če ne bo z naprednim progra-

mom in delom privabila mladit, če se bo zanašala le na preteklost, nekdanjo moč in samozadovoljnost, ker imajo člani ZK še vedno ključne položaje v naši družbi. S Kardeļem je pribila: »Partija, ki ne bo pogumno odpirala vrat v prihodnost, bo postala le še privesek oblasti, vojske in milice!« Zato mora biti ZK prva, ki spoštuje zakonitost, ustavnost in demokratičnost, ne pa da jih s svojim očetovskim odnosom zavira, ovira ali izkorišča.

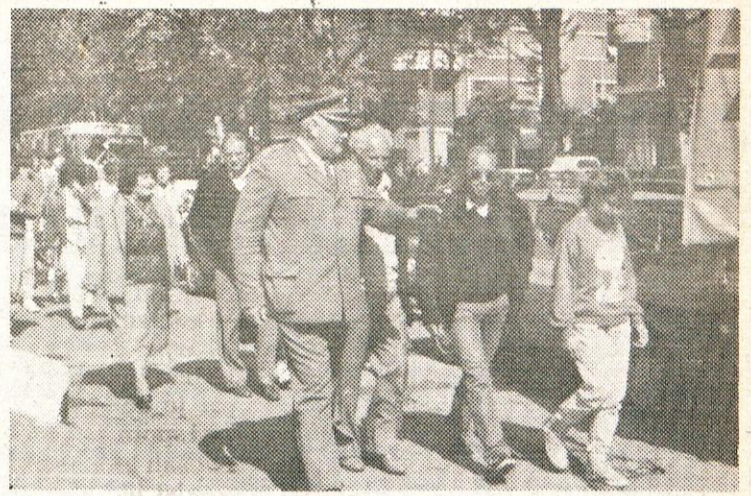
V razpravi je pritrdila udeležencem, ki so zahtevali odpravo zaupnih informacij, razumljivejšo kritiko Nove revije, večjo odgovornost vodstev ZK, stalno usposabljanje članstva, zavrnilo pa je gledanje, da je čiščenje ZK najprej potrebno začeti pri vodstvu: »Res se je kritičnost članstva povečala in verjetno marsikdo od nas, profesionalnih članstev vodstev ZK, ne bo dočkal konca mandata na »varno zaščitenem« stolčku. In prav je tako! Vendar si predvsem člani ZK ne bi smeli želeli direktivnega oblikovanja demokracije od vrha navzdol. Proces demokracije mora potekati vzporedno na vseh ravneh in izkušnje kažejo, da več demokracije prinesejo predvsem pobude in zahteve iz baze.«

LIGITROP

Valvazor na Krumperku. V vsakoletni tradicionalni folklorno-turistični prireditvi so letos na Krumperku pripravili večer »Valvazor na Krumperku.« V naslovni vlogi je nastopil Andrej Zajc, pevška zbor pa je vodil pevovodja Karel Leskovec.

Srečanje mladine s pripadniki JLA na Reki

Prihod na Reko.

Vožnja po Kvarnerskem zalivu na ladji Marin Držič je bila zelo prijetna.

Med drugim so mladi ob obisku na Reki tudi obiskali ladjo Jadranko in se pogovorili z bodočimi oficirji in mornarji na njej.

res najlepše, a na tak izlet bi še šla. Nikoli ga ne bom pozabila. Iz misli me zdrami Mojca. Zavijeva v slaščičarno na sladoled. Potem pa kot popotnika stopava proti domu. Oči so nama prijetno utrujene. Zgledava Mojčine starše. Veselo jima hitro pripovedovati o vsem. Bilo je res lepo in nepozabno!

Nina Zelenjak 7. c
Osnovna šola
Šlandrove brigade Domžale

Občinski odbor ZZB NOV je, skupaj z OK SZDL in OK ZSMS Domžale, organiziral srečanje osnovnošolcev s pripadniki naše armade.

Nagrajeni so bili najboljši učenci, ki so napisali najboljše spise in ki so ustvarili najboljša likovna dela; seveda vse s področja tematike NOB. V občini je skupaj deset osnovnih šol. Iz vsake šole se je izleta udeležilo po 10 učencev z mentorico.

To je že tretje naše srečanje z pripadniki JLA. Prvo leto smo bili pri letalski in pešadijski enoti v Puli, nato na Reki in letos v Delnicah. Kako smo se imeli, nam je z vsake osnovne šole napisala o dvodnevem izletu učenka, ki sodeluje v novinarskem krožku. Tokrat nam je najboljši spis napisala Nina Zelenjak, učenka 7. razreda osnovne šole Šlandrove brigade v Domžalah.

A. A.

Dvodnevni izlet na Reko

Imam vse? Mi še kaj manjka? Spet sem pogledala v torbo, za hip obstala, potem pa zdrla po stopnicah. Z lahkotnimi koraki sem stopala proti igrišču, ko zaslišim za sabo Mojčin glas. Pomahala sem ji, stekla je proti meni in veselo sva se zasmjeli. Seveda, kako pa ne bi bili veseli, ko greva pa na dvodnevni izlet na Reko!

S pričakovanjem v očeh sva stopali proti železniški postaji, kjer je že čakal motorni vlak.

Vstopili sva in tovarišica nam je poiskala sedeža. Stopali sva iz vagona v vagon in videvali same znane obraze. Vsi so se smejali in veselo klepetali.

Zasidrali sva se v sedeže v začetku vagona. Spet sva se smejali. Vlak je spjel.

Nato sva dobili še dva sopotnika. Bila sta bolj tihe narave, a smo se nekje na sredi poti le začeli pogovarjati. Zaspantost je povsem izginila, v vagonu je postajalo vse živahnejše. Spletala so se nova poznanstva in na Reki smo bili hitreje, kot sem si mislila.

Izstopili smo. Oči so nam radovedno begale naokrog. Pogledala sem na uro. 10 in 30 minut. Tri ure vožnje. Hitro je mi-

nilo. Poiskala sem Mojco in skupaj se z drugimi sva odšli do pristanišča. Stopali smo ob morju, čisto blizu in mimo prečudovitih stavb in kar pozabila sem, da sem tu s tovarišico in v okviru šole.

Nato smo zagledali prečudovito šolsko jadrnico Jadran. Šli smo si jo ogledat in ob vstopu smo si morali očistiti čevlje.

Razgledovali smo se po ladji, ki jo je treba vsakodnevno čistiti in negovati, da ostane takšna, kot je.

Mornarji so opravljali različna dela; eden je barval, drugi čistil, tretji spet pregledoval, če je vse v redu.

Najlepše pa je bilo v kuhinji. S krova se je videlo naravnost vanjo. Prijeten vonj po palačinkah te je prav prevzel.

Pogledala sem navzdol in se glasno zasmjela. Kuhar me je pogledal. Pozdravila sem ga. Nato sva se še nekaj pogovarjala, potem pa me je vprašal, če hočem palačinko. Smeje sem prikimala in res mi jo je dal. No, pa sem še jaz poskusila »mornarske« palačinke.

Zahvalila sem se in se poslovila. To ladjo smo si le ogledali, vozili pa smo se z drugo. Zadnji

je izstopil general in mornarji so ga pozdravili.

Ob pomolu je bila zasidrana tudi ladja Marin Držič, v katero smo se vkrcali.

Vožnja mi je bila zelo všeč. Ob prijetni glasbi, polno jedalnice in pijače je bilo, smo pluli po Kvarnerskem zalivu. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno. Sijalo je sonce.

Po približno dveh urah in pol smo prispeli do turističnega naselja Uvala Scott, kjer smo imeli kosilo. Po kosilu smo se še malo razgledali naokrog. Turisti so se že kopalni in vozili s čolni.

Tudi jaz sem pomočila roko v vodo, a se mi je zdela še zelo mrzla. Spet smo se vkrcali v našo ladjico in nadaljevali vožnjo do Crikvenice. Sonce je medtem pojenjalo in postalo je hladnejše, a vzušje je bilo še vedno tako prijetno.

Z Mojco sva si poiskali prijeten prostorček na ladji, si vzeli cocacolo, poslušali glasbo in strmeli v valove. Bilo je prečudovito. Bili sva daleč od vsakdanjega, daleč od vseh dolžnosti...

Jaz bi se še kar vozila, a treba je bilo izstopiti. Prispeli smo v Crikvenico. Izkrcali smo se. Velika kolona otrok s torbami in nasmeški na ustnih se je vlekla do hotela Istra. Zelo lep hotel.

Ko smo uredili vse potrebno, smo odšli na večerjo. Po večerji smo še malo poklepetali, potem pa so nas razvrstili v sobe in nam povedali številke sob.

Jaz sem bila v sobi skupaj z Mojco, Petro in Aleksandro. Ze ob vstopu v sobo, ki je bila enkratna, saj je bil hotel še čisto nov, smo sklenile tako za hec, da ostanemo kar tu.

Razpakirale smo si stvari in šle malo po hotelu. Res je »super«. Ko smo hodile po stopnicah, pokritih s preprogo, je Petra začela peti melodijo iz Dina-stije. Res smo imele pravo razkošje!

Ogledale smo si klubsko sobo in telovadnico, kjer smo preizkusile vsa orodja. Tudi telefonirale smo. Babici sem navdušeno pripovedovala o vsem.

Hotele smo na sprehod po mestu, a je zunaj začelo deževati, zato smo ostale v sobi. Prišla sta še Sašo in Marko. Kartali smo ter si pripovedovali vice do enih ponoči. Potem nas je le premagal spanec in spravile smo se v posteljo.

Zjutraj nas je zbudil telefon. Oblekle smo se in odšle na zajtrk. Bilo je prijetno zajtrkovati v veliki jedilnici, kjer so ti vse lepo postregli.

Po zajtrku smo se odpeljali z avtobusi do Delnic, kjer so nas v vojašnici vojaki prijazno sprejeli.

Tam smo si ogledali orožje, učilnice in konje. Zanimiva so imena, ki jih imajo ti: npr. Amor, Micko, Frčo, Jastreb, itd.

Na kosilo smo šli v Dom JNA. Pričarali so nam pravo vojaško razpoloženje. Vojaki so nam igrali, jedli smo pravo vojaško hrano: za predjed neke posebne ocvirke, potem pa pasulj in kumarice.

Zvedeli smo tudi nekaj o Delnicah. Imajo dokaj visok standard, nove šole, ambulante, ukvarjajo se predvsem z lesno industrijo in poljedelstvom (semenski krompir). Imajo bogato zgodovino, predvsem iz časov NOB. S tega področja je 7 narodnih herojev.

Težko smo se poslovili, saj smo vedeli, da nas bo avtobus peljal do Reke, od tam pa bomo šli z vlakom nazaj domov.

Ko smo prispeli na Reko, smo imeli še malo časa do odhoda, zato smo šli še malo naokrog.

Z Mojco sva najprej kupili razglednice in jih oddali, potem pa sva zavili na sladoled in k stojnicam, kjer sva kupili razne drobnarije. Čas nas je že priganjal, zato sva se vrnili na vlak. Še zadnjikrat sem se ozrla naokrog po deževni Reki, potem pa je vlak veselo zapiskal in odpeljali smo se proti Ljubljani.

V vlaku smo se vsi zaspalo zleknil po sedežih in premišljevali o teh dogodkih. Kar ostali bi še tam. Pot do doma je hitro minila. Vlak se je ustavil. Izstopili smo. Zagledala sem domače bloke in trgovine. Saj je doma

Na šoli Josipa Broza Tita:

Prenova do novega šolskega leta

Pred dnevi je bil v prostorih SKIS v Domžalah podpis pogodb o adaptaciji in preureditvah na šoli Josipa Broza Tita v Domžalah, koder učenci in učitelji že nekaj časa delajo v izjemno težkih učnih in delovnih pogojih. Pogodbe sta podpisala predsednik Skupščine Občinske izobraževalne skupnosti Jernej Lenič mlajši ter predstavnik izvajalca del SGP Graditelj Kamnik Janez Zorman. Po teh pogodbah se bodo sredstva v višini 498.570.065 din v celoti zagotavljala iz sredstev četrtega samoprispevka in sicer je pol denarja že zbranega na žiro računu, pol pa se ga bo steklo po prilivih na žiro račun samoprispevka.

V celoti bodo posegi na šoli Josip Broz Tito veljali nekako 800 milijonov dinarjev, (kasneje bodo zgradili še novo — tokrat dvokapno streho in drugo, v prvi fazi pa bodo posegi veljali — (kot je bil »težak« podpis pogodb) nekako 500 milijonov dinarjev.

1. Adaptacija objekta in prizidava

SGP Graditelj Kamnik:

- gradbena dela 165.487.400 din
- obrtniška dela 65.943.892 din
- instalacije 51.305.278 din
- SKUPAJ 282.736.570 din

2. Oprema objekta — specialne učilnice

Slovenijales Ljubljana

- oprema 100.973.546 din

3. Drobní inventar in učila

- 62.970.531 din

4. Ostali stroški:

- prispevki 10.246.923 din
- nadzor, vodenje investicije in ostali stroški 21.080.286 din

5. Pripravljalna dela pred investicijo:

- projektna dokumentacija
- raziskave in analize
- soglasja
- SKUPAJ: 20.562.209 din
- SKUPAJ: 498.570.065 din

Občinska izobraževalna skupnost Domžale kot investitor objektov vzgoje in izobraževanja v občini Domžale v letošnjem letu pristopa k rešitvi prostorske problematike na objektu OŠ Josip Broz Tito Domžale po programu iz sredstev samoprispevka IV., ki je bil izglasovan v letu 1984 za gradnjo in obnovo družbenih objektov za čas 5 let. Iz sredstev samoprispevka je doslej Občinska izobraževalna skupnost realizirala gradnjo objekta OŠ Edvard Kardelj Trzin v gradnji je prizidava objekta OŠ Rado-meljske čete Preserje, ome-njena naložba pa je po programu opredeljena za letoš-

nje leto. Investicija je opredeljena v Družbenem planu občine Domžale ter planskih dokumentih Občinske izobraževalne skupnosti za obdobje 1987 do 1990.

Stare in nove zmogljivosti

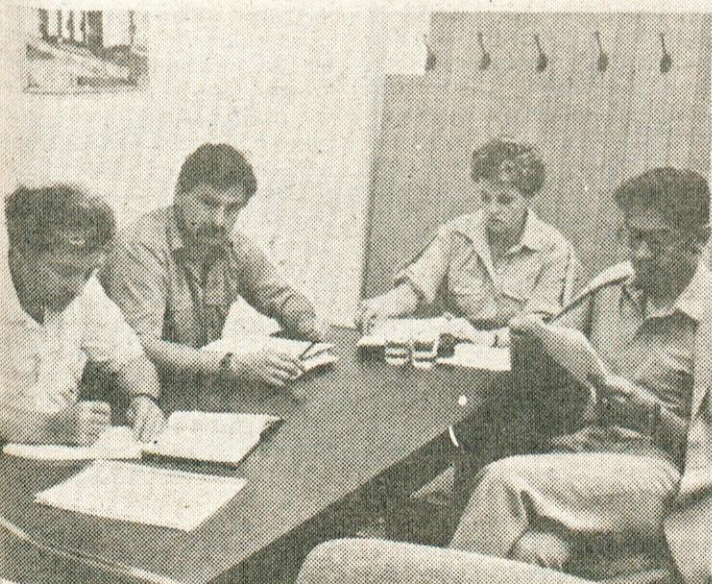
Obstoječi objekt OŠ Josip Broz Tito Domžale je bil zgrajen v letu 1972 za zmogljivost 480 učencev v 16 oddelkih s površino 4036 m² netto površin. S predvideno adaptacijo in prizidavo pa bo investitor zagotavljal prostorske pogoje v skladu z normativi za gradnjo in obnovo šol Izobraževalne skupnosti Slovenije za 600 učencev v 20 oddelkih od tega 8 nižjih oddelkov in 12 višjih oddelkov, razdeljevalno kuhinjo za zmogljivosti razdelitve 400 kosil in pripravo 750 malic.

Kaj investicija obsega?

Za navedeno investicijo je Občinska izobraževalna skupnost pristopila k izva-janju pripravljanih del že v letu 1982, kajti navedena investicija — v večjem obsegu kot sedaj — je bila predvidena že v tretjem samoprispevku. Prvotna projektna dokumentacija je predvidevala gradnjo cca

S podpisa pogodbe o začetku del pri OŠ Josip Broz Tito

Izvajalci obetajo (na levi), da bodo dela na šoli Josip Broz Tito končana do novega šolskega leta.

Samoupravljanje naj ne bi bila prazna beseda ...

Ob 27. juniju Dnevu samoupravljalcev želimo vsem delavcem naše občine povedati, da cenimo vztrajno, prizadevno, kvalitetno delo v tovarnah, šolah, vrtcih in v drugih institucijah, povsod kjer delamo in živimo.

Zato vam iskreno čestitamo k prazniku, ki ima globoko razredno in družbeno vsebino. Obeležuje 37-letnico od uvedbe prvih delavskih svetov in 30-letnico 1. kongresa delavskih svetov Jugoslavije.

Znanje, delo, razvoj so vrednote in pogoji, da bomo v prihodnje učinkoviteje kot doslej premagovali podedovana in na novo porajajoča se protislovja, zastoje in stranpoti v razvoju. Čaka nas še veliko dela in odrekanih, da se bomo približali ciljem socialistične samoupravne družbe, da bomo izruvali, uničili in premagali vzroke večplastne poglobljajoče se globalne družbene, ekonomske, politične, kulturne in moralne krize v kateri delamo in živimo.

Tokrat naj vam povemo, da smo prepričani, da bo pozitivni program našega družbeno-ekonomskega in družbenopolitičnega razvoja prinesel pozitivni premik in napredek, za katerega pa moramo prav vsi delavci narediti še več kot doslej. Tako delavci v delovnih organizacijah, v samoupravnih organih, v družbenopolitičnih organizacijah in v širši družbenopolitični skupnosti.

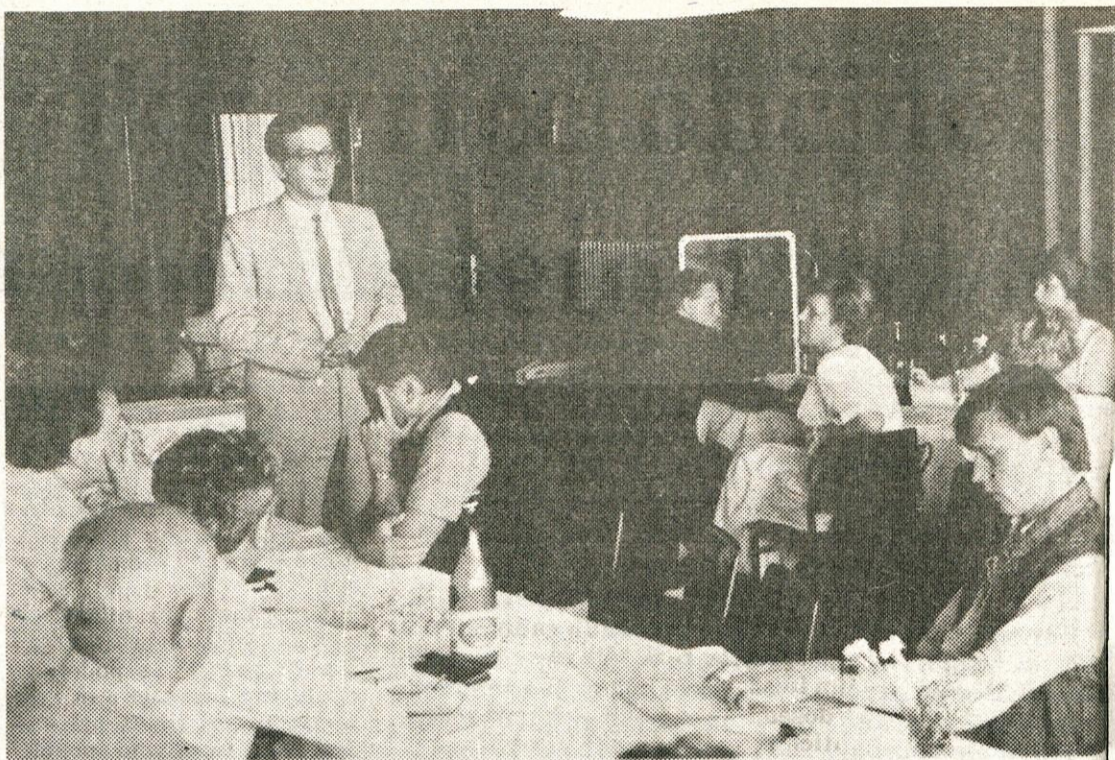
Eden od tistih, ki si prizadevajo v tej smeri, je Klub samoupravljalcev v občini Domžale, ki je z dosedanjem 11-letnim delom dokazal, da ima svoje mesto in poslanstvo v občini. Klub predstavlja posebno skupnost delavcev za načrtno usmerjanje družbene dejavnosti v širšem smislu pri razvijanju socialističnega samoupravljanja. Poudariti moramo, da je klub oblika in metoda delovanja Občinskega

sveta Zveze sindikatov Slovenije Domžale za izmenjavo izkušenj samoupravne prakse. Deluje na podlagi trdne povezanosti delavcev v delovnih organizacijah in družbenopolitičnih organizacij ter vodstva družbenopolitične skupnosti. Delo pa poteka tako, da upoštevamo potrebe, zahteve, pobude, mnenja in stališča samoupravljalcev v organizacijah združenega dela. Pri delu nam pomagajo usmeritve Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Domžale, Zveze komunistov, Skupščine občine Domžale in Občinske konference SZDL. Pri delu pa imamo podporo tudi v Republiški konferenci Socialistične zveze delovnega ljudstva SR Slovenije, Skupnosti klubov samoupravljalcev Slovenije in Republiškem svetu Zveze sindikatov Slovenije.

Torišče našega dela je pri izmenjavi samoupravljalških iz-

kušenj. Težko je oceniti ali pa reči, da so naša prizadevanja in načrtno delo pri usposabljanju in izobraževanju delavcev za boljše proizvodno delo, za samoupravno in politično delo obrodila bogate sadove in dala vidne rezultate. Spremljanje rezultatov dela Kluba samoupravljalcev, kot enega od subjektov nosilcev izmenjave izkušenj družbenopolitične prakse in znanstvene teorije pri izobraževanju in usposabljanju delavcev je izredno zahtevno in strokovno odgovorno delo. Dovolimo pa si reči, da je eden od pomembnih kazalcev o uspešnosti našega dela v proizvodnih rezultatih, v družbenih in proizvodnih odnosih med delavci v združenem delu. Prizadevamo si za zviševanje osebne, skupne in splošne kvalitete življenja.

Globoka družbena kriza se močno kaže tudi pri našem delu. Z razmerami v družbi nika-

Ob dnevu samoupravljalcev so v Slamniku pripravili srečanje predstavnikov iz mnogih delovnih okolij. Spregovoril je tudi predsednik Sob Domžale Peter Primožič.

kor nismo in ne moremo biti zadovoljni.

Menimo, da je potrebno najprej ustvariti pogoje za prehod iz sedanjih blokad, ki preprečujejo, da bi delavci in občani zares, v praksi lahko uresničevali svoje ustavne pravice in dolžnosti.

Že doslej smo se v klubu srečevali z vrsto zahtevnih nalog in izzivov, ki jih je pred nas postavljalo redno delo na področju organiziranja razno-terih aktivnosti.

Ves čas smo trdno prepričani, da ne smemo dovoliti, da bi samoupravljanje odrinili na stranski tir. Videti pa je, da se nekako v družbi vsi še ne zavedamo enako, da je potrebno krepiti materialno osnovo samoupravljanja in ustvarjati pogoje za dobro gospodarjenje v proizvodnji. To pa tudi pomeni, da je v združenem delu nujno ustvarjati pogoje za konkretno uveljavljanje delavcev, za upoštevanje njihovih zahtev pri odločanju in vplivanju na odločitve. Takšno samoupravno razreševanje problemov in spreminjanje obstoječega je eden od pogojev za realno oblikovanje socialistične smeri razvoja naše družbe. Šele s temi pogoji bo dosežena potrebna motiviranost za sodelovanje v izobraževanju in za družbeno promocijo. Ustvarjeni pa bodo tudi pogoji za izboljšanje kvalifikacijske strukture zapo-

Novo vodstvo Kluba samoupravljalcev

Na slavnostni seji Skupščine Kluba samoupravljalcev naše občine je bilo izvoljeno tudi novo vodstvo v naslednji sestavi: Igor Mlakar — predsednik skupščine, njegov namestnik je Marjan Bolhar, predsednik Izvršnega odbora bo naslednji dve leti Marjan Drčar, njegova namestnica pa Silva Azman.

Čestitamo in želimo veliko uspeha!

slenih za pridobivanje novih znanj in za samoizobraževanje.

V klubu največje uspehe dosegamo pri tistih aktivnostih, ki jih organiziramo na osnovi poprej ugotovljene družbene problematike in potreb in pa ob obravnavah nove zakonodaje. Aktivnosti potekajo na posvetih, pogovorih, okroglih mizah, tribunah, seminarjih, problemskih razpravah, v sindikalni politični šoli in v šoli samoupravljanja.

Pobude, zahteve, predloge in stališča, ki jih oblikujejo samoupravljalci posredujemo preko delegatskih poti na ustrezne organe v družbenopolitični skupnosti v nadaljnje razreševanje. To delamo z namenom izboljšati in spreminjati tisto, kar se je pokazalo kot negativno oz. neustrezno, kar pa je pozitivnega pa krepiti in uveljavljati.

Naj vam povemo, da je naš nadaljnji program dela usmerjen v intenziven in kakovosten razvoj na področju družbenopolitičnega izobraževanja, ki daje široka strokovna, splošna, kulturna in druga znanja za kvalitetno delo.

Zavedamo se velikih problemov, zlasti tega, da delavci vse težje zapustijo stroje in se vključujejo v izobraževanje. Zavedamo se tudi tega, da objektivno upada motivacija za družbenopolitične aktivnosti ker samoupravljalci velikokrat ne morejo dobiti odgovorov na zahtevana vprašanja, niti se njih pripombe dostikrat nekako ne upoštevajo in se v široko razvejanem delegatskem sistemu kar nekam izgubijo. Radi bi delavcem-samoupravljalcem zagotavljali kvalitetno literaturo, za kar pa sredstev nimamo. V občini nimamo ustreznih prostorov za izobraževanje odraslih, niti sodobnih učnih pripomočkov in audiovizualnih sredstev. Znanje bi morali bolj vrednotiti v moralnem in materialnem smislu. Težave so tudi pri pridobivanju predavateljev oz. sodelavcev, ki se zaradi obilice rednih delovnih obveznosti in drugih razlogov vse težje odločajo za to andragoško odgovorno in zahtevno družbenopolitično delo.

V Klubu samoupravljalcev in v Občinskem svetu Zveze sindikatov Slovenije Domžale ocenjujemo, da bo v prihodnje potrebno še mnogo narediti za izboljšanje stanja na področju družbenopolitičnega izobraževanja. Zato Dan samoupravljalcev praznujemo delovno,

k našim prizadevanjem pa vsi bomo vse delavce naše občine da bomo s skupnimi močmi učinkovitejši.

Naj opozorimo samo na nekaj nalog, ki nas čakajo v prihodnje:

- preko Koordinacijskega odbora za družbenopolitično izobraževanje pri Predsedstvu OK SZDL in preko vseh nosilcev izobraževanja in usposabljanja v občini zagotoviti ustrezne prostore in učila za izobraževanje odraslih

- stalno skrbeti za kvalitativni in intenzivni programski razvoj pri naših aktivnostih

- ustvarjati pogoje v združenem delu, da bomo delavci resnično postajali subjekti odločanja

- preko družbenopolitičnih organizacij zagotavljati kadrovanje v izobraževalnih oblikah in v aktivnosti ob izmenjavi izkušenj

- zagotoviti sredstva za nabavo sodobnih učnih pripomočkov in audiovizualnih sredstev

- spremeniti odnos in kvalitetno vrednotiti znanje v naši družbi

- nadaljevati z aktivnostmi, da se bo v izobraževanju vključevalo množico delavcev ne samo »funkcionarjev« in da bodo plani izobraževanja postali sestavni del planov razvoja v delovnih organizacijah

- družbenopolitična znanja bo potrebno v prihodnje vrednotiti enako kot tako imenovano strokovno izobraževanje, ker programi v Klubu samoupravljalcev in družbenopolitičnih organizacijah dajejo solidna širša znanja, strokovna in splošna za kvalitetnejše delo v proizvodnji in v življenju

- redno bo potrebno skrbeti za optimalno t. i. pravilno vrednotenje dela članov predstaviteljskih aktivov in to v materialno-političnem in v materialnem smislu.

Dela nam ne bo zmanjkalo res pa je da kljub prizadevanjem v Občinskem svetu Zveze sindikatov Slovenije Domžale in Klubu samoupravljalcev vsem tem nalogam ne bomo kos. Uresničevati jih bomo morali vsi delavci in nosilci razvoja ter družbenopolitičnega izobraževanja in usposabljanja v občini.

Občinski svet Zveze sindikatov Slovenije Domžale in Klub samoupravljalcev Domžale čestita vsem delavcem, delovnim ljudem in občanom naše občine k temu delavskemu prazniku!

VABILO NA SPOMINSKO SVEČANOST V HRASTNIKU

Krajevna organizacija ZB NOV Moravče vabi na spominsko svečanost ob 45. letnici požiga vasi in ljudi Hrastnika.

Prireditev, na katero vas vabimo, bo v nedeljo, 19. julija 1987 ob 10. uri pri spomeniku žrtev v Hrastniku.

Po spominski svečanosti bo družabno srečanje borcev, mladine in ostalih občanov z vaščani Hrastnika, ki so si v letih po vojni zgradili nove domove.

Vabljeni!

(Nadaljevanje s 3. strani)

1500 m² prizidka ter adaptacijo obstoječih površin in centralno kuhinjo za 1000 obrokov.

V letu 1986 je bil program predvidene prizidave in adaptacije ponovno preverjen ter potrjena sprememba programa glede na okoliščine in to:

- pridobitev in sanacija šole v Jaršah — pridobljeno cca 700 m² površin ter s tem zagotovljeni prostorski pogoji za 4 oddelke

- odločitev, da se šolska prehrana v ožjem središču občine Domžale rešuje centralno in sicer tako, da se objekt OŠ Josip Broz Tito naveže na centralno kuhinjo na OŠ Vencelj Perko Domžale.

Vzrokov za spremembe je bilo več ...

Osnova za spremembo prostorskega programa objekta OŠ Josip Broz Tito so bile analize prostorskih možnosti v primerjavi z normativi, ki jih je izdelal strokovnjak Izobraževalne skupnosti Slovenije za prostore vzgojno izobraževalnega procesa ter za kuhinjski del analize obstoječega stanja ter predlog mreže kuhinj v OŠ občine Domžale; ki jih je izdelal Centralni

zavod za napredek gospodinjstva Ljubljana.

Odločitev investitorja, ki je slonela na strokovnih obdelavah omenjenih analiz v predvidenem investicijskem obsegu zajema:

- ureditev prostorskih pogojev z največjo mero upoštevanja obstoječih prostorov za vzgojno izobraževalni program kapacitete 600 otrok v 8 nižjih in 12 višjih oddelkov

- ureditev razdelilne kuhinje — dovoz hrane iz OŠ Vencelj Perko.

Nekaj podatkov

Projektno dokumentacijo je izdelal SGP Graditelj Kamnik pod št. 539/86 odgovorni projektant Radislav Popovič, dipl. arh. in zajema rekonstrukcijo obstoječih površin 1828 m² ter prizidavo in nadzidavo k obstoječem objektu 449 m². Skupno bodo v objektu zagotovljene površine 2277 m² s tem, da je nespremenjenih površin 2207 m². Skupno bo objekt po investiciji imel 4484 m², kar je v skladu z normativi z Izobraževalno skupnostjo Slovenije.

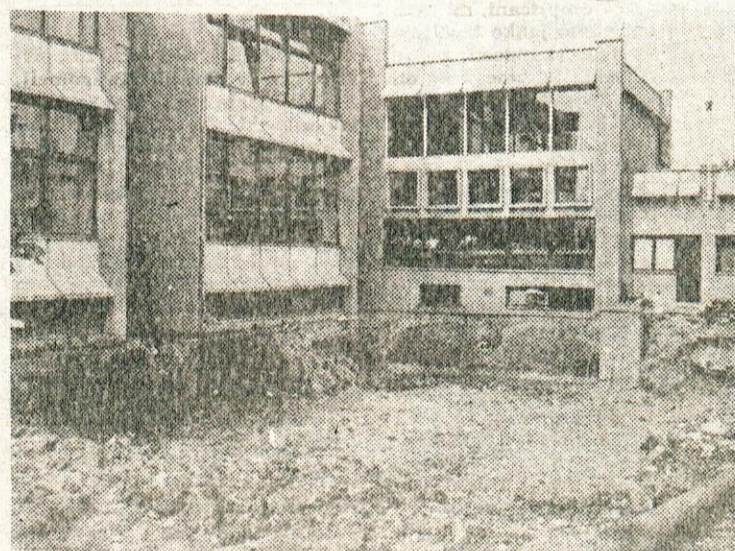
Najbolj so bile potrebne specialne učilnice

V okviru rekonstrukcije in adaptacije bodo v objektu urejene specialne učilni-

ce gospodinjstvskega pouka, biologije, fizike, kemije tehničnega pouka ter adaptirane garderobe s sanitarijami. Z prezidovi bodo zagotovljeni prostorski pogoji razdelilne kuhinje z dostopi, z nadzidkom pa upravni prostori, zbornica ter večnamenski prostor (za glasbeno in likovno vzgojo).

Predračunska vrednost

Predračunska vrednost objekta na osnovi pridobljenih ponudb izvajalcev ter dobaviteljev opreme ter podatkov investitorja o vlaganju v predhodna pripravljana dela znaša:

Takole začenejo pri šoli Josip Broz Tito zemeljska dela za gradnjo, ki jih bodo končali že do novega šolskega leta.

Predlog novega vodstva

Predsedstvo OK SZDL Domžale je na svoji 70. seji v zvezi s postopki za izvolitev novega vodstva OK SZDL Domžale sprejelo naslednje sklepe:

1. Predsedstvo OK SZDL Domžale ugotavlja, da se je v postopek evidentiranja možnih kandidatov za predsednika OK SZDL Domžale vključila večina krajevnih organizacij SZDL v občini Domžale.

2. Predsedstvo OK SZDL Domžale ugotavlja, da vsi evidentirani kandidati: Miroslav Birk, Milan Deisinger, Marjan Gorza, Vito Habjan, Maksimiljan Jeran ter Marijan Stopar izpolnjujejo osnovne kriterije in merila kadrovske politike v SZDL. Zaradi sedanjih delovnih in družbenopolitičnih zadolžitvev kandidature ne želijo sprejeti: Birk Miroslav, Gorza Marjan, Vito Habjan in Marijan Stopar.

3. Upoštevaajoč dosedanja aktivnost in aktivno delo v družbenopolitičnih organizacijah v krajevnih skupnostih ter predlog sveta za organiziranost in razvoj SZDL ter kadrovska vprašanja Predsedstvo OK SZDL Domžale kot možnega kandidata za predsednika OK SZDL Domžale predlaga tov. Maksimiljana Jerana.

4. V skladu s sprejetim rokovnikom se volilna seja OK SZDL Domžale skliče 15. julija 1987.

Uspešno delo

Predsedstvo OK SZDL je razpravljalo tudi o poročilih o realizaciji programov SIS materialne proizvodnje naše občine, kakor tudi poročilu Stanovanjske zadruge ter Razvojnega zavoda v ustanavljanju za leto 1987. Ugodno je ocenilo njihova dosedanja prizadevanja, obenem pa poudarilo:

— Razvojni zavod naj se za opravljanje strokovnih, tehničnih in administrativnih poslov za SIS, kakor tudi za opravljanje nalog s področja urbanizma, urejanja prostora in lokacijske službe še naprej kadrovske strokovno popolnjuje, da bo ta delovna organizacija resnično postala kakovostna DO za opravljanje vseh teh del in opravil,

— posebno skrb naj še nadalje namenja krepitevi samoupravnih odnosov v posameznih SIS, kjer morajo zbori uporabnikov v še večji meri vplivati na sprejemanje najpomembnejših odločitev,

— slabo stanje pri vzdrževanju lokalnih, zlasti makadamskih cest, slabo vpliva na razpoloženje in politično aktivnost delovnih ljudi in občanov, zlasti v oddaljenejših KS, zato je nujno potrebno zagotoviti ustrežnejše vzdrževanje teh cest (večja finančna

sredstva, njihova racionalnejša poraba in razporeditev) — pričakovani negativni vpliv nove zakonodaje na nadaljnjo stanovanjsko gradnjo

— vsebinsko obravnavo predloga o spremembi odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča,

— pravočasno vključevanje DO Razvojni zavod v morebitne spremembe organiziranosti SIS materialne proizvodnje, s katerimi naj bi zagotovili še racionalnejše in učinkovitejše gospodarjenje z zbranimi sredstvi.

Vlak bratstva in enotnosti je odpeljal

Predsedstvo je ugodno ocenilo vse aktivnosti v zvezi z vlakom bratstva in enotnosti v naši občini in se obenem zahvalilo vsem gostiteljem in ostalim, ki so pripomogli k uspešni uresnitvi programa. Srečamo se na Vlaku bratstva in enotnosti 1989 v Srbiji.

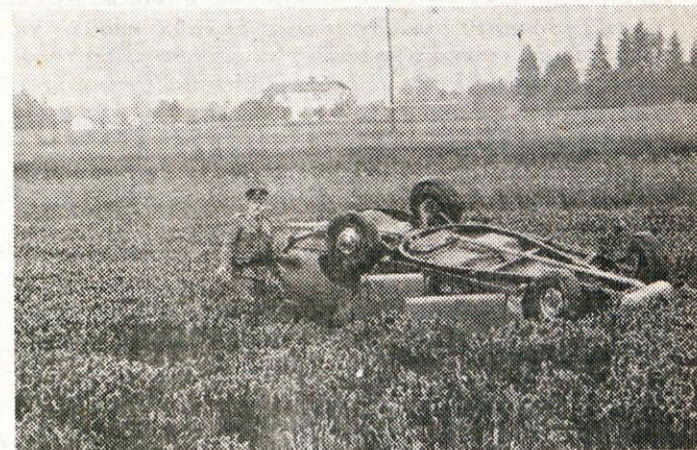
OK SZDL bo 15. julija 1987

Predvidoma se bodo 15. julija 1987 na volilni seji zbrali delegati Občinske konference SZDL Domžale. Izvolili bodo novega predsednika, ter obravnavali informacijo o rezultatih gospodarjenja v prvih 5 mesecih letošnjega leta. V.

Občinski utrinki

Naši otroci – naše veselje.

Dež, nepredvidna vožnja in še kaj je botrovalo nesreči, ki se je zgodila v preteklem mesecu na cesti Rodica-Mengeš.

»Madona ste dragi, briketi!« kolne kupec. Pa še dražji bodo, zato jih kupite brž. Napredek jih je že zabavil 1000 ton.

Pri bencinski črpalki gradi zasebnik Glavan več delavnic v enem objektu. Vse delavnice bodo služile storitvam za avtomobiliste, to je tistim prepotrebni uslužnostnim dejavnostim, ki jih je v naši občini še vedno premalo.

Pomožni bazen pred objektom SPB-1. Ne čudite se, občani, videti bi morali notranjost, kleti! Prava ludnica.

Predsednik Skupščine Občinske izobraževalne skupnosti Jernej Lenič ml. je pozdravil ob koncu šolskega leta v Hali Komunalnega centra najboljše učence z vseh naših šol. Že tradicionalni sprejem za najboljše je priredil predsednik Sob Domžale Peter Primožič.

več storiti zlasti pri vzgoji mlade generacije, pa tudi starejših ljudi, ki premalo skrbni namenljajo vsakdanjemu varovanju lastnega okolja (pobiranje odpadkov, postavljanje kosov za smeti),

— še večjo angažiranost komunalne inšpekcije pri zagotavljanju čistjšega okolja,

— večjo vključenost zelenih straž v OŠ ter turističnih društev v KS v različne aktivnosti na tem področju,

— zagotavljanje uspešnega dela čistilne naprave in v tej zvezi za odpravljanje težkih kovin v njenem delu,

— nujnost regionalizacije vseh vrst odpadkov,

— uvrstitvev problematike onesnaževanja gozdov na sejo SO.

Pred nami so počitnice. Celo poletje brezskrbnosti, potepanja, igre... Prometna varnost? Kdo bi se menil zate!

V sodelovanju je moč

V letu 1982 pričeta akcija izgradnje sekundarnega kabskega omrežja za območja krajevnih skupnosti Podgorica—Sant Jakob, Beričevo—Brinje ter Dragomelj—Pšata se je konec maja uspešno iztekla s priključitvijo 275 interesentov, med njimi kar 64 v naselju Pšata. Gradbeni odbor, ki se je v povprečju sestajal kar enkrat tedensko in skupaj z ostalimi uspešno usklajeval vse aktivnosti, je vodil Janez Grad, iz Pšate pa sta v njem sodelovala Franjo Hrovat in Marko Bolta, je pokazal veliko zavzetost, veliko pripravljenost za sodelovanje pa so pokazali tudi vsi ostali sodelujoči od delovnih organizacij, izvajalcev pa do vseh, ki so jim telefone tudi priključili.

Sprva sicer zadržani, nekateri tudi ne čisto prepričani, da tako veliko investicijo lahko izpeljejo kar 3 krajevne skupnosti, pa še občinska meja je vmes, so ob pomoči PTT ter zagnanosti slehernega izmed članov gradbenega odbora, ki so uspešno opravljali vsak svojo zadolžitve, so akcijo izpeljali do konca. Kot pravijo so si presenečenja kar sledila. Ob neverjetni naglici in veliki pomoči ustreznega komiteja bežigradske občine so zelo hitro prišli do ustrezne dokumentacije, pa tudi TEGRAD kot izvajalec je prispeval svoje, čeprav včasih ni šlo vse po načrtih. Ampak dobra volja, pripravljenost za sodelovanje in velika prizadevanja vseh so rusili vse ovire. Tudi brez sodelovanja Elektrogospodarstva, ki je skupaj s PTT položilo primarno omrežje ob ATC Črnuče do interesentov ne bi šlo, ne bi pa šlo tudi, če v akcijo ne bi pristopila vsak s svojim deležem DO BELINKA in INSTITUT Jožef Stefan. Kajti če njiju ne

bi bilo (Belinka je prispevala 2 milijardi, Institut pa pol milijarde, v PTT omrežje pa je že vlagal nekaj desetletij prej), potem bi bil delež interesentov v finančni konstrukciji bistveno večji, tako pa so v letu 1985 prispevali vsak po 10 starih milijonov in tako omogočili, da npr. Pšata s svojimi novimi 64 priključki spada zanesljivo v evropski vrh. Akcija je dokazala, da občinske meje ne predstavljajo nobenih ovir, ko gre za uresničevanje pravih interesov delovnih ljudi in občanov, pokazala pa je tudi, da je kljub težki materialni situaciji med delovnimi ljudmi in občani še veliko pripravljenosti, da prispevajo k nadaljnjemu razvoju kraja, kjer živijo, pa naj bo to denar iz zepa ali preko DO.

To pa še ni vse, kajti nadaljevanje akcije obeta še blizu 200 priključkov v krajih Dragomelj, Bišče in Mala Loka, kjer se sedaj izvaja priklapljanje in bodo telefoni kmalu zvonili.

Vsa pohvala vsem, ki so kljub nekaterim oviram uspešno izpeljali akcijo, ki so dokazali, da je sodelovanje med občini še kako možno in ki so z uspešno zaključeno akcijo pridobili zaupanje vseh delovnih ljudi in občanov na tem območju.

Vsak izmed njih, zlasti pa člani gradbenega odbora za svoje sodelovanje, prizadevanost pa tudi odrekovanja na račun prostega časa resnično zaslužijo vso pohvalo, pa tudi vsem DO, ki so tako ali drugače sodelovale pri tej akciji, HVALA. Pozitivne izkušnje iz tega sodelovanja pa morajo najti odmev tudi na drugih področjih medobčinskega sodelovanja. V.

Okolje je onesnaženo

Na tej seji je Predsedstvo OK SZDL razpravljalo tudi o gradivu za 13. zasedanje Družbenopolitičnega zbora SO Domžale, kjer bo ena izmed točk tudi predlog poročila o stanju na področju razreševanja problematike onesnaževanja okolja v naši občini. Glede na to, da so bile o tem področju v okviru SZDL že vodene razprave, katerih zaključek je bila problemska konferenca na temo EKOLOGIJA, ENERGIJA, VARČEVANJE je predsedstvo sprejelo stališče, da se zborom posredujejo sklepi in stališča te konference, obenem pa je opozorilo še na:

— vrsto problemov pri zagotavljanju lepšega in čistjšega okolja, kjer je potrebno

Prizidek k šoli Radomeljske čete:

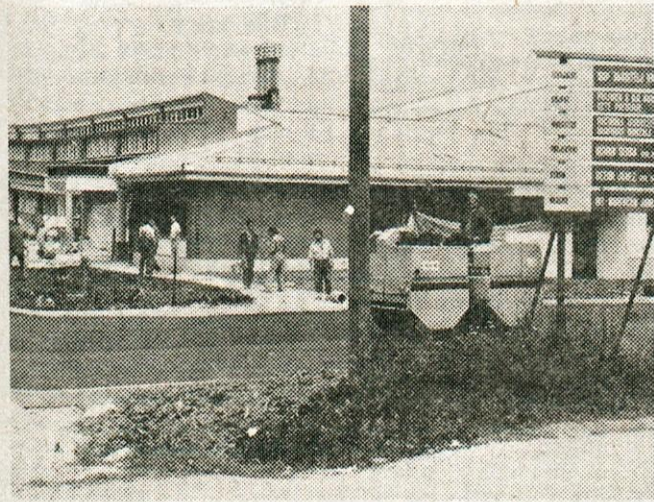
Še kar po planu!

Kot je znano, je v polnem teku ena od temeljnih gradenj 4. občinskega samoprispevka in sicer prizidek k šoli Radomeljske čete v Preserjeh. Na SKIS smo izvedeli, da so sicer dela v zaključni fazi, vendar da nadzorni organ ni preveč zadovoljen z izpolnjevanjem rokov izvajalca. Le-ta je v obrazložitvi na sestanku poudaril nespoštovanje rokov pri nekaterih kooperantih, vendar je obljubil, da bo šola zagotovo nared do novega šolskega leta.

Informacija, ki jo prebirate, je stara nekako tri tedne; tedaj so potekala fina'na notranja dela, pripravljala se je zunanja ureditev, pričakovalo asfaltiranje.

Slikopleskarska dela in tlaki so bili položeni, oprema kuhinje pa je bila v fazi montaže. Predvidevajo, da bo v nekaj dneh (začetek julija) že moč izvesti tehnične preglede.

Nekoliko kasneje bo zaključena le zunanja ureditev in javna razsvetljava. Tako bo vendarle pred začetkom šolskega leta urejeno vse, da bodo mladi Preserčani in Radomljani lahko začeli šolsko leto v novih, adaptiranih prostorih.

Prizidek k OŠ Radomeljske čete je tik pred koncem gradnje. Ko smo v zadnjih dneh junija obiskali gradbišče so ravno asfaltirali novo parkirišče ob šoli na vzhodnem delu.

Kadilci - nekadilci: potrebno je medsebojno spoštovanje

Mnogi kadilci so se kar ustrašili ob novici, da je bilo tudi v Domžalah ustanovljeno društvo, v katerem se združujejo nekadilci. Zakaj so takšna združevanja sploh potrebna? Najbrž zato, da bi krepili med ljudmi in še posebno med mladimi zavest o škodljivosti kajenja, ob tem pa tudi sebi v družabnem in političnem življenju priborili enakopraven položaj, še posebno pa pravico do čistega zraka, ki nam ga v naši prelepi deželi že tako ali tako primanjkuje. Torej ne gre za nobeno vojno s kadilci, naj ti le »vlečejo«, vendar pa morajo zlasti v zaprtih prostorih upoštevati tiste, ki so »ob njih in jih omamni cigaretni dim moti. V prvi vrsti torej spoštovanje in upoštevanje, da poleg strastnih kadilcev dihajo tudi nekadilci. Torej če že moraš kaditi, kadi tako, da drugim ne škoduješ.

Domžalsko društvo, v katerega se je v dveh mesecih obstoja vključilo okoli 70 članov, je aktivno tudi v okviru slovenske zveze društev nekadilcev, ki je bila ustanovljena v maju. Zagotovo pa se je zavest nekadilcev v zadnjem obdobju doma in v svetu zelo dvignila, saj so medicinski dokazi o škodljivosti cigaretnega dima na kadilce in vse v njegovi bližini nesporne in vse bolj grozljive! Naj kljub vsemu naštejemo nekaj podatkov:

- ledvični rak je 5-krat pogostejši pri kadilcih,
- cigarete vplivajo na kronični bronhitis in obolevanje za pljučnim rakom (glej grafikon o povezavi obolevnosti in številom pokajenih cigaret),
- nosečnice — kadilke praviloma rodijo 20 procentov lažje dojenčke; pogostejše so smrti zarodka, splavi, prezgodnji porodi pri kadilkah.

Zato so člani društva na svoji seji razmišljali tudi o tem, da bi morali kadilci več prispevati za zdravljenje, saj so ljudje tudi sami dolžni skrbeti za svoje zdravje, ne pa ga zavestno uničevati. Zagotovo pa tudi takšni restriktivni ukrepi ne bodo prispevali k upadu kajenja, pač pa le človekova zavestna odločitev, da želi živeti zdravo in naravno. Zato je s sodobnimi in zanimivimi pristopi treba še posebej delovati med mladimi. Člani društva zato nikakor niso zadovoljni z odzivom in včlanjevanjem prosvetnih delavcev v društvo in njegovo delo, saj je trenutno le nekaj članov iz teh vrst. Zato bomo morali bolj angažirano delovati prav v šolah. Društvo se bo prav tako trudilo, da se prepove kajenje v vseh javnih prostorih, objektih za šport in rekreacijo, s poudarkom na planinskih kočah in domovih, telovadnicah. Seje in sestanki naj bi potekali brez kajenja, vendar pa bi bile za kadilce potrebne občasno prekiniti potek seje. Tu naj bi svojo vlogo odigrale organizacije SZDL na vseh nivojih ter seveda skupščine občin in samoupravnih interesnih skupnosti, kjer se vrši večina raznih sej in sestankov.

Posebno akcijo bo zveza vodila tudi pri uveljavljanju standardov tobačnih izdelkov, saj je kvaliteta večine jugoslovanskih cigaret brez nadzora in večinoma zelo slaba, saj vsebuje daleč preveč nevarnih snovi.

Toliko torej o delu in razmišljanju organiziranih nekadilcev. Če se vam zdi, da bi tudi vi lahko delali z nami, izpolnite pristopno izjavo in jo pošljite na OK SZDL, Domžale, Ljubljanska 70.

Cveta Zalokar-Oražem

Čitljivo izpisati!

Ev. št. ....

PRISTOPNA IZJAVA

Podpisana (ime in priimek) .....

rojen(a) dne: (dan, mesec, leto) .....

v ..... izjavljam, da pristopam v članstvo Društva nekadilcev, Domžale. Sem nekadilec — pogoji so mi znani.

Za evidenco članstva dajem naslednje podatke:

Bivališče: (št. pošte, naziv kraja, ulica in h. št., občina) .....

Telefon: (doma) .....

(v službi) ..... Poklic: .....

Zaposlen pri: .....

Datum: .....

Podpis: .....

Krajevni praznik v Mengšu

Ob krajevnem prazniku 8. juliju so v Mengšu pripravili prireditve na kateri so tudi podelili priznanja KS. Slavnostna govornica je bila Danica Bleje, predsednica Skupščine KS Mengoš. Več o mengeškem prazniku bomo pisali v prvi naslednji številki, ki izide v prvih dneh septembra.

SZDL še bolj med ljudmi...

Letošnje volilne seje zaradi zaokroževanja mandatnega obdobja zahtevajo temeljite vsebinske, organizacijske in kadrovske priprave, za kar so soodgovorne vse v SZDL združene, organizirane socialistične sile in vodstva organizacij SZDL na vseh ravneh — od krajevne, do občinske in republiške.

Na letošnjih volilnih sejah bomo izpostavili poleg problemov, ki tarejo posamezno temeljno okolje še:

Področje družbenoekonomskih odnosov

Zaradi zaostrene situacije je potrebno nameniti temu področju posebno skrb in oceno uspešnosti ali neuspešnosti izvajanja dolgoročnega programa ekonomske stabilizacije, ob tem pa realno ocenjevati dosežene rezultate gospodarjenja, uresničevanje sprejetih planskih dokumentov in posvetiti pozornost obravnavi družbenih dejavnosti kot sestavini združenega dela. SZDL ima zelo pomembno vlogo pri nadaljnjem razvoju družbenih dejavnosti zlasti z vidika:

- sprejemanja realnih programov,
- uveljavljanja tistih družbenih dejavnosti, ki pomembneje prispevajo k rasti proizvodnje,
- racionalnejše organiziranja in večja učinkovitost tega področja,
- krepitev zborov uporabnikov.

V posameznih krajevnih organizacijah bomo spregovorili tudi o problematiki kmetijstva oz. obrtništvu.

Varstvo okolja

Onesnaženost okolja je v republiki, tudi naša občina ni izjema, dosegla tisto raven, ki

ogroža družbeni in gospodarski razvoj, pa tudi zdravje ljudi, zato moramo tudi v prihodnje temu področju nameniti dovolj skrbi. Poudarili naj bi zlasti naslednje:

- konkretne rešitve onesnaženosti v posameznih okoljih,
- vzgojno vplivanje in sodelovanje delovnih ljudi in občanov v varovanju okolja in racionalni rabi energije, kakor tudi pospeševanje organiziranosti na tem področju (društva),
- usklajevanje aktivnosti vseh, ki gospodarijo s prostorom.

Družbenopolitični sistem

Tudi v naši občini smo vodili javno razpravo o kritični analizi političnega sistema, zaključena je razprava o osnutku sprememb in dopolnitev zakona o združenem delu, pred nami je razprava o spremembi ustave. Na volilnih sejah bomo ocenili, kako smo v teh razpravah sodelovali, kako smo kot SZDL ustvarjali pogoje za razvijanje in uveljavljanje našega sistema v praksi, pri tem pa bi morali izpostaviti nadzorno vlogo SZDL, ki je eden šibkejših členov v praktičnem uresničevanju položaja in vloge SZDL v političnem sistemu.

Spominski park Krumperk '87

Nekaj novega in koristnega

Mladi v domžalski občini smo se zavzemali, da bi nam uspelo pripraviti nekakšen alternativni način izvajanja delovne akcije. Mi sami ne podpiramo MDA, ki ostajajo zato, ker namreč ne podpiramo tega, da bi se mladi trudili in npr. kopali jarke, ko pa lahko to enostavno in hitro storijo drugi aparati. Tako smo v času od 21. 6. 1987 pa vse do 11. 7. 1987 organizirali mednarodni mladinski tabor »Spominski park Krumperk '87«.

Prav gotovo je v teh dneh že marsikdo slišal za mednarodno delovno akcijo »Spominski park Krumperk '87«. Kakšno delo sploh poteka tukaj? V našem taboru je udeleženi kar 60 brigadirjev iz 7 držav in sicer: iz ZDA, ZRN, Švedske, Danske, Kanade, V. Britanije in pa seveda iz Jugoslavije. Najmlajši brigadir je star 13 let — tu so namreč tudi

osnovnošolci iz naših osnovnih šol — najstarejši brigadir pa je star 36 let.

Tu, v bližini Gorjuše želimo predvsem urediti sam grad Krumperk in njegovo bližino in pa tudi daljno okolico. K zadnjemu štejejo delo na Oklem in pa v »Babji jami«. Hočemo spremeniti ta kraj v zanimivo izletniško točko, ki pa bo obenem še zgodovinsko

Samoprispevek je samoupravni in demokratični izraz mnenja ljudi, demokratična oblika, ki jo bomo tudi v prihodnje vgrajevali v metode našega dela. Ocenili bomo, kaj smo na tem področju že storili, pa tudi kakšne so naše dosedanje izkušnje, ki jih bomo koristno uporabili v naslednjih pripravah na glasovanje za samoprispevek. Če bomo hoteli zagotoviti uspešno opravljanje vloge SZDL v delegatskem sistemu in na vseh drugih področjih dela, moramo še naprej razvijati KS kot temeljno celico družbenoekonomske in politične ureditve, za to pa je potreben tudi zagotovljen ustrezen materialni položaj sleherne krajevne skupnosti.

Volitve

Na osnovi ocen vseh aktivnosti v pripravah in izvedbi volitev delegatov in članov delegacij za skupščine družbenopolitične skupnosti in SIS bodo volilne seje priložnost, da ocenimo delo novoizvoljenih delegatov, obenem pa v demokratični razpravi oblikujemo mnenje do predlogov sprememb in dopolnitev v volilnem sistemu.

Lastna organiziranost

Celovito bomo ocenili številna vprašanja naše lastne organiziranosti, ki mora biti odraz razmer, vprašanj in problemov v posameznem okolju. Predlagali bomo spremembe, ki naj bi omogočile, da bo naša SZDL postala odprta in množična organizacija vseh delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil, da bodo lahko še bolj demokratično in samoupravno reševali svoja življenska vprašanja.

Nadaljevali bomo s sekcijskimi obravnavami posameznih družbenih vprašanj in omogočaji, da bodo na naše dnevne rede prihajale zadeve, za katere so dali pobude ljudje in njihove organizacije. Še naprej pa ostaja ena izmed naših glavnih nalog obravnavanje vseh, ki želijo aktivno prispevati k krepitvi vloge naše organizacije.

Družbene organizacije in društva

Volilne seje bomo izkoristili tudi za oceno vključevanja in programske povezanosti družbenih organizacij in društev v SZDL, saj se moramo zavedati, da so aktivni člani družbenih organizacij in društev ljudje, ki so s svojim delom dokazali, da so sposobni opravljati zaupane naloge na vseh področjih družbenega življenja ter imajo ugled pri ljudeh.

Precej področij je še, ki jih lahko glede na stanje v posameznem okolju obravnavamo na posameznih volilnih sejah, zato predlagamo, da se vodstva sama odločajo, katere izmed njih bodo vključevala.

Ker smo o kadrovskih pravicah in rokih pisali že v prejšnjih številkih, naj tokrat zapišemo le, da morajo biti volilne seje organizacij SZDL mesto, kjer bomo kritično in objektivno ocenili štiriletno prehojeno pot in opravljeno delo predvsem pa, kako smo ob aktualnih nalogah utrjevali in razvijali družbeno in ustavno vlogo SZDL.

Predsedstvo OK SZDL DOMŽALE poziva vsa vodstva, da odgovorno in resno pristopijo k pripravam in izvedbi letošnjih volilnih sej.

V.

Ob pričetku mednarodne mladinske delovne akcije Krumperk '87 je manjši priložnostni svečanosti spregovoril tudi naš »župan« Peter Primožič.

zanimiva. Zdej, ko pišem, je preteklo že teden dni od samega začetka in lahko bi podali že prva poročila o našem delu. Toda mislim, da to niti ni potrebno, kajti vsakdo, ki želi videti naše delo naj pride in se prepriča o tem kako pridno in marljivo lahko dela naša mladina.

Grad se namreč sedaj že od daleč vidi v celoti, medtem, ko si lahko v preteklosti opazil le bomo streho. Da bi imeli boljše predstavo, kakšno je samo življenje tu v našem taboru vam lahko opišem kako približno poteka naš delovni dan: ob 6. uri zjutraj je vstajanje in ob 7. uri imamo zajtrk. Po zajtrku se odpravimo na delo in potem do kosila, to je do 14. ure delamo oziroma vsak izpolnjuje naloge, ki mu je zadana. Po kosilu imamo organizirane razne aktivnosti kot so: lokostrelstvo, jahanje, razne športne aktivnosti, razne kulturne aktivnosti — dramski krožek.

Tu je potem omogočen še alpinistični krožek in pa opravljanje vozniškega izpita za motor. Tujim brigadirjem organiziramo tudi razne izlete v bližnje kraje, seveda jih zanimata naša družba. Želijo izvedeti o naši deželi čimveč in to je prav gotovo zopet ena izmed dobrih lastnosti našega tabora, kajti tu lahko urimo tudi svoje znanje angleškega jezika in ga seveda izpopolnjujemo. Ob večerih pa si pripravimo ogenj ob katerem zapojemo in pa klepetamo. Včasih organiziramo ples, toda večer ni mogoče biti za nas čimkrajši, kajti delo je težko in se mnogokrat zelo trudni vlezemo v naše postelje. Tak je približno naš urnik delovnega dne.

Kaj naj popišem še na konec mojega prvega poročila z našega tabora? Samo to, da se imamo lepo in da upanja v našo prihodnost niso zaman. V naslednjem poročilu pa nadaljevanje o tem našem delu.

Nataša Velkavrh

Mladi novinarji pišejo:

Na osnovni šoli nastopajo druga vprašanja...

Izteklo se je šolsko leto 1986/87 in že so pred nami težko pričakovane počitnice.

Seveda te počitnice niso za vse učence enake, kajti tisti, ki so letos zaključili 8. razred osnovne šole že premišlujejo o nadaljnjem šolanju tako zanje počitnice niso čisto brezskrbne.

Tako sem se pogovarjala z učenci osmih razredov OŠ Martina Koželja iz Doba in z njimi naredila kratko anketo o njihovem nadaljnjem šolanju...

Darja Tkalec, 8. a:

»Sem v letih, ko me čaka ena najvažnejših odločitev v življenju — izbira poklica. Odločila sem se za Upravno šolo v Ljubljani. Upam, da je moja odločitev pravilna. Drugače me zelo veseli turistična smer.

Delo upravnega delavca me veseli, še več veselja do tega poklica pa mi je dal eden izmed sorodnikov, ki je upravni delavec. Moja šola bo trajala kar 8 let, najprej bo 4 leta srednje, nato še 4 leta višje upravne šole. Čeprav vem, da je šola težka, mislim, da bom napravila; seveda se bom morala mnogo učiti.

Toda: velja se potruditi.

Bojan Grintal, 8. a:

»Odločil sem se, da grem na Kovinarsko šolo v Domžale, saj bi rad postal konstrukcijski ključavničar. Delo ključavničarja me zelo veseli. Sprejemnih izpitov nimam. V primeru, da bi jih imel, pa jih iz kakršnegakoli razloga ne bi naredil, oziroma ne bi bil sprejet, bi izbral med živilsko in trgovsko šolo.

Upam, da mi bo na tej šoli všeč, saj gre na to šolo še nekaj mojih prijateljev — sošolcev iz osnovne šole.

Seveda se bom potrudil, da bom šolo kar najbolj uspešno izdelal.

Maja Rems, 8. b:

»Sem ena izmed tistih, ki se niso zadržno odločili za svoj poklic. Tako sem se vpisala na naravoslovno-matematično šolo v Kamnik. Ta šola mi bo dala veliko znanja in možnosti za pravilno odločitev po štiriletnem šolanju. Po končani šoli se lahko vpisem kamorkoli želim.

Najbolj me veseli smer novinarstva, zato razmišljam, da bi

se mogoče vpisala najprej na štiriletno srednjo šolo, nato pa novinarsko fakulteto.

Prej me je bil zanimala ekonomska smer, predvsem zaradi tega, ker imas po štirih letih v rokah že poklic.

Dobro se mi zdi, da se je na to šolo vpisalo več mojih sošolcev in sošolk, saj si bomo tako lažje pomagali in premagovali vse težave.

Resnik Bernarda, 8. a:

Moj cilj je, da postanem modna kratorka. Odločila sem se za Tekstilno šolo v Ljubljani, šolo, ki traja 4 leta. Če bom šolo uspešno zaključila, bom mogoče odšla na dveletni nadaljni študij v Maribor. Za to šolo oz. kasneje za ta poklic sem se odločila zato, ker imam veselje do šivanja. Že sedaj si večkrat kaj sešijem, tako da že imam nekaj osnove. Pa tudi mama me za ta poklic navdušuje, saj ima modni boutique. Ker doma večkrat šiva, me je že ona mnogo naučila. Tudi za modo se zanima.

Jani Jeras, 8. a:

»Tako kot vsi ostali moji sošolci, sem se moral (tako) tudi jaz odločiti o nadaljnjem šolanju. Ker je ta odločitev težka, sem moral dobro premisliti. Veseli me več poklicev, najbolj pa mi je všeč poklic strojnega tehničarja. Zato sem se odločil za srednjo strojno šolo, ki je v Ljubljani. Sprejemnih izpitov na tej šoli ni, tako da bom sigurno sprejet. Drugače bi se vpisal na naravoslovno-matematično šolo v Kamnik.

Vsem, ki ste končali 8. razred in tudi ostalim učencem: VESELE, PESTRE, BREZSKRBNINE IN KAR NAJLEPŠE POČITNICE ter mnogo uspeha pri nadaljnjem šolanju. Jana Rems

Življenje na kmetiji ni teorija

Na naravoslovni dan, smo se odpravili v Domžale z namenom, da bi videli kooperacijo med kmetom in kmetijsko zadrugo, melioracijska področja in očereje.

KZ Domžale združuje šest področij: Črnuče, Domžale, Komendo, Lukovico, Moravče in Trzin. Združuje 2500 kooperantov.

Peter Gubanc, direktor KZ Domžale nas je s sodelavci odpeljal na kmetijo enega izmed — njihovih — kooperantov, družini Hribar, ki nam je postregla s krepko kmečko malico. Kmetija je dobro tehnično opremljena in je po domžalskem — tudi po celotnem slovenskem — okolišu znana tudi po obisku številnih delegacij; pred kratkim je bila tukaj na obisku delegacija s Kitajske.

Lastnik kmetije nas je seznanil z načini sodelovanja med kooperantom in zadrugo. Kmet kooperant dobi od nje seme, umetna gnojila, rezervne dele za kmetijsko mehanizacijo, kredite za obnovno ali zidavo gospodarskih poslopij, živino... KZ pa nato od njega odkupi pridelke in živino, godno za zakol ali pa za nadaljno rejo. Tako je KZ nekak posrednik med kmetom — proizvajalcem — in potrošnikom. Direktor Peter Gubanc nas je opozoril, da je v nekaterih primerih pot do kupca še zelo dolga, zato je razumljivo, da tudi cena pridelka pri tem narašča.

KZ se trudi, da bi to pot skrajšala in kupcu omogočila nakup pridelka po nižjih cenah. Kmet pa motijo predvsem nizke odkupne cene živine in nekaterih drugih pridelkov. Kmetijska zadruga si želi, da bi kmet prideloval bolj kvalitetno krmo in pridelke ter gojil boljše pasme živine, predvsem krave mlekarice. Vzrok temu je, da kmetije namolzejo na kravo — pri nas — povprečno le 2500 l mleka letno, medtem ko je to povprečje na Danskem 4000 l mleka na kravo. Redke izjeme so pri nas kmetje, ki namolzejo na kravo več kot 2500 l mleka letno.

Za nas je bil zelo zanimiv ogled melioracijskega področja doline Rače, ki sedaj obsega 450 hektarjev. Tu je bilo zemljišče pred melioracijo razdeljeno na več lastnikov, ki so imeli parcele na različnih mestih. Zemlja je bila kisla in često poplavljena. S trdim delom in prepričevanjem, je KZ uspešno premagati nezaupanje kmetov in ostalih lastnikov parcel. Izvršili so komasacijo — združitve parcel (na

različnih mestih), v enotno parcelo. Zemlja mora biti pri vseh lastnikih enako kvalitetna. Z združenimi naporami in skupnimi vlaganji — KZ 80 odstotkov in lastnik zemlje 20 odstotkov sredstev — so zemljo meliorirali. Z komasacijo zemlje pa so tudi omogočili boljše strojno obdelovanje zemlje.

Najtrši oreh so bili polkmetje, ki zemljo obdelujejo v manjši meri, sicer pa so zaposleni v mestu. Na žalost je zakonodaja njim bolj naklonjena, kot pa pravim kmetom.

Uspeh melioracije dokazuje že 4-5 kratno povečanje pridelka. Pred melioracijo so na tej zemlji pridelovali le kislavo travo, sedaj pa pridelujejo predvsem kulturne rastline: oljno repico, oves, koruzo in rž. Delavci KZ so se pritoževali nad problemom, ki se pogosto pojavlja. Najboljšo kmetijsko zemljo in meliorirano zemljo pogosto sprejme v zazidalno področje. KZ lahko izgubi dobro zemljo, s tem se zmanjša količina in kvaliteta pridelkov.

Ogledali smo si tudi ovčarski zimski center v Domžalah. Ovce so se še pasle v dolini, proti koncu maja pa se postopoma preselijo na višino 1400-1500 metrov, kjer so vse poletje, v jeseni pa se bodo postopoma selile v nižino, kjer se pasejo še en mesec po prihodu. S tem je dosežen popolni izkoristek pašnikov. KZ organizira striženje ovac, predelavo volne v prejo in izdelavo pletenin iz domače preje. Prodaja končnega izdelka da več dobička, kot prodaja surove, nepredelane volne.

Neposredno seznanjanje med kooperanti in KZ ter ogled melio-

riranega področja, je bil za nas izredno zanimiv.

V pogovoru so se odpirali in nazkazovali problemi, ki pri tem nastajajo in za njih sicer ne bi vedeli. Prav tako smo neposredno zvedeli za uspehe povezovanja med kmetom in KZ, oziroma strokovnjaki saj le ti s pravim odnosom do problemov, s katerimi, se kmetije ubadajo, zbujaajo pri njih zaupanje za sodelovanje. Oboji pa odločneje nastopajo na občinskem nivoju in »iztržijo« sredstva, ki so namenjena za pospeševanje kmetijstva v

občini. Škoda je le, da takšni podvigi — pionirski podvigi, ko se lahko iz teh primerov veliko naučimo ali se vsaj dobi zagon za začetek spreminjanja razmer v lastnem okolju. Enake in podobne oblike dela, bi bile prav gotovo pozitivne tudi pri uresničevanju učno-vzgojnega predmeta STM, ki tako izstopa iz učilnic v življenju.

Petra Zupančič
Andreja Plak
Simona Špear

V Grobljah nastop simfoničnega orkestra

Kot vsako leto se je tudi letos uspešno predstavil v okviru stilnih koncertov v Muzeju Jelovškove umetnosti v Grobljah komorni orkester simfoničnega orkestra Domžale - Kamnik pod vodstvom dirigenta Tomaža Habeta. Mladi klarinetist srednje glasbene šole iz Ljubljane Jože Kotar (levo) je s svojim nastopom v Krammerjevem koncertu na klarinet v Es duru sp. 36 dokazal, da imamo spet umetnika, ki je sposoben velikih dosežkov. (T. B.)

Občani v Dobu so »ZA«

Kanalizacija in vse ostalo v KS Dob - bo!

Občani so se na referendumu odločili, da bodo zgradili, kar jim od komunalne infrastrukture še manjka

Ko smo naslednje jutro po opravljenem referendumu obiskali KS Dob, je bilo vse kot ponavadi, četudi se je dan prej v veliki meri odločilo o komunalni usodi krajev v tej krajevni skupnosti. V pisarni krajevne skupnosti smo izvedeli za rezultate:

Za kanalizacijo v naselju Dob je glasovalo 75,20 odstotkov volilcev. Vpisanih je bilo 718 volilcev, glasovalo jih je 627, od tega je obkrožilo besedico »ZA« 540 občanov.

Za urejanje komunalnih vprašanj v raznih vaseh in naseljih krajevne skupnosti Dob je glasovalo 61,76 odstotkov volilcev. Vpisanih v imenik je bilo 1169, glasovalo je 961 občanov, od tega »ZA« 722 občanov.

Glede priključitve nekaterih krajev v KS Dob pa je bil dosežen odstotek le 43,19. To pomeni, da so se občani odločili, da do priključitve ne bo prišlo. Od 961 glasovalcev je za priključitev glasovalo 505 občanov, kar je premalo za sprejetje predloga.

Občani, ki smo jih naključno srečali dan po referendumu v Dobu pa so povedali:

Branko Žagar, tajnik KS Dob:

Mislim, da je v prvi vrsti treba iskati vzrok za to, da smo uspeli referendum v tem, da so potrebe resnično velike, njihova uresničitev pa absolutno neodložljiva. Ne moremo si do-

voliti, da bi z gradnjo tako potrebne komunalne dobrine kot je kanalizacija še vnaprej odlašali. V naši KS je 1650 občanov (všteti so tudi otroci), ki pa zahtevajo uresničenje več kot četrtnih komunalnih potreb. Četudi ni industrije, saj je

območje zvečino kmetijsko z nekaj obrti, sem prepričan, da bomo uspeli...

Vidka Kern, upokojenka:

Šele pol leta živim v Dobu, prej sem živel v Rogaški Slatini oziroma v Ljubljani. Kot graditelj individualne hiše se

naša družina seveda z vso močjo pridružuje naporom krajevne skupnosti, da uredi prepotrebno kanalizacijo, ki je eden od znakov sodobne civilizacije. Sina in dva vnuka imam in tudi oni bodo prišli čez čas v Dob, saj tačas še ni hiša toliko urejena, da bi lahko sprejeli še njih.

Andrej Ojsteršek, miličnik PM Domžale:

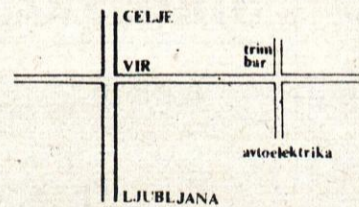
V Dobu si kot zasebni graditelj urejum svoj stanovanjski problem, zato je seveda tudi moji družini gradnja kanalizacije velika želja, ki naj bi jo s skupnimi močmi uresničili čimprej. Vsako omahovanje na poti napredka je seveda, škodljivo in kar ni nepomembno — tudi iz dneva v dan vse dražje.

V krajevni skupnosti Dob opažam veliko požrtvovalnost, prizadevnost in družbeno angažiranost mnogih, ki si prizadevajo za napredek kraja. Upam na najboljše, saj pričakujem ne le, da bo kanalizacija zgrajena, temveč tudi to, da bo zgrajeno v roku, katerega smo predvideli.

Odločimo se za lepši jutri! Občani so se odločili in glasovali ZA.

AVTO ELEKTRIKARSTVO

DUŠAN GRUM
PODREČJE 60a
DOMŽALE

obratovalni čas
vsak delovnik
od 8h - 12h in
od 14h - 18h

Na Mengeški koči bi bil lahko raj

Med nizkogorskimi postojankami ima Mengeška koča prav gotovo posebno mesto, žal pa veliko preslabo izkoriščeno, čeprav se tako mengeski planinci kot novi oskrbnik močno trudijo, da bi to točko spremenili v pravi kotiček miru, dobre postrežbe in prijetnega počutja. Sem prihajajo občani iz vse domžalske občine, veliko je med njimi tudi Ljubljancanov; Mengšanov pa premalo, kakor da se ne bi zavedali, kaj imajo. O vsem tem in še o marsičem v zvezi z Mengeško kočjo sem se pogovarjal z oskrbnikom Jožetom Lebnom, ki drugače živi v Topolah, ima pa tudi precej gostinskih izkušenj iz tujine.

Drugo Jožetovo leto

Jože Leben je prevzel Mengeško kočjo pred slabima dvema letoma. Pravi, da jo je dobil v precej slabem stanju, tako da je bilo takoj dela na pretek, če je hotel vsaj kolikor toliko uspešno začeti s svojo dejavnostjo.

Mengeska kočja je odprta vsah dan od 12.—22. ure, če pa je potreba, še kakšno uro dlje. Ob Jožetu delata še njegova žena in sin, ki je pravkar končal osnovno šolo in se je odločil za kuharski poklic.

»Naj kar na začetku povem, da tudi sam, z družino vred, mislim vztrajati tudi vnaprej, računam tudi na sina, čeprav je hkrati tudi res, da je prometa vedno manj, oziroma da se padanje kupne moči pozna celo pri stalnih gostih, zato živimo na skrajnem robu preživetja. Ne razumite me napak, a vendar je to res. Večkrat se zgodi, da ni nobenega gosta tudi po ves dan. Zadnjič smo imeli napovedano tudi glasbo. Bilo ni niti enega človeka sem gor. Z ženo sva sama igrala karte...«

Eden izmed vzrokov, da Jože skoraj obupuje, je tudi precej visoka najemnina, ki jo mora plačevati Planinskemu društvu, visoka pač zaradi takšnega stanja; toda kot kaže, bodo imeli razumevanje za to na mengeski krajevni skupnosti in bodo Jožetu vsaj deloma priskočili na pomoč. Takšna točka, kot je Mengeška kočja, pač ni samo stvar posameznika ali enega društva, ampak celotne krajevne skupnosti in verjetno tudi občine, zato bi bilo resnično škoda, da bi propadla.

Kaj so naredili

Odkar je oskrbnik Jože Leben iz Topol — nekateri v šali pravijo tej planinski točki tudi topolska gostilna — se je okoli kočje in tudi v njej marsikaj spremenilo. Jože je delaven človek in je marsikaj postoril sam, pomagali so tudi mengeski planinci, ob strani ima tudi krajevno skupnost, tako da se je nekaj vendarle premaknilo.

Sam se je najprej lotil izdelave in postavljanja novih miz, boljše razsvetljave, ponovno je usposobil zanemarjeno kegljišče, postavili so oder za godce in lesen opletišče, veliko je popravil tudi ceste.

Medtem je bil na kočjo speljan tudi vodovod, tako da je vsaj voda brezhibna, planinci pa so dodatno urejali pomožni objekt — jurček. Nekaj planincev

na porazen, čeprav sta prav maj in oktober višek sezone za izletnike, pohodnike in tudi prave planince...«

Kako naprej
Jože ni takšne vrste, da bi tarna tjavendan. Zna delati in zna tudi potrpeti. Pogodbo s Planinskim društvom Janez Trdina ima še za tri leta in z veseljem jo bo tudi podaljšal, če se bodo razmere kaj uredile, vse pa pač ni odvisno od njega.

V načrtu ima povezavo stare kočje z jurčkom. Rad bi pridobil še nekaj miz, tako da bi lahko ponudil več kosil in nasploh hrane, ki jo poceni nudi svojim gostom. Od rib do srne v omaki, od domače hrane do nedeljskih kosil za pohodnike.

V načrtu tudi ima, da bi prenovili in usposobili sobe nad gostiščem. Vsaj dve, morda celo tri. Tako bi lahko marsikdo tu tudi prespal in užival svojevrstno nižjegorski oz. kmečki turizem. Možnosti za izlete do Dobenega, Rašice je še veliko, prav tak je po Gobavici speljana ena izmed najlepših slovenskih trim steza, ki je tudi preslabo obiskana, svojevrstna atrakcija pa so tudi letala, ki

letajo tik nad kočjo in so zanimiva predvsem za najmlajše.

Jože Leben ima v načrtu nekaj prireditev, ki bi opozorile na to nižjegorsko točko, kamor se da priti tako peš kot tudi z avtomobilom — v ta namen je povečal tudi parkirišče in zaprl dvorišče pred motoriziranimi vsiljivci — vendar vsega ne bo zmozel sam, zato pričakuje, da bo imela krajevna skupnost še naprej posluh za kočjo, prav tako pa, da bodo lepo sodelovali tudi s planinci. Kot prvo pa namerava spodaj v Mengšu boljše opozoriti na kočjo z ustreznimi napismi, bogato in ne drago gostinsko ponudbo pa ponuditi tudi javno pred kočjo, tako da bi bilo obiskov kaj več. Srčno pa tudi upa, da ob gradnji rezervarja za vodo sedmih hiš pod kočjo tovarnjaki ne bodo preveč poškodovali ceste, oz. da jo bodo skupno ponovno primerno uredili.

Vabilo na Mengeško kočjo je verjetno odveč. Sprejeli vas bodo gostoljubno, postregli lepo, na vrhu Gobavice in v njeni okolici pa je resnično pravi mali raj, le do njega je treba priti.
Ivan Sivec

je zelo vnetih in prizadevnih, žal pa so to vedno eni in isti in jih je le peščica.

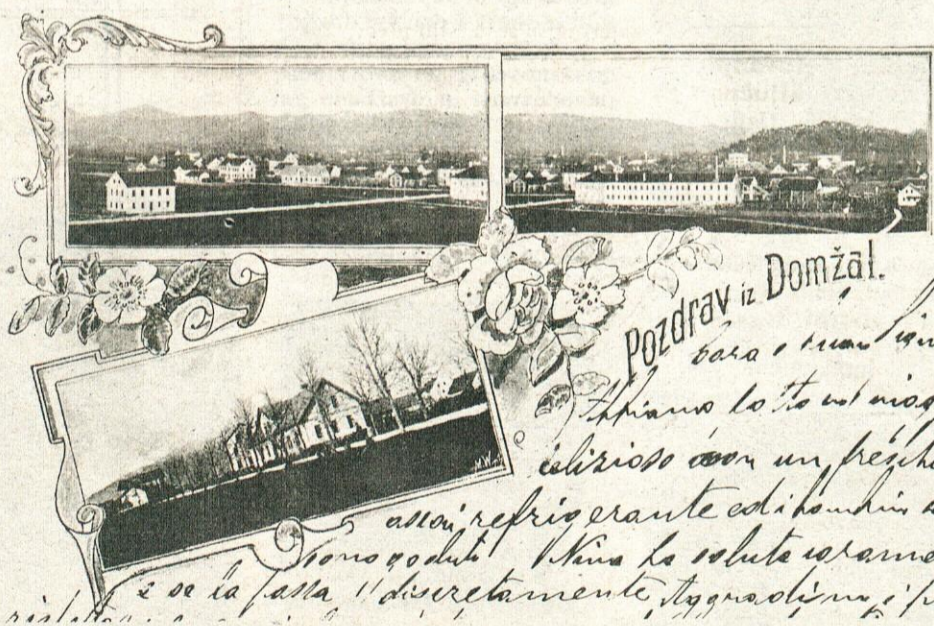
Na Mengeški koči se je tako odvijalo v preteklih letih tudi nekaj večjih prireditev, od praznovanja 1. maja do sindikalnih piknikov večjih delovnih organizacij.

»Čeprav so te delovne organizacije tudi same poskrbele za postrežbo, sem že vesel, da so prišle sem gor. Morda pa se kdo le še kdaj vrne. Letošnji maj je bil zaradi slabega vreme-

Učenci in učitelji podružnične OŠ Josip Broz Tito na Rodici so se takole lotili na zadnji dan pouka čiščenje okolice šole, ki naj bi urejena počakala novo šolsko leto.

Stare razglednice prihajajo

Verjetno najstarejšo razglednico Domžal nam je poslal zbiralec starih razglednic iz Ljubljane Zmago Tancič, sicer zaposlen v Metalki in pripisal, da gre za razglednico iz leta 1898 ali 1999. Razglednica je bila poslana v Trst.

Žalostna humoreska:

Ihancem se obetajo dišeči časi

V Ihanu smrdi. Strašno smrdi. Ves Ihan in še v sosednjih krajih smrti kot hudič. Že dolgo. Pa ne ljudje! Smrdi ozračje in zemlja, dva metra globoko. Da je tako, ni prav nič čudnega...

Odkar živi poleg 1.700 Ihancev še 80.000 prašičev v istem kraju, pod istim nebom, ne more dišati po vijolicah.

V informacijo tistim, ki niso Ihanci in, ki še nikoli niso videli prašiča in poznali njegovih biofizioloških navad in potreb, naj povem, da se ena svinja (od zdaj naprej svinja, ker se lepše sliši kot prašič) na dan toliko in tolikokrat polula in tudi pokaka, ne glede kje in kdaj. Kot že v marsičem, smo si tudi v tem pogledu svinje in ljudje podobni. Zato tudi pravimo: »Je nemaren kot svinja«. Se pravi ena svinja...

Kaj pa 80 tisoč? Toliko približno jih na ihanskem na leto »pridelajo«. In ko vsa ta svinjska mašina oddaja naravi kar je njenega, ne nastane lužica in tudi studeček ne. To je potok, ki teče in žubori, dokler se pred mojimi očmi, tik ob moji hiši, kjer živim že dolgo, ne izlije v Kamniško Bistrico. Opravičujem se. Tako se je včasih imenovala. Tedaj ko smo se v njej konali, jo niti, lovili ribe v njej (na šverc) in jo imeli za »svojo«. Zdal ni več Bistrica, ampak Svinjščica, ker je kalna do gostote in smrdi od začetka do konca.

»Svinjščica« teče ob robu Ihanu, da smo si na jasnem. Da pa v Ihanu smrdi, smo si pa sploh na jasnem.

Da ne bo dolgo, tovariši. Ne bo dolgo! V Ihanu se premika. Ihanci se prebujajo, emancipirajo se. Udarili so po mizi, z vso močjo. V korist vsem enainosemdesettisoč glavam, kolikor jih na leto preživi v Ihanu.

Oglasili so se krajani. Tisti, ki prejemale sredstva za preživljanje od minulega dela in celo oni, ki še sedaj plačujejo sindikalno in druge članarine. Dojenčki obupno kričijo: »Hočemo čistega zraka«. Njihove mamice pa: »Krivce pred zid«, (najbrž upravičeno). Hortikulturniki komaj sproti sadijo rože, ker jim strupi poberejo danes, kar so včeraj zasadili. Borci benitijo: »Ali smo se zato borili«. Mladina pa, revolucionarna kot je: spreminjamo svet in tudi Ihan bomo spremenili! Samo, najprej še en disco ali dva! Pobožne mamice in tudi nune pa goreče molijo, da bi bilo kdaj drugače, da bi dobili krivca...

Krivce je med nami. Krivca za smrad je od začetka tu, zajrujeju previdni, preudarni, vplivni.

Vsesplošni protesti, akcije in hrup jezne ihanske baze so naleteli na odmevnosti na vrhu. Tam, kjer se brezkompromisno odločajo usode. Prišli so, več jih je prišlo in večkrat so prišli. Spravili so nejevoljne in osamljene ljudi skupaj in skoraj po očetovsko tolažili in obetali boljše čase.

Prvi je z vso gotovostjo spregovoril: »Bogate in raznolike izkušnje nas obvezujejo, da moramo analizirati oportunističnih smotrov v luči napredka, stalno povečevanje kakovosti in smeri razvoja za prihodnost sistema občne participacije.

Tovariši, vendar ne smemo pozabiti, da uresničevanje nalog in programov omogočajo ustvarjalno prevrednotenje modelov razvoja in razmer, v katerih se odvijajo aktivnosti naših prizadevanj na splošno opredeljene kontinuiranega razvijanja ideoloških načel, ki stalno izboljšujejo odnose za odpravno ukrepov, ki bistveno vplivajo na prezačevanje našega neprezačenega zraka.

Medtem, ko je prvi zajemal sapo, je prepričevalno začel drugi, govornik namreč, tudi eden od »zgoraj«.

»Tovarišice in spoštovani tovariši. Najbrž ni potrebno podrobneje govoriti o pomembnosti teh problemov, ker so zanimiv poizkus prebujanja novih predlogov članov, ki sistemsko rešujejo aktualno strukturo organizirano neorganiziranost.

Na drugi strani pa, tovariši, nam višja ideološka načela narekujejo vdihovati zrak, kakršen pač je in še dobro da je. Pomislimo samo na rodove, ki pridejo za nami, ko bo samoupravni socialistični sistem dobil širše dimenzije in učinkovitejšo prijeme, od katerih bo odvisna ustvarjalna rast in politična privrženost atmosferskim situacijam, tako z občeloveškega, predvsem pa družbenopolitičnega vidika.

Tovarišice in tovariši, prav zato z vso intenziteto, analitično, kontinuirano, plansko programirano preprečujemo škodljivost vdihovanja in vohanja onesnaženega in smrdljivega ozračja s posledicami, ki se zrcalijo na naših delovnih ljudeh in občanih.

Po številnih blestečih govorih, obljubah in razumljivih trditvah, bi bili potolaženi veliko bolj zahtevni in revolucionarni ljudje kot so Ihanci, še posebno, ko so med drugim rekli tudi:

»Tovariši, spomnimo se samo zgodovine, svojih dedov in pradedov. Preživeli so turške vpade na naše kraje, kugo, lakote vseh vrst, vojske in druge nevšečnosti, pa mi z našo socialistično zavestjo ne bi prenesli smrada, ki ne bo več, posebno zdaj, ko smo vam dali čistilno tovarno, prvo in edinstveno v naši državi; kompostarno vami bomo postavili, ki bo sleherni atomček dreka predelala v koristne namene. Tako je tovariši, zaploskajte nam vendar. Kaj bi pa še radi?«

Res so zaploskali posamezniki, tisti, ki so na liniji, boječje sicer negotovo, vendar zaploskali so. Nekdo mora, dokler ni povzel glasu delegata, ki mu je inovatorstvo napisano na kožo, ki ga ima v mezincu.

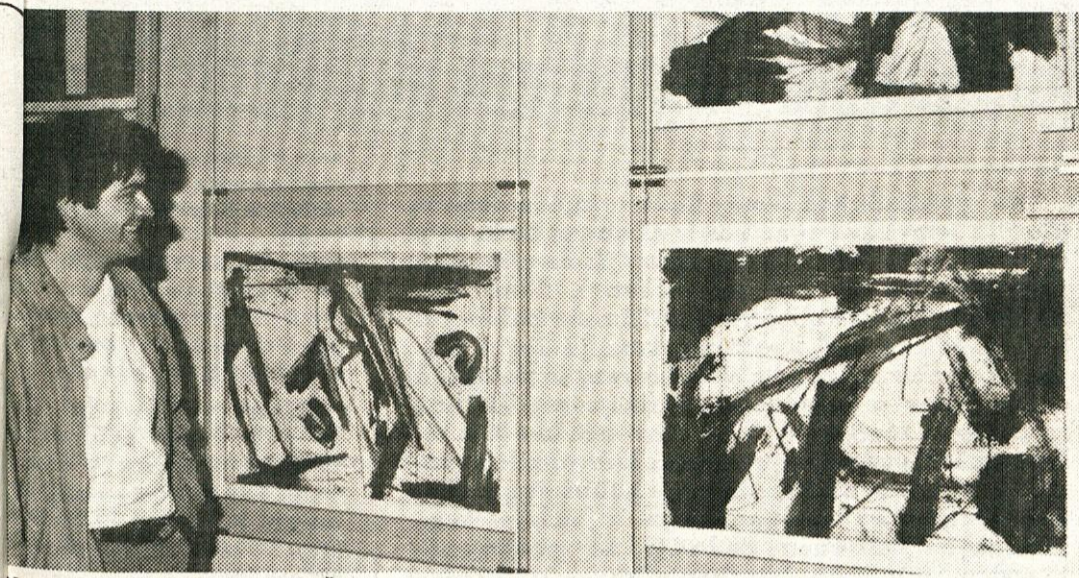
Smrdelo je, seveda, še kar naprej. Občani, krajani, delovni ljudje, mladina, živinorejci in ostali. Zavedati se moramo, da smo po srčnosti sicer najbogatejši narod, a še vedno razvijajoča se dežela. Zato imamo denarja za gigantske naprave, kakršne imajo nekateri konvertibilni in tudi klirinški sistemi. Zuboreči in smrdljivi poteček, proizvod osemdesettisoč prašičev, ki se brezkoristno že toliko let izlijeva v Kamniško Svinjščico lahko pregradimo in zajezimo, postorimo primerno hidroelektrarno, ki bo dajala toliko elektrike, da bo poganjala velike ventilatorje pritrjene nad ihanskim območjem. Le-ti bodo res smrdljivi zrak posesali in ga po cevih »šibali« v deset kilometrov oddaljene zasavske hribe. Če iz Rusije dobivamo po cevih plin, ki pride osem tisoč kilometrov daleč, je ta projekt prava igračka, ki ga lahko spravimo »skozi« brez samoprispevka. Pa še v svetovno knjigo rekordov bomo prišli, da smo prvi na svetu iz dreka delali elektriko.

Predlog inovatorskega delegata je bil tako osupljiv, tako nenađen in šokanten, da krajanom zapra sapo, da vsi čakajo, kdo bo prvi začel ploskati, kar pa se ne zgodi ker avtor idejnega projekta še ne plačuje članarine — prave članarine.

Zato v Ihanu še smrti in bo do nadaljnjega še kar smrdelo, kar pa, če natančno premislimo, niti ni tako hudo. Saj zato ljudje še ne umirajo. Glavno, da se nam sicer na splošno še kar dobro godi...

Andrej Zajc

Nagrajenec grafičnega bienala Črtomir Frelih ob svojih grafikah.

Veliko priznanje za mladega grafika iz Radomelj

Črtomir Frelih - nagrajenec grafičnega bienala

Pred dnevi so v ljubljanski Moderni galeriji odprli že sedemnajsti mednarodni grafični bienale, ki predstavlja največjo tovrstno prireditve na svetu — pregled panorame grafične ustvarjalnosti celega sveta. Razstavljenih je 1664 grafičnih listov, ki jih je prispevalo 698 umetnikov iz 58 držav. Letošnja udeležba je rekordna, saj se je samo na razpis prijaviło samoiciativno 800 umetnikov, izmed katerih jih je posebna žirija izbrala le 284, drugi umetniki pa so bili osebno povabljeni glede na njihovo dosedanje sodelovanje na ljubljanskih bienalih in glede na mednarodne uspehe na področju grafičnega ustvarjanja. Mednarodna žirija je podelila poleg 6 nagrad še 8 odkupnih nagrad, posebne komisije pa 11 odkupnih nagrad.

Med redkimi nagrajenci, ki so bili deležni priznanj mednarodne žirije in posebnih komisij, je tudi Črtomir Frelih, ki zadnja leta živi in deluje v Radomljah. Prejel je odkupno nagrado ljubljanske Moderne galerije za grafiko z naslovom Requiem št. 2. Kako pomembno je to priznanje, pove tudi podatek, da je na bienale prijaviło svoja dela kar 122 jugoslovanskih umetnikov, da so bila izbrana dela 40 umetnikov in da je vsak lahko sodeloval s po tremi grafičnimi listi. Že to, da so sprejeli vse tri grafične akademiske slikarja Črtomirja Freliha je zanj zelo veliko priznanje, sama odkupna nagrada pa pomeni, kot pravi sam, veliko moralno obvezo, kajti če jo dobiš tako mlad, se moraš toliko dlje in bolj potruditi v nadaljevanju svojega ustvarjanja.

Sedemindvajsetletni Črtomir Frelih je sicer doma iz Nornja pri Bohinjski Bistrici in je diplomiral na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost pri profesorjih Borčiču in Apoloniju leta 1985, sedaj pa končuje še specialko. Že šest let živi v Radomljah, je pročen in ima majhno hčerko. Jeseni ga čaka službeno vojaškega roka, zato je poln načrtov in bi rad naredil čimveč, preden se bo posvetil »obuki«. Njegove slike visijo večinoma v Domžalah, Radovljici in v Kranju. Sodeluje na številnih skupinskih razstavah pri nas in v tujini. Prejel je več nagrad, med drugim študentsko Prešernovo nagrado ALU za leto 1983 in mednarodno — uvrstitev na 5. razstavo »Mini gravate« v španskem Cadacquesu leta 1985. Za seboj ima enajst osebnih razstav, zadnjo večjo je imel lani v ljubljanski galeriji Ars, jeseni pa pripravila večjo razstavo v Šivčevih hišah v Radovljici in seveda tudi v Domžalah, v letu 1988 pa bo imel razstavo v galeriji DSLU v Ljubljani, kar je tudi veliko priznanje zanj.

Kakor pravi Črtomir, je ljubljana v likovnem svetu znana predvsem po svojem bienalu in po lastni grafični šoli. Zato je toliko bolj ogorčen, ker grafika na ljubljanski akademiji ni več samostojen oddelek, ampak jo poučujejo le kot predmet. Črtomir se z grafiko ne ukvarja le izrazno, ampak tudi tehnološko, rezultat tega pa je nova tehnika — kolagrafija — ki je njegova lastna izpeljanka in funkcioniira kot globoki tisk ter s tem omogoča bolj neposreden pristop pri izdelovanju grafičnega kli-

šeja. To tehniko je izumil tako rekoč po prisili. Pri iskanju, kako materializirati likovno idejo, je moral najti ustrezen material za ustrezen izraz, ker so ga klasične tehnike ovirale. Njegova tehnika je redkost tudi na letošnjem bienalu, pa čeprav je v Angliji podoben način izdelave zelo popularen prav zaradi svoje neposrednosti. Pri grafiki je težko uskladiti trenutno ekspresivno silo. Zaradi »nove podobe« (modni tok v likovni umetnosti) je bila grafika nekaj časa v krizi, s to tehniko pa se ji je spet odprla pot.

Tehniki, ki jo uporablja, daje Črtomir poseben pomen, zato je tudi vsebina njegove podiplomske naloge strukturalna analiza likovnega dela. Pravi, da idejo najprej logično razplastini in jo nato pri odčitovanju spet sestavi v celoto. Ker pri nas edini uporablja to tehniko, ga zelo veseli, ker sta mu nje-

gova mentorja in profesorja na akademiji ves čas omogočala iskanja in eksperimentalno delo.

To, da je prejel tako pomembno nagrado, je Črtomirju izredna vzpodbuda za nadaljnje delo. Zelo pa ga boli, da pri nas ni pravega likovnega trga in da gre do običajno take nagrade kar mimo, bolj kot dnevne novice. Dogaja pa se, da tuji galeristi mnogo bolj spremljajo to dogajanje in si tudi bolj zapomnijo nagrajence. Zato je pri nas tudi težko formirati ceno grafike, saj je trend evropska cena, naša kupna moč pa je majhna, materialja pa so izredno dragi. Sam običajno ne dela več kot šest odtisov ene grafike.

Morda naj kot zanimivost zapišemo še, da je Črtomir Frelih izdelal lani ob obletnici rojstva Franceta Marolta posebno grafiko z naslovom »Vsi so venci belili«, ki so jo kot priznanje za sodelovanje na občinskem srečanju prejeli vsi naši pevski zbori. Sodeloval je tudi kot scenograf pri predstavi Mihael Kohlhaas, s scenografijo pa se je precej ukvarjal tudi za celjsko gledališče, sodeluje pa tudi z likovnimi prispevki pri reviji Glasbene mladine.

Njegove grafike so za navadnega gledalca morda nerazumljive. Mladi grafik pravi, da likovni pojav modernizma v slikarstvu traja že kakih 80 let in citira Mauricea Denisa: »Slika je površina, pokrita z barvo v določenem redu«. Zato pravi Črtomir, da rabi človek veliko klasičnega znanja, da lahko smiselno deformiraš, kar je formiranega v naravi. Deformacije podob obstajajo pri profesionalnih in amaterskih slikah. Vendar so pri šolanem slikarju hotene in imajo svoj smisel, pri laiku pa so le posledica neznanja. Nagrade, ki jih je Črtomir doslej prejel za svoje ustvarjalno delo, samo potrjujejo, da je umetnik z velikim znanjem in z neizčrpnim poljem svežih idej, zato lahko toliko bolj z zanimanjem pričakujemo srečanje z njim in njegovimi malimi grafikami, katerih razstavo načrtuje jeseni v domžalski knjižnici.

Tomaz Bole

Radomeljski pevci na povratnem srečanju v nemškem mestu Rüdenu:

Sprejeti kot bratje

Morda je še komu v spominu lansko potovanje pevcev iz Nemčije po Sloveniji, ki so zaključno slovesnost strnili v koncert z MPZ Radomlje. Uspešen nastop se je končal s prijetnim zabavnim večerom pri Špornu. Tistikrat se je porodila tudi ideja, da bi Radomljani naslednje leto vrnili obisk. Po raznih organizacijskih variantah, je obveljal datum povratnega obiska 29., 30. in 31. maj. Kot najugodnejšega ponudnika, so pevci izbrali Kompas, ki je dejanski prevoz tudi organiziral. Razen tega, da so nekateri pevci prespali dogovorjeni čas odhoda, se ni zgodilo ničesar pretresljivega.

Ob 3.30 smo bili končno le nared in od Radomelj smo se poslovili za tri dni. Vožnja je trajala celih 13 ur, z nekaj vmesnimi postanki.

Končno je napočil čas, ko smo zagledali prometni znak RUDE-NAU. Kmalu zatem nas je na tovarniškem dvorišču sprejela množica ljudi, ki nas je prisrčno pozdravljala. Po obojestranskih pevskih zdravicah ter okrepčilu, so nas nemudoma razporedili po raznih domovih, kjer smo prespali

dve noči. Ob 19. uri jebilo predvideno ponovno srečanje v njihovem klubskem prostoru ter obenem prvi nastop obeh zborov. Pri vrodu v dvorano, nam je zastal dih, saj je bila poleg njihove državne in mestne zastave, razobešana tudi naša. Isto smo doživeli že na tovarniškem dvorišču ter sredi mesta.

Vsa dvorana je bila okrašena s prekrasnim cvetjem ter tako dajala svojevrsten ton veselemu razpoloženju. Po raznih nagovorih, med

Po domače pri Repanšku

S harmoniko pod kostanji

Tretji konec tedna v juniju so se odvijale na dvorišču gostišča Repanšek na Homcu prireditve pod skupnim naslovom Po domače pri Repanšku. V petek so mlade navdušili člani ansambla Agropop, v soboto ansambla Nagelj (ki je dan pozneje zmagal na finalni prireditvi kot amater leta na oddaji Kar znaš — to veljaš) in ansambla Lojzeta Slaka, v nedeljo popodne pa je tekmovalo 22 ljudskih godcev iz domžalske in kamniške občine, nekaj pa jih je bilo tudi iz drugih krajev. Vsekakor tekmovanje že preteča občinske okvirje, tako da bo v prihodnje postalo to tekmovanje še bolj slovenskega značaja, dokaj uspešno pa je bilo tudi letos.

Nastopili so stari znanci in tudi precej novih godcev je prišlo, skupaj kar dvaindvajset, tako da je imel povezovalac Boris Kopitar kar dosti dela, prav tako pa komisija, ki so jo sestavljali: Franc Flere, priznani harmonikar, avtor skladb in vodja ansambla, ki ji je predsedoval, ob njem pa so še bili Majda Golob, glasbena pedagoginja Glasbene šole Domžale, Franci Lipičnik, ravnatelj Glasbene šole Kamnik, kapelnik Mengeške godbe in avtor številnih uspešnic; Tomaž Štrukelj, vodja komercialne Melodije Mengeš (Melodija je tudi letos prispevala kitaro in notno stojalo za nagrado); Tone Janežič, odgovorni urednik Kmečkega glasa; Matjaž Brojan, odgovorni urednik Občinskega poročevalca, iz občinstva pasmo izžrebali Lidijo Zibert iz Domžal in Joži Muster z Duplice.

Tokrat je bilo vreme bolj naklonjeno in pod Repanškovi kostanji se je odvila dveipolurna glasbena prireditve, ki je pokazala, da godejo tako starejši kot mlajši, tako moški kot ženske, in bo prav zato glasba v narodnem duhu živela večno. Nekaj podobnega je tudi pesem, ki so jo prvič izvedli Stojparji iz Loke pri Mengšu, pa tudi sicer

so izredno uspešno nastopili pred tekmovanjem in nas prijetno zabavali tudi po njem.

Boris Kopitar je prijetno in domiselno vodil niti tekmovanja, tako da je bilo na splošno oceno občinstva tekmovanje izvedeno na primarni ravni, pa tudi konkurenca je bila dovolj huda. Zmagal je tretjič zapored, Milan Resnik, drugi je bil Mitja Kaps, tretja pa duo Robert Urbha in Robert Stare. Četrtri jebil tokrat Franci Korosec, peto mesto pa so si razdelili Pepca Blejc, Tone Habjanic in Cveto Jagodic. Razdelili smo še vrsto drugih nagrad. Peter Grašič jo je dobil za najbolj simpatični nastop, Breda Horvat za najboljši nastop v narodnem duhu, Jože Prelesnik za najlepšo narodno oz. pastirsko nošo, Tone Rožman za najslabše razumevanje komisije, Janko Kokalj pri osemdesetih za najstarejšega godca, Alenka Zajc kot najmlajša godčevka, Roman Habjanic pa kot najmlajši godec. Nagradi sta dobila tudi Tine Grašič in Roman Habjanic kot tista dva, ki sta dobila srednje število točk. Pomeni, da so skoraj vsi dobili po kakšno nagrado. Komisija je sklenila, da bo odslej dobil vedno tolažilno

nagrado tudi tisti, ki bo na tekmovanju prvi izžreban, saj ima najtežjo nalogo začeti tekmovanje. Tokrat je bil to Srečo Vrtnik, drugače izvrsten harmonikar. Nastopili so še Vinko Perovšek, Lojze Jagodic, Stane in Avgust Zibert, Franc Uršič in Uroš Koželj. Predsednik ZKO Domžale Slavko Pišek se je vsem sodelujočim lepo zahvalil za sodelovanje in jih povabil na ponovno snidenje čez leto dni na istem mestu.

Samo po sebi se je pokazalo, da prireditve Po domače pri Repanšku zaradi dobre organizacije in izjemnega gostoljubja prerašča občinske meje občin Domžale in Kamnika, zato bo prihodnje leto pri Repanšku še širše temovanje ljudskih godcev, prav tako pa se bodo odvijale tudi druge prireditve, ki jih mislijo Repanškovi še popopstriti, tako da bo šlo vedno za prijetno kulturno-družabno prireditve na meji dveh občin. Vsi godci so obljubili, da se prihodnjič spet vidimo, komisija pa je med pogovorom ugotovila, da bo potrebno nekaj pravil še dodelati, tako da bi bili godci morda razdeljeni v kategorije in bi bilo lahko več ocenjenih najbolje, saj so bile med njimi resnično, vsaj v večini, minimalne razlike. Koliko pa je pomenilo III. tekmovanje ljudskih godcev pri Repanšku, pove tudi dejstvo, da je bilo dvorišče nabito polno, da je prireditve obiskal tudi domžalski župan Peter Primožič in da je na koncu zaigral celo predsednik komisije Franc Flere, ki je še enkrat dokazal, da mu je malokdo kos, z njim pa je prvič nastopila tudi njegova najmlajša hčerka Irena, ki je z očetom zapela pesem Sopek za mamicco. Izredno lepo se izkaže vsako leto tudi Melodija — Mengeš, izdelovalec pasov in uglaševalec harmonik Zdravko Zupan, Zvezi kulturnih organizacij Domžale in Kamnik ter še veliko drugih, ki noskrbijo, da tekmovalci prejmejo lepe nagrade.

Na svidenje čez leto dni s harmoniko pod Repanškovi kostanji!

I. Sivec

Voditelj tekmovalca »Po domače pri Repanšku« Boris Kopitar izročja nagrade in priznanja zmagovalcu Milanu Resniku iz Blagovice. Čestital pa mu je tudi predstavnik Mengeške Melodije, ki že vsa leta gmotno podpira to in druga podobna tekmovalca ar-atskih glasbenikov.

pospremila celo njihova godba. Slovo je bilo ganljivo in kar neverjetno je, kako se včasih hitro spletejo prijateljske vezi.

Moto »PESEM NAS ZDRUŽUJE« je bil kot simbol tudi v Rüdenu, saj je združil dva zbora, ki

najbrž ne bosta tako hitro pozabila drug na drugega. To spoznanje pa je še toliko bolj zanimivo ob dejstvu, da gre za naroda z različno preteklostjo, različno kulturo, toda istimi željami, odpraviti vse pregrade s pesmijo.

Janez Cerar

katerimi so se zvrstili predsednik občine, predstavnik pevskega okrožja Miltenberg in celo deželni poslanec Bavarške gospod Ludwig Ritter, ter izmenjavki daril, se je pričelo pravo pesno srečanje, ki je po mnenju mnogih dobro uspelo. Na naše začudenje so gostitelji organizirali tudi folkloriste iz vrst naših mladih zdomcev, ki so lepo uprizorili jugoslovanske plesne.

Za naslednji dan je bil predviden glavni koncert, ki so ga domačini organizirali v mestni cerkvi, saj ta zgradba predstavlja veliko umetniško vrednost iz 12. stoletja (med vojno je bila cerkev precej porušena in nato obnovljena). Nekaj pesmi smo naštudirali tudi v nemščini, tako da smo jih peli skupaj z domačimi pevci, pretežno pa seveda lepe domače, narodne in umetne pesmi.

V veliko zadovoljstvo nam je bilo to, da so poslušalci napolnili cerkev vse do zadnjega kotečka, ter daso nas spremljali z navdušenim poskanjem. Po končanem nastopu smo prejeli tudi precej laskavih pohval.

Naslednji dan, torej v nedeljo dopoldan, nas je do avtobusa

Pevci moškega pevskega zbora Radomlje so bili v nemškem mestu Rüdenu imenitno sprejeti, počaščeni s prav neverjetno gostoljubnostjo. V znak dobrodošlice pa so gostitelji izobesili našo zastavo.

25 LET
PESMI

Jubilant moški pevski zbor Lukovica pod vodstvom prof. Peregrina Capudra.

Srebrni jubilej

Letošnje leto mineva petindvajset let, kar so se fantje iz Lukovice začeli zbirati v kulturnem društvu z željo, da bi ustanovili pevski zbor. Pravzaprav je bila pobuda za ustanovitev stara že nekaj let, vendar v tistih časih ni bilo lahko najti zborovodje, saj ga v Lukovici ali kje v bližini ni bilo. Po daljšem iskanju pa so le našli glasbenika, ki je bil pripravljen prevzeti vodenje moškega pevskega zbora. Našli so ga med svojimi, domačimi ljudmi, pa čeprav se je moral voziti iz Ljubljane. Tako so leta 1962 začeli s pevskega vajami pod strokovnim vodstvom profesorja Peregrina Capudra.

Le ta je z velikim veseljem in zagnanostjo pričel z delom. Pevci so s skupnimi močmi kupili tudi pianino in tako je zbor pričel študirati svoj prvi program za sezono 1962/63. Zagotovo ima največ zaslug za premagovanje začetnih težav zbora eden od najzaslužnejših pobudnikov in ustanovitelj zbora, sedaj upokojeni direktor tovarne Mojca v Lukovici France Capuder. France Capuder je bil dolgoletni predsednik KUD Janko Kersnik Lukovica, sedaj pa je še vedno predsednik zbora. Redno hodi na vaje, vzpodbuja pevce in jih navdušuje za petje v zboru.

Veliko zaslug ima pri pridobivanju mladih, saj se je zbor predvsem v zadnjih letih precej pomladil. Hkrati pa pomeni France Capuder veliko oporo zborovodji, saj vestno skrbi za tehnično in organizacijsko plat, tako da se lahko zborovodja posveča le umetniškemu vodenju zbora, vse to pa omogoča zboru uspešno delovanje.

Moški pevski zbor, v katerem pečejo fantje in moške iz Lukovice in okoliških krajev v dolini Črnege grabna, še vedno služi namenu in sledi začrtani poti, ki so si jo zastavili njegovi pevci ob ustanovitvi. Z lastno, domačo kulturno ustvarjalnostjo in predanostjo slovenski ljudski, delavski in umetniški pesmi prispevajo pevci h kulturnemu življenju in utripu v Črnem grabnu. Zbor nastopa na različnih prireditvah in proslavah, vsako leto pripravi samostojni koncert, nastopa pa tudi na koncertih z drugimi pevskega zbora. Pevci redno sodelujejo na vseh občinskih srečanjih pevskega zbora in občasno tudi na občinskih proslavah, dvakrat pa so se udeležili tudi Tabora pevskega zbora v Sentvidu pri Stični. V letih svojega delovanja so pevci trikrat posneli po nekaj pesmi za ljubljansko radijsko hišo in se predstavili v eni od oddaj ljubljanske televizije. Zbor redno gostuje na prireditvah v bližnji okolici in vsako leto sodeluje na tradicionalnem rokovnjaškem taboru na Kersnikovem Brdu.

Ob ustanovitvi zbora pred petindvajsetimi leti je bil zbor precej številen, vendar je bil marsikateri od pevcev premalo vztrajen, tako da je bilo tudi obdobje, ko so se že bali za obstoj zbora. Pa vendar so se vedno priključili zboru novi in predvsem mladi pevci in počasi se je njihovo število ustalilo. Danes šteje zbor šestindvajset članov. Za svoje delo in kulturno poslanstvo je zbor v preteklih letih prejel ob svojih jubilejih priznanja Zveze kulturnih organizacij občine Domžale, Kulturna skupnost pa mu je podelila tudi Kersnikovo nagrado za prispevek in zasluge na kulturnem področju.

stalnega in vestnega zborovodje prof. Peregrina Capudra nastopili skupaj z Dekliškim pevskim zborom KUD Tine Kos iz Moravč, ki ga je vodil Milan Kokalj. V čudovitem ozračju je izzvenel prijeten pevski večer, tako da bo številnim poslušalcem, ki so prišli na praznični koncert, še dolgo ostal v lepem spominu. Seveda je prav, da ob tem zapišemo tudi imena tistih pevcev, ki so se vseh petindvajset let trudili in po svojih močeh prispevali k uspehu zbora. To so poleg predsednika zbora Franceta Capudra in zborovodje prof. Peregrina Capudra še tenorista Franc Urankar in Janez Stirn in basista Stane Cerar in Lovro Jeretina. Vsi omenjeni pevci so tudi nosilci zlate Gallusove značke, ki jo podeljuje Zveza kulturnih organizacij Slovenije pevcem, ki pojejo več kot petindvajset let.

Ob koncu letošnje sezone so se pevci predstavili tudi na koncertu v Domžalah, kjer so bili gostje ob 5-letnici Mešanega pevskega zbora dr. Tineta Zajca Zdravstvenega doma Domžale.

Tomaž Bole

Pevsko društvo »LEK« vabi:

Prepevajte z nami!

KOMORNI MOŠKI ZBOR LEK, o katerem smo pisali že v prejšnji številki, je dosegel v zadnjih letih zavidljivo raven tako kvalitivno kot tudi po obsegu in pomembnosti nastopov.

V sezoni 87/88 bo zbor praznoval 10-letnico svojega uspešnega delovanja in zato ima za naslednjo sezono še posebno zanimiv plan dela. K temu delu zbor vabi nove člane vse od tenorjev do basov. Pridružite se, ne bo vam žal. Pod vodstvom dirigenta Janeza Močnika ima zbor vaje 2-krat tedensko v prostorih Lek Mengeš.

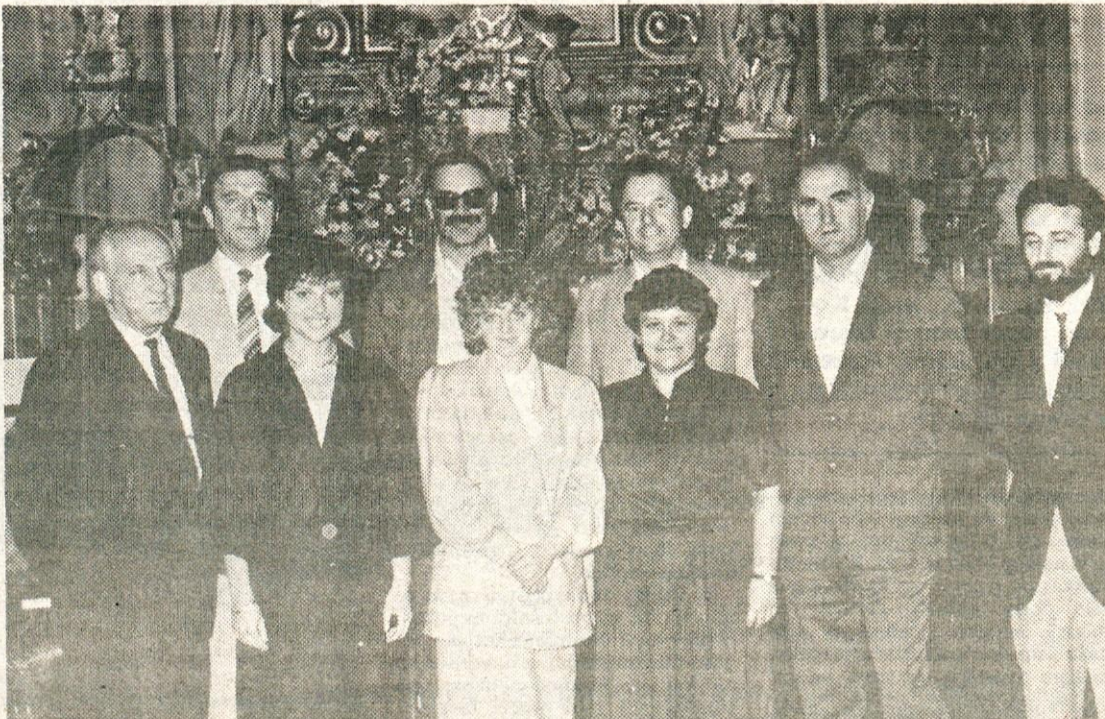
Vse ostalo se boste dogovorili s predstavnikom od zbora po prijavi.

Interesenti sporočite svoje naslove na telefon:

— 737 302 tajništvo Lek Mengeš ali

— 559 888 tajništvo Lek Ljubljana.

Pevsko društvo Lek

Letošnji nagradenci Zveze Kulturnih organizacij Domžale, ki je priznanja za uspešno delo na kulturnem področju podelila na koncertu Simfoničnega orkestra Domžale - Kamnik.

V Grobljah podeljena priznanja ZKO

Na predzadnjem koncertu letošnje sezone v Muzeju Jelovškove umetnosti, v baročni cerkvi v Grobljah, na katerem so se predstavili člani Komornega orkestra simfoničnega orkestra Domžale—Kamnik pod vodstvom dirigenta Tomaža Habeta, — bila podeljena tudi letošnja priznanja Zveze kulturnih organizacij za leto 1986. Listina z umetniškimi delom, kakor se imenuje to priznanje, se podeljuje za posebne dosežke in dolgoletno uspešno delo na kateremkoli področju ljubiteljske kulturne dejavnosti. Podeljuje se za organiziranje kulturnega življenja, razvijanje samoupravnega in delegatskega sistema na kulturnem področju, za spodbujanje množičnosti in kakovosti ljubiteljskega kulturnega delovanja, za organiziranje posredovanja kulturnih vrednot, za kulturno vzgojo in strokovno delo, za posamične ustvarjalne dosežke, za kontinuirano in načrtno programsko-repertoarno politiko, za razvijanje novih vsebin in oblik dela, za analitično in raziskovalno delo, publicistično delo, obveščanje, kulturno animacijsko delo, za razvijanje kulturnega delovanja med skupinami, društvi, občinskimi ZKO, ustanovami, organizacijami in drugimi družbenimi dejavniki, za razvijanje kulturnega delovanja s Slovenci, ki stalno ali začasno živijo zunaj Slovenije, za razvijanje kulturnega sodelovanja z družbenopolitičnimi skupnostmi v Jugoslaviji in stikov s tujino, za arhivsko dokumentacijsko dejavnost, za kulturno dejavnost v okviru LO in družbene samozaščite in za tehnično in operativno delo pri organizaciji kulturnih akcij. Tako priznanje lahko prejmejo tako posamezniki kot skupine ali društva in če so zelo uspešni, tudi večkrat.

Predsedstvo Zveze kulturnih organizacij občine Domžale je na predlog odbora za priznanja sklenilo, da se izmed 31 prispelih predlogov za leto 1986 podeli enajst priznanj. Tako sta na slavnostni podelitvi na koncertu v Grobljah predsedniku ZKO Slavko Pišek in predsednik Kulturne skupnosti dr. Miroslav Stiplovshek izročil Listino z umetniškimi delom za leto 1986 naslednjim kulturnim delavcem:

Mitji BEGUŠU, članu KUD Maselj Podlimbarski iz Krašnje, za stalno in vsestransko delo in prispevek pri uspehih lutkovnih skupin ŠKD in dramskih skupin šolskih kulturnih društev in društva v Krašnji in za tehnično vodenje predstav in izdelavo lutk.

Heleni BURJA, članici Simfoničnega orkestra Domžale—Kamnik, za prispevek pri razvoju simfoničnega in komornega orkestra in za vsestransko aktivnost na glasbenem in na sploh kulturnem področju.

Marjani CAPUDER, članici in vodji skupine majoretk pri Pihalni godbi Moravč, za prispevek pri ustanovitvi in uspešnem vodenju skupine.

Francetu CERARJU, članu FKK Mavrica Radomlje, za iredno požrtvovalnost pri organizaciji društvenih prireditev in za njegovo aktivnost v vseh sekcijah kluba in v MPZ Radomlje.

Mariji COTMAN, članici KUD Franc Kotar iz Trzina, za desetletno uspešno mentorstvo mladim v šolskem in kulturnem društvu in za uspešne kreacije gledaliških vlog.

Teji ČEPON, članici folklorne skupine DKD Svoboda Mengeš, za prispevek k dosež-

kom folklorne skupine, ki je v času njenega sodelovanja postala ena boljših skupin v Sloveniji.

Francu KOMPARETU, članu Mengeške godbe, za veliki prispevek pri dobrem delovanju društva in pri strokovnem delu z mladimi godbeniki.

Pavletu NAHTIGALU, članu KUD Franc Bukovec Vira, za prispevek k uspešnemu delu društva kot organizatorju in igralcu in za odigrane vloge v drugih gledaliških skupinah v zadnjih letih.

Janezu OTRINU, direktorju delovne organizacije Termalno Domžale, za posluh in naklonjenost kulturi in kulturnemu življenju v naši občini, ki jo kaže kot vodilni delavec skupaj s celotnim kolektivom in predvsem za prispevek pri razvoju Moravske godbe majoretk.

Boži POŽARJEVI, članici KUD Fran Maselj Podlimbarski iz Krašnje, za več kot 20-letno delo v kulturnem društvu, za njen igralski prispevek, za mentorstvo dramatskemu krožku v šoli, za skrb za izposojevališče knjig v Krašnji in za sodelovanje v krajevem glasilu Pod lipo.

Ob koncu se je Slavko Pišek enkrat zahvalil vsem nagradjenim kulturnim delavcem za njihov prispevek in jim zaželel še veliko uspehov v prihodnjem letu. Poudaril je, da prejme za poživitev in raznolikost kulturnega življenja v svojem okolju z likovnimi razstavami in klubiškimi oblikami dejavnosti Listino z umetniškimi delom za leto 1986 tudi KUD MIRAN JARC IZ ŠKOCJANA. Društvo je prevzelo priznanje še isti večer na veličastni prireditvi v Škocjanu, ob ključku gostovanja SNG Operne iz Ljubljane z Verdijevim Nabuccom.

Tomaž Bole

OSNOVNA ŠOLA JANKO KERSNIK BRDO

Komisija za delovna razmerja OŠ JANKO KERSNIK Brdo 5, 61225 LUKOVICA

razpisuje prosta dela in naloge:

ZA CENTRALNO ŠOLO BRDO:

- učitelja tehnične vzgoje in matematike, P ali PRU, za nedoločen čas s polnim delovnim časom
- učitelja slovenskega jezika in knjižničarstva, P ali PRU za nedoločen čas s polnim delovnim časom
- učitelja slovenskega jezika P ali PRU za določen čas s polnim delovnim časom
- učitelja telesne vzgoje P ali PRU, za nedoločen čas s polnim delovnim časom (moški)
- učitelja matematike P ali PRU, za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

ZA PODRUŽNIČNO ŠOLO BLAGOVICA:

- učitelja razrednega pouka P ali PRU za določen čas s polnim delovnim časom (za opravljanje del in nalog priprava na šolo v Blagovici in Sentvidu)
- kuharica za nedoločen čas s polovičnim delovnim časom

ZA PODRUŽNIČNO ŠOLO KRAŠNJA:

- učitelj razrednega pouka za poučevanje telesne vzgoje na razredni stopnji (obveznost dopolnjuje s prevozom otrok s kombijem)

Začetek dela 1. 9. 1987. Stanovanj ni.

Za vsa razpisana delovna mesta se zahteva dokončana izobrazba. Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejemamo 15 dni po objavi razpisa. Izbrani kandidati bodo pisno obveščeni v 15 dneh po končanem razpisu.

5. revija obrtniških pevskih zborov SRS

»5. srečanje obrtniških pevskih zborov Socialistične republike Slovenije poteka letos v domžalski občini, to je med ljudmi, koder je bogata in razvita tradicija obrtnih dejavnosti, kot tudi razvita široka in množična siceršnja kulturna dejavnost,« je zapisano v uvodu brošure, ki jo je ob 5. srečanju obrtniških pevskih zborov SRS izdalo Obrtno združenje Domžale, gostitelj blizu 200 pevecv iz cele Slovenije, ki so se 16. maja 1987 predstavili v dvorani delavskega doma na Viru.

Zapeli so pevci iz različnih delov naše domovine, ubrano in prijetno in tako izpričali svojo ljubezen do petja slovenskih narodnih in umetnih pesmi, pa tudi pesmi drugih narodov. Petje v zborih jim pomeni veliko, bogati jim njihov vsakdan, jih združuje, obenem pa izpričuje tudi njihovo aktivno sodelovanje v kulturnem življenju okolja, iz katerega izhajajo.

To je v svojem govoru poudaril tudi Franc Šifrer, podpredsednik Izvršnega odbora Zveze obrtnih združenj Slovenije. Pevce je v imenu Obrtnega združenja Domžale pozdravil predsednik Marjan Smolnikar, ki jim je zaželel pristrčno dobrodošlico, na kratko pa je pevsko tradicijo naše občine v svojem pozdravnem govoru predstavil podpredsednik Kulturne skupnosti Stane Habe, ki je v imenu vseh kulturnih delavcev zaželel prijetno srečanje.

Pevski zbori so se predstavili s po tremi pesmimi, na kratko pa jih je predstavil Milan Krapež. Tako MOŠKI PEVSKI ZBOR »OBRITNIK« Maribor poje že več kot 40 let in je vanj vključenih blizu 40 pevecv, ki jih vodi pevovodja Slavko Žula. Zbor so sodelovali na različnih tekmovalnih revijah, srečanjih, prireditvah in pro-

slavah in pomembno prispeva k pestrejšemu kulturnemu življenju v Mariboru.

MEŠANI PEVSKI ZBOR NOTRANJSKA se je tokrat predstavil prvič in je bil tudi edini mešani zbor. Sestavljajo ga pevci kar šestih notranjskih obrtnih združenj in pomeni tudi neposredno povezovanje med obrtniki različnih združenj, njihova velika medsebojna oddaljenost pa narekuje tudi poseben način dela.

Zbor vodi pevovodja Janez Gostiša.

KOMORNI MOŠKI PEVSKI ZBOR OBRTNEGA ZDRUŽENJA MARIBOR RUŠE je bil ustanovljen pred 4 leti in predstavlja med obrtniki SRS mlajši pevski sestav, ki svoje poslanstvo uresničuje skrbno in načrtno, vse v okviru pevskih zmogljivosti in možnosti amaterskih študijskih priprav (pevovodja prof. Milko Homer).

MOŠKI PEVSKI ZBOR LE-NART vključuje poleg obrtnikov in njihovih delavcev tudi ostale ljubitelje zborovskega petja, pevce pa odlikujeta vestnost in požrtvovalnost. Zapišimo naj, da je prav ta zbor nastopil ob 10. oz. 15-letnici Zveze obrtnih združenj, vodi pa ga pevovodja Milan Eder.

Janez Foršek že od same ustanovitve v jeseni leta 1981

vodi OBRTNIŠKI MOŠKI PEVSKI ZBOR KRANJ, ki šteje 24 članov in je kljub vsemogočim poklicnim zadolžitvam ob veliki volji in vztrajnosti vseh članov vsako leto organiziral letni koncert. Znani so tudi po vsakoletni podoknici pred Prešernovim spomenikom na predvečer 8. februarja.

Kmalu bo praznoval svojo 25-letnico MOŠKI PEVSKI ZBOR »STANKO REK« OBRTNEGA ZDRUŽENJA DRAVOGRAD, ki ga vodi Zdravko Ridl. Z dosedanjim delom so pevci pokazali, da so nepogrešljivi in potrebni v kulturnem življenju ne le občine Dravograd, temveč celotne koroške regije. Prav ti pevci so bili tudi organizatorji 1. srečanja pevskih zborov obrtnikov.

V jeseni leta 1984 je iz pevskega zbora Poljskava zrasel PEVSKI ZBOR OBRTNIK SLOVENSKA BISTRICA, ki sodeluje na različnih občinskih revijah in reviji obrtniških zborov. V lanskem letu se je zbor zelo pomladil, saj se je vanj vključila kar polovica novih članov. Zbor vodi prof. Nevenka Gril.

Kot zadnji se je poslušalcem pod vodstvom Katarine Arčon-Zavbi predstavil MOŠKI PEVSKI ZBOR RADOMLJE, nad katerim je v letu 1984 prevzelo pokroviteljstvo Obrtno združenje Domžale, saj v zboru poje več kot pol obrtnikov in njihovih sodelavcev. Za njimi je vrsta uspešnih nastopov, snemanja na RTV, nastop v Nemčiji, pa uspešni nastopi na revijah in samostojnih koncertih.

Ob koncu revije so zbori skupaj zapeli ZDRAVLJICO IN TRIGLAV MOJ DOM ter lepo zaključili prijetno in kakovostno pevsko doživetje, popoldne pa v sproščnem družabnem srečanju izmenjali izkušnje in se dogovorili za nadaljnje sodelovanje.

OSNOVNA ŠOLA RADOMELJSKE ČETE PRESERJE

Komisija za delovna razmerja Osnovne šole Radomeljske čete, Preserje

razpisuje prosto delovno mesto

— snažilke za nedoločen čas

Nastop dela 1. 9. 1987. Poskusno delo 3 mesece.

— hišnik — kurjač za nedoločen čas

Pogoji: kvalificirani delavec z izpitom za kurjača centralne kurjave.

Nastop dela januar 1988. Poskusno delo 3 mesece.

Prošnje pošljite na naslov:

OSNOVNA ŠOLA RADOMELJSKE ČETE, PRESERJE, 61235 RADOMLJE.

IPS ELEKTRONIKA
Kolodvorska 5, Domžale

DOMŽALE

NOVO NOVO NOVO

Nudimo tovarniško obnovljene slikovne cevi (ekrane) za vse tipe, barvnih TV aparatov po konkurenčnih cenah in v kratkih rokih.

NOVO NOVO NOVO

Nudimo vam svoje usluge v obliki popravil vseh vrst aparatov video in audio tehnike, (TV color, TV čb, avtoradijev, videorekorderjev, radijev itd.), po konkurenčnih cenah in rokih!

NOVO NOVO NOVO

Vse več je vlomov v avtomobile! Želite zaščititi svoj avto? Pridite k nam. Nudimo vam zanesljive alarmne naprave za vse tipe avtomobilov po ugodnih cenah. Samozaščitno se zavarujte...

Občan R.B. iz Domžal piše:

Čudne mere

Ni se mi zgodilo prvič, zato tudi pišem. Pred dnevi sem v domžalskem »Kurivu« kupil zavitek strešne lepenke, na kateri lepo piše, da je v njem 10 tekočih metrov te izolacijske snovi. Pa sem ročno vzel meter in izmeril teh njihovih 10 m. Po večkratnem merjenju sem neizpodbitno ugotovil, da 10 m ni 10 m, temveč 9,50 m. Sedaj pa se postavlja vprašanje ali ima »Izolirka« (izdelovalec strešne lepenke) drugačne mere (neke leve mere brez veze) ali pa so 0,50 m odstrigli. Zato, da bi prihranili, morda zato, da bi samozaščitno proti tatvinam osveščali občane ali pa zato, da bi preprosto »netegnili« nič hudega slutetečega občana, ki 10 m plača in v dobri veri teh 10 m odpelje tudi domov, dejansko pa je odpeljal domov le 9,50 m.

Zamerim tudi domžalskemu Napredku, ki to prodaja, saj je tako (ne kot proizvajalec, temveč kot prodajalec) posredno kriv za to, da kupca krajejo.

Ali bi bili v Napredku zadovoljni, če bi plačal 9,50 m. Zahtevali bi, da plačam 10 m, četudi bi odpeljal pol metra manj.

Kje je pot iz teh zagat? Ne vem! Ker (ali vsaj mnogi) počnejo tako, ni tožnika ni sodnika.

Najmanj kar je, pa je to, da od tovarne »Izolirka« in od Napredka pričakujem pojasnilo oz. odgovor.

Občan R.B. Domžale
(naslov hranimo v uredništvu)

P.s. Omenjeno merjenje strešne lepenke sem izvedel že pred leti. Rezultat: 9,50 m. Je to praksa in vztrajanje v prepričanju, saj občani ne merijo...

R. B.

Večnamenski objekt, ki ga gradijo na Rodici, počasi že dobiva svojo končno podobo. V tej stavbi bo nova rodiška trgovina.

Ne le spomin na preteklost

Koordinacijski odbor za ohranjanje in razvijanje revolucionarnih tradicij NOB ter spomeniško varstvo je spregovoril o problematiki zgodovinskega spomeniškega varstva in ljudski revoluciji, kateremu v naši občini namenimo kar precej pozornosti. Na to kažejo številne kraje in daljše brošure, različni zapisi, kronike in še kaj bi se našlo, kar govori o ne tako oddaljeni zgodovini.

Ker je NOB čas, v katerem se ni smelo al. ni bilo mogoče zapisati vsega, kar je pomembno za zgodovinsko oceno celotnega obdobja, nekateri pisni dokumenti pa so se izgubili, je potrebno tudi v prihodnje zgodovinsko pisarstvo nameniti več skrbi. Pri tem je potrebno podčrtati izjemno pomembno pomoč udeležencev NOB in revolucije, kakor tudi vseh tistih, ki jih tovrstno pisanje veseli. Trenutna gospodarska situacija izdajanju različnih zgodovinskih del sicer ni naklonjena, vendar nas to ne sme

zaustaviti pri zbiranju različnih pričevanj, katera so najbolj konkretna, najbolj resnična, če o njih spregovorijo živeči borci in aktivisti, udeleženci različnih bojev, akcij, srečanj, kakor tudi sestankov, ki so pomembno vplivali na razvoj našega narodnoosvobodilnega boja.

Tako Občinskemu odboru ZZZ NOV, kot tudi ostalim strukturam v naši občini, najbolj pa seveda nekaterim posameznikom se moramo zahvaliti, da je območje naše občine primerno obdelano tako iz

časa pred vojno, kot tudi čas med NOB, želeli pa bi, da bi bilo teh del več, kajti tako bi tudi prihodnjim generacijam ohranili spomin na dogodke, ki so vplivali na razvoj naše občine, kakor tudi spomin na najtežje, obenem pa najsvetlejšo trenutke naše zgodovine. Zato si bomo tudi v prihodnje prizadevali, da bi bilo tovrstne literature čim več, da bi naši učenci in dijaki dobili v roke čim več knjižic kot sta, da naštejemo le zadnji dve: Tabor nad Ihanom in Partizanske tiskarne in ciklostilne tehnike v Kamniškem okrožju, obe je napisal dr. Miroslav Stiplošek. Morda bi za začetek podrobneje opisali tragedijo na Oklem, pa tudi drugi dogodki med NOB v naši občini zanesljivo zaslužijo pozornost. Tako bomo vsi skupaj ob POMNI-KIH NOB v naši občini z vsebinsko obdelanimi dogodki, ki so v tej knjigi le na kratko prikazani, ne le obujali spomine na NOB v naši občini, temveč se ob tem tudi učili za prihodnost.

Srečanje pobratenih DI Domžale in DI Izola

Prihajamo že v tretje leto, odkar smo se pobratili s DI Izola, leto pozneje pa z DI Laško. To so društva, ki izhajajo s treh pokrajin Primorske, Gorenjske in Štajerske. Vsako društvo naredi svoj letni program dela. Tako tudi mi izdelamo svoj program v njem za predvidena medsebojna srečanja. Vane so zajeta tekmovanja v balinanju moškem in ženskem streljanju in pikadu. Tako imamo v programu medsebojnih srečanj junijsko srečanje v Domžalah z DI Izola in tekmovanja v že navedenih disciplinah. Povratno se bomo srečali v Izoli in to prvo soboto v septembru. Vsa ta srečanja potekajo za velik prehodni pokal. Dve leti ga je osvojilo DI Domžale. Letos 6. junija je bilo tekmovanje pripravljeno na igrišču »Budničarjev«. Rezultat je bil 4 : 4 tako, da nam je pokal še ostal. Spoznamo s komisijo smo dali do septembra pokal v varstvo DI Izola, ko bo povratno srečanje v Izoli. Srečanja imamo pripravljena tako, da gre 50 članov tekmovalcev na gostovanje.

Po tekmovanju vsak gostitelj pripravi ogled kakega podjetja ali obisk narave. Ker so člani DI Izola že videli Gorenjsko in obilo lepe narave, smo jim le prvo leto razkazali Kamniško Bistrico, drugo leto tovarno Papirnica Količevo, letos pa »Trak« Mengeš. To tovarno je ljubezno razkazal njen direktor Herman Breznik. Po ogledu proizvodnje in njihovih izdelkov so pripravili še majhno zakusko, ter gostom podarili darila. Hkrati je tov. Herman Breznik zastopal kot podpredsednik še Skupščino občine Domžale, navzoči pa so bili tudi tov. Pogačnik, tov. Pišek in tov. Capuder. Na srečanju je bila navzoča tudi sekretarka OK SZDL iz Izole, saj je bila že tretjič v Domžalah. Po ogledu tovarne Trak smo se odpeljali na partizanski gozaj v gostilno »Keber«, ki ga zna imenitno pripraviti po stari tradiciji. Prav je, da se v imenu DI Domžale zahvalimo za humano srečanje

tovarni Trak, prijaznim gostiteljem gostilne Keber za hitro in dobro postrežbo ter Budničarjem za športno pomoč organizaciji in za igrišče.

Za prihodnje srečanje v Izoli, ki bo 5. septembra, bomo vabili predstavnike Skupščine občine Dom-

žale in OK SZDL Domžale, povabili pa jih bodo tudi Izolani.

Mi smo se ob njihovem obisku imenitno počutili, saj čutimo, da so med člani obeh društev invalidov zrasle trajne medsebojne vezi.

Predsednik DI: Janko Veit

Priporočilo staršem!

Zopet so se zaprla za nekaj časa šolska vrata. S šolskih dvorišč ne bomo več slišali vriska in vpitja. Otroci bodo doma in prepuščeni Vam, dragi starši. Prav bi bilo, da bi jim posvetili več časa, da bi se veliko z njimi razgovarjali in jim omogočili, da bi lepo in koristno preživeli prosti čas. Ne dovolite, da bi jih vzgajala cesta, ki ni samo nevarna, ampak tudi kvarno vpliva na njihov telesni in duševni razvoj. Ker pa smo vsi odgovorni za varovanje našega okolja, bi vam priporočali, da bi otroke opozorili, da ne bi delali škode po zelenicah, travi, kjer se tudi vozijo s kolesi in motorji. Tudi košev ne uporabljajo, saj so odpadki na vseh korakih. To je dolžnost staršev, sedaj v počitnicah posebej.

Vsi varujmo naravo, ki je naša mati, naša prijateljica in učiteljica. Od nje bi se naučili marsikaj.

Vsem srečne počitnice, z željo, da bi vsi varovali naše okolje, za katerega smo odgovorni vsi!

Vsi se zavedamo, da so otroci naša sreča, bodočnost, pa tudi skrb in bolečina. Omogočimo jim lepe in sproščene počitnice!

Občinska Zveza prijateljev mladine Domžale

V Domu upokojencev Domžale po dolgem in počez...

Zadnje čase se čedalje več piše o novogradnji Doma upokojencev Domžale, oziroma adaptaciji že obstoječega doma. Mislim, da je prav, da se tudi mi stanovalci doma malo oglasimo. Ne bo preveč, če povemo, da je dom res nujno potreben adaptacije in razširitve že zaradi same strukture stanovalcev. Čeravno je dom na zunaj zelo moderno grajen, pa sama notranjost ni tako racionalna, kot bi morala biti. V domu ni večnamenskega prostora, ki ga najbolj pogrešamo ob raznih prireditvah in nastopih, ki se vse odvijajo v jedilnici, ni prostorov za delovno terapijo, ki je zelo obiskana ter delovna v vseh pogledih, ni prostora za fizioterapijo, ki je nujno potrebna. Zavedamo se, da je fizioterapija zelo potrebna, da razgibamo svoje zamrle in zaležane kosti.

Čeravno nekateri negodujejo, češ, zakaj bom hodil k telovadbi in gimnastici, saj dosti hodim, pa to ni res, saj se s telovadbo razgiblje celo telo, ne pa samo gotove okončine. Gimnastiko izvajamo pod vodstvom fizioterapevke Vladke ter našega sostanovca tov. Galleta, ki je neumoren in mu ni nikoli odveč časa za šport in rekreacijo.

Potrebne so še tudi druge spremembe, na primer popravilo balkonov, da ne bo teklo nekaterim stanovalcem v sobe, pa tudi na hodnikih ni prijetno, če se moraš umikati lužam in lužicam. Ja, pa še ta večni prepri, ki nam je vsem prav zoprni, saj smo venomer nahodni in prehlajeni. Zato z upravičenostjo pričakujemo izboljšanje že kroničnih razmer.

Dom kot tak je tudi očitno premajhen glede na število vlog za sprejem. Tudi ni več funkcionalen v ostalih prostorih, kot so pralnica in kotlovnica ter še ostali manjkajoči, vendar neogibno potrebni

prostori. Ker se je poslabšala struktura stanovalcev, se mora tudi sam dom taki situaciji prilagoditi in čisto naravno povečati svoje zmogljivosti...

V domu rešujemo nastalo problematiko na samoupravni osnovi. Zato imamo domsko skupnost stanovalcev, ki ima 2-letno mandatno obdobje z možnostjo še enega mandata. Povedati moram, da sedanja domska skupnost še kar dobro dela, lepo je tudi sodelovanje z upravo doma. Domska skupnost pa ima tudi svoje poverjenike, tako za šport in rekreacijo, ki je ena najbolj aktivnih pod vodstvom tov. Galleta. Letos bo malo okrnjena zaradi gradnje in v letnem času ne bo mogla izvajati svojega programa na prostem. Druga, nič manj aktivna, je kulturna skupina, ki ima v svojem sestavu pevski zbor pod vodstvom našega čitraša tov. Vidgarja. Ta zbor nam prepeva in gode na raznih praznikih, kakor tudi dru-

gih prireditvah, ki jih v domu ne manjka. Razen zbora je zelo aktiven tudi recitatorski krožek, ki nastopa skupno z zborom. Poleg teh je še literarno-dopisniški, ki pa ne more prav zaživeti. Imao pa upanje, da bo tudi ta krožek zaživel v vsej svoji veličini in ponovno izdal svoj domski časopis, ki je že nekajkrat izšel, pa ne vemo, zakaj prenehal izhajati.

No, s kulturnimi prireditvami nam življenje v domu popestrijo tudi učenke in učenci Osnovne šole Šlandrove brigade, ki imajo kar nekakšen patronat nad našim domom. Zato so tudi redni gostje v našem vsakdanjem življenju, kajti nastopajo z res izbranim programom.

Ti učenci so redni prireditelji tudi raznih praznov, kot za Silvestrovo, Dan žena, Prešernov praznik, za 27. april in 1. maj. Ne manjkajo tudi za pustovanje, takrat pa nastop združijo tudi z domskimi maskami.

Poleg že omenjenih šolarjev se pojavljajo tudi znane in manj znane pevske skupine, kot so ženski pevski zbor Društva upokojencev Domžale, ki nas večkrat obišče ter razveseli s svojo prelepo slovensko pesmijo. Potem so še razni okteti in zbori. Zadnji tak zbor, ki nas je obiskal, je bil moški pevski zbor iz Šentvida pri Ljubljani. Razveselil nas je s koroškimi, kakor tudi ljubzenskimi in ostalimi pesmimi.

Tudi godba na pihala iz Domžal nas ne pozabi. Vsako leto nam priredi enega ali dva promenade koncerta pred stavbo doma s svojimi koračnicami, kakor tudi zahtevno glasbo. Ne smem prezreti tudi humoristične skupine, ki

je prav domiselna v svojem izvajanju ter ima vedno dovolj poslušalcev okoli sebe. Zavedamo se, da je v humorju velik del našega zdravja in dobrega razpoloženja. Ko smo že pri zabavi, naj omenim še naš vsakoletni piknik na domskem vrtu. Tudi z letošnjim piknikom smo morali malo pohiteti in to prav zaradi gradnje, saj potem ne bomo mogli na vrt, ko bodo brneli stroji okoli doma in se bo delalo preko celega vrta in dvorišča. Tudi piknik je svojevrstna zabava, zato ga že vsako leto težko pričakujemo. Pod drevesnimi krošnjami se dobimo skoraj vsi stanovalci. Tu se še bolj spoznamo med seboj. Ja, pa tudi na veseli dan ne pozabimo. Letos nas je s svojo frajtonarico ves dan zabaval in nam igral tov. Dore Hiršman z Vira, tudi sam upokojenec.

Naj še enkrat omenim našo delovno terapijo, ki jo vodi delovna terapevka Silva. Tudi tu se že pripravljamo na že tradicionalno vsakoletno razstavo, ki bo tudi letos nekako v sredini četrtega tromesečja. Priprave potekajo tako med posamezniki, kakor tudi v skupinah. Vsak se po svoje trudi, da bi čimveč in čimbolj naredil ter tako doprinesel svoj delček k celoti kolektiva. Pridni so vsi od vrvopletov do klekljaric, pletilj, kakor tudi ostalih, ki izdelujejo razne predmete za naše najmlajše.

Naj še ob tej priložnosti še enkrat zahvalim vsem nastopajočim. Posebno se zahvaljujem učenkam in učencem Osnovne šole Šlandrove brigade ter njihovim mentorjem za vložen trud in napor ter jim želimo vesele, zdrave in razigrane počitnice, ki so si jih tudi zaslužili.

Jože Peterc

Ljudska pesnica se predstavi:

Pesmi so moja sprostitvev

V Topolah pri Mengšu živi z družino Rozka Štefanič, rojena v Kamniku, toda osnovno šolo je obiskovala v Mengšu, prav tako pa sta si v Topolah z možem postavila hišo. Zdej je že predčasno upokojena, skrbi za štiričlansko družino (od treh otrok je najstarejša hčerka že poročena — v Kamniku in ima Rozka tako že dva vnučka), veliko dela ima na vrtu in sadovnjaku, največjo sprostitvev pa najde ob pisanju pesmic. Z njo sem se prav zato pogovarjal nekoliko drugače, oziroma mi je zgovorna in vedno nasmejana Rozka odgovarjala kar v rimah, ki jih kuje že dve desetletji.

Ali nam lahko predstavite najprej svojo družino?

Mi slovenska smo družina, res preprosta — prav nič fina. Ata dela in gara, kolikor more in kar zna. Mama kuha in pomiva, včasih pleče, kuha, šiva... Hčerka rada ob glasbi pleše, da se cela hiša tresce. Sinko pa za humor skrbi, je najbolj priden — kadar spi...

In kako so vam všeč Topole, topolski gasilci?

Topole, to so majhna vas, O, pa se daleč sliši ta naš glas, Prav vsaka hiša že ima gasilca, Oho, že kar ta pravega — ne bojazljivca. Le prepričajte se tudi vi, Ej, saj pokali so k nam prišli...

Napisali ste pesem celo z akrostihom... In kaj menite o Mengšu?

V Mengšu lepo je, a skoraj vse gre na dvoje, nekaj je prav, nekaj narobe, pa vendar lepo je. Lahko se ozreš na planine, ravnine, delaš — uživaš ali gornjaš ali obujaš spomine.

Menda vas kot pesnico vznemirjajo tudi ekološke teme?

Se gozdovi nam šumijo, še potoki zuborijo, a vse bolj hiraajo, usihajo, prav bolešno kihajo. Zrak že ves je onesnažen, park pa sem ter tja pogažen — voda tiho zubori: Sram vas bodi, lopovi!

In kako je z vaško romantiko? Je je še kaj?

Nageljček in rožmarin dam ti dragi — za spomin, ti pa meni iz srca

daj poljubčka ali dva... Zdej nama že v zibki spi živ spominček — najinih noči...

Vaš mož je menda Belokranjec. Tudi njegovi Lokvici, kamor večkrat greste, ste posvetili pesmico...

Lepa, čudovita, na hribčku je vasica, Onkraj Gorjancev — prava lepota, Kakor da bi bila kraljica — Vasica — Lokvica. In da je to resnica, Celu potrdijo vam ženičke. Ako tu najdejo svoje mozičke.

Menda vašin sinko večkrat kakšno »pogrunta«?

Ja, zadnjič mi je rekel, da bo odslej kupoval samo vsak deseti zavojček Paloma toaletnega papirja, ker je vsak deseti — zastoj...

In kako je z vnučkoma?

Pri nas imamo vnučka dva, kakor pravi žverci sta, venomer nagajata, kakšno pametno pošudirata...

Rekli ste, da sem prišel ravno prav, ker ste mislili dati mali oglas. Za kaj pravzaprav gre?

V naši hiši psičke tri imamo, a nobene ne prodamo. Kdor želi — lahko jih podarimo, če mu s tem uslug naredimo. Pogoj pa samo takšen je, da v skrbne roke bi prišle. Oglasite se pri nas, saj že čakamo na vas.

Čaka pa menda tudi še veliko motivov, ki jih bo Rozka Štefanič še prelila na papir. Spomni se jih na delu na vrtu, v sadovnjaku, ob kuhi, pletenju. Vzame košček papirja in si zabeleži zamisel. Zvečer pa jo obdela. Tako ji hitreje minevajo dnevi in zdi se ji, da ima življenje tudi drugačen smisel. Srečno tudi vnaprej, Rozka!

I. Sivec

Zavarovalna skupnost triglav n.s.o. ljubljana
Območna skupnost Ljubljana n. sol. o.
Poslovna enota Mengeš

OBVESTILO:

ZAVAROVALNICA IZ MENGŠA — V DOMŽALE

Vse zavarovance, poslovne partnerje in stranke obveščamo, da se je Poslovna enota Mengeš preselila v nove poslovne prostore v zgradbo SPB 1 v Domžale in od 1. julija 1987 posluje na naslednjem naslovu:

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV
OBMOČNA SKUPNOST LJUBLJANA
POSLOVNA ENOTA MENGŠ
61230 DOMŽALE
Ljubljanska c. 86

Telefonske številke:

N. C. 061/722-856

Vodja poslovne enote: 061/722-887

Cenitev in likvidacija škod: 061/722-845

Hkrati obveščamo, da je naš delovni čas:

— od ponedeljka do petka od 7. ure do 15. ure

— v sredah pa od 7. ure do 17. ure

Prosimo vas, da upoštevate to spremembo.

Elektron

REPOVŽ ROMAN
Kidričeva 11, Domžale
Tel.: 721 083

Popravila vseh vrst barvnih in črno belih TV aparatov, HI-FI komponent itd.

ODPRTO:

ponedeljek, sreda, petek
torek, četrtek

od 8. do 12. ure
od 16. do 19. ure

(Vhod iz ulice Veljka Vlahoviča pri skladišču Marketinga).

Novo gostišče »Nagelj« je prineslo v gostinsko ponudbo ob magistralni cesti Ljubljana-Maribor novo kvaliteto, ki jo gostje že obilno izkoriščajo.

Slovensko gostišče »Nagelj« vabi

Pred dnevi so ob magistralni cesti v Domžalah na Obrtniški 2 odprli prenovljeno gostišče in sicer v znani Mermalovi hiši, koder se je v pičlih nekaj letih izmenjalo kar nekaj nosilcev gostinske dejavnosti. Nosilec gostinske dejavnosti v »Nageljnu« je znani Domžalčan Franc Herle. V novem, v slovenski stil preurejenem gostišču, so na voljo trije gostilniški prostori z lepo in veliko pokrito teraso. V tem gostišču »Nagelj« gre za nadaljevanje 164 let stare gostilniške Herletove tradicije (v gostilni si je moč ogledati star dokument — licenco nekdanje Herletove gostilne na Duplici), tej tradiciji pa želijo streči tudi vnaprej. Na voljo bodo imeli predvsem domače jedi, posebej pa pri tem omenjajo domačo potico, (imeli naj bi jo skoraj vedno), opozoriti želijo na posebnost — ploščo Nagelj in domačo pečenico ter vse drugo, kar gost od sodobne gostilne pričakuje. Pet zaposlenih se bo trudilo ustreči gostom vsak dan razen nedelje med 7. in 22. uro.

Z novo kakovostno pridobitvijo gostinske ponudbe s hrano, slovenskim gostiščem Nagelj bodo pridobili mnogo tudi turisti na poti s severa k morju, saj je doslej od Maribora k morju izjemno malo mest s kakovostno gostinsko ponudbo, kjer strežejo tudi hrano.

Zaradi naglice, ki je značilna za turiste, bodo zagotovili tudi hitro postrežbo, saj obetajo, da nihče ne bo čakal več kot deset minut.

Z naklonjenostjo lastnice Olge Mermalove bodo zmogli uresničiti še marsikaj, saj bi želeli pripraviti za goste tudi kak koncert oktetov, večer na citrah, ljudskih glasbilih in podobno.

V domžalskem Napredku:

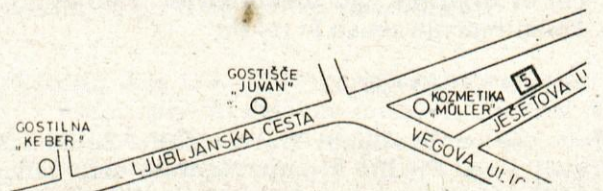
Skrbijo za zimo

V domžalskem Napredku so se pred uradnim začetkom poletja začeli premišljevat (in tudi ukrepati) kako bo z zagotovitvijo kurjave za zimo.

V juniju mesecu so že prejeli iz DDR 500 ton visokokakovostnih briketov (prodajajo jih po ceni 85.112 din za tono), pričakujejo pa še 500 ton tega visokokaloričnega premoga. Posnetek smo napravili sredi junija na deponiji v Preserjrah.

SERVIS KOLES
ERDANI MATJAŽ
JEŠETOVA 5
DOMŽALE

POPRAVILA IN RENOVIRANJE VSEH VRST KOLES

Stane Habe – prejemnik zlate plakete Tabora slovenskih pevskih zborov

Pred dnevi je bil v Šentvidu pri Stični (21. junija 1987) že 18. Tabor slovenskih pevskih zborov. Na predvečer tabora — so bila na koncertu pevskih zborov iz zamejstva — podeljena različna priznanja taborov. Med njimi je bil za svoje dolgoletno delo odlikovan tudi Stane Habe, predsednik strokovno-umetniškega sveta. To delo Stane Habe opravlja od leta 1980, prej pa je bil njegov član. Prav gotovo gre ob novem odlikovanju Stanetu Habetu za potrditev in javno priznanje za njegovo dolgoletno pedagoško in siceršnje delo na področju glasbene kulture, za delo pri organizaciji tabora in za delo v kulturi nasploh, kjer se je odlikoval z izjemno požrtvovalnostjo, nesebičnostjo in predanostjo glasbi. To priznanje pa je navsezadnje tudi nova spodbuda za našega ustvarjalnih moči polnega Staneta, ki se mu v obilici dela, ki ga opravlja, v ničemer ne pozna, da že kar nekaj let uživa status upokojskih let. Čestitke ob praznovanju z željo: »Še naprej tako, Stane!«

Uspeh ansambla Nika Zajca na tujem:

»Zajci« v Nemčiji in na Nizozemskem

Priljubljeni narodnozabavni ansambel Nika ZAJCA se je pred nedavnim vrnil z enotedenske turneje po Nemčiji in Nizozemski, kjer so imeli kopic nastopov, tako za naše rojake kot za druge poslušalce. Zanimivo je, da našo domačo glasbo spremljajo v tujini veliko bolj pozorno in da ansambel Nika Zajca zelo dobro poznajo tudi takšni Nizozemci, ki drugače sploh ne razumejo slovensko. Tudi Zajčeva kasetna »Ljubezen je kriva za vse« je šla povsod dobro v prodajo, čeprav je posneta samo v slovenščini.

Niko Zajc iz Nožic, vodja ansambla, pripoveduje, da je šel tokrat z njimi kot gost ansambla Silvo Šink, ki je igral na kontrabas in vodil tudi povezavo, s kombijem pa so se 1300 km daleč odpeljali tudi vsi drugi stalni člani Zajčevega ansambla: pevka Majda Korošec, Miro Medved, Franc Pestotnik in Tomaz Smole, vozil pa jih je šofer Albin iz Mengša.

»Najprej smo igrali poldrugo uro koncertno, naprej pa za ples,« pripoveduje Niko. »Povsod je bilo takšno navdušenje, da se ne da povedati. Sicer pa gremo jeseni ponovno na pot. Povsod, kjer smo igrali, so nas povabili spet na jesensko turnejo.«

Ansambel Nika Zajca ima polne roke dela, veliko nastopa na poletnih prireditvah, nastopa na radiu, pripravlja pa tudi že nove skladbe. In še eden izmed značilnih vtisov iz Düssburga oz. iz nizozemskega Kerkrada:

»Sploh nisem mogel verjeti, da znajo tako daleč iz Slovenije moje pesmi,« pripoveduje Niko Zajc. »V vseh mestih pa se mi je zgodilo, da so znali ljubitelji zalgrati moje melodije, čeprav nekateri ne znajo niti besedice slovensko. To me je ganilo do solz...«

I. Sivec

Jubilej okteta bratov Pirnat:

Trideset let poje bratovski oktet

Že tri desetletja so minila od prvega javnega nastopa bratov Pirnat, ko je začel ta edinstveni slovenski oktet svoje glasbeno poslanstvo. Če je bil ob začetkih delovanja deležen še posebne pozornosti zaradi sorodstvene sestave, si je priljubljenost ustvarjal z nenehnim stopnjevanjem umetniške izraznosti in zlitosti pri posredovanju tudi najbolj zahtevnih narodnih in umetnih pesmi, posebnega občudovanja pa je vredno njegovo sedaj že 30-letno nepretrgano vztrajanje pri bogatitvi glasbenega življenja v domžalski občini in vsem slovenskem kulturnem prostoru.

S svojim zlahtnim petjem in s številnimi nastopi je oktet bratov Pirnat postal zgled vokalnim ansamblom, s kolikšno ljubeznijo in znanjem se je treba lotiti glasbenega poustvarjanja.

Ob vseh dosedanjih jubilejih je oktet bratov Pirnat razgrnil v koncertnih listih bilanco svojega delovanja in ta je izjemno bogata tudi v zadnjem petletnem obdobju. Že količinski podatek o novih stotih nastopih v letih 1982—1987 je izraz velike priljubljenosti okteta bratov Pirnat med ljubitelji petja, hkrati pa tudi njegove pripravljenosti, da s svojim pestrim repertoarjem požlahtni najrazličnejše prireditve. Posebno odmevni so oktetovi vsakoletni nastopi na republiških srečanjih oktetov v Šentjerneju in na revijah vokalnih skupin domžalske občine. Izjemne napore zahtevajo njegovi občasni samostojni koncerti. Redno nastopa na prireditvah za slovenske izseljence in proslavah Železničarjev v Ljubljani. Oktet bratov Pirnat sicer največ nastopa v različnih krajih domžalske občine, toda veliko nastopov je imel tudi drugod po Sloveniji, nekaj tudi med zamejskimi Slovenci, prepeval pa je tudi na Ohridu. Še nadalje je snemal za RTV, leta 1983 tudi za slovenske oddaje še nova priznanja za uspešno delovanje, tudi srebrno Kersnikovo plaketo Kulturne skupnosti Domžale in 15. aprilsko nagrado kot najvišje priznanje Jugoslovanskih železnice za širjenje glasbene kulture med železničarji. Žal je leta 1985 smrt iztrgala iz njegovega sestava brata Pavleta, ki je bil 23 let zvest oktetu, zadnjih sedem let pa nastopa v njem njegov sin.

Veliki uspehi so predvsem rezultat predanosti vseh članov okteta lepi pesmi in njihovi pripravljenosti, da pod vodstvom Nejkota Pirnata in umetniškega vodje Toneta Juvana stalno bogatijo in izpolnjujejo svoje glasbeno znanje in podajanje. Dokler bo imela slovenska pesem

Predsednik kulturne skupnosti Domžale dr. Miroslav Stiplovšek izročila priznanje najmlajšemu od Pirnatovih pevcev Lojzetu...

take poustvarjalce, kot je oktet bratov Pirnat, bo ostala ena najlepših obeležij slovenske narodne samobilnosti, dokler bo vsaka lepa narodna in umetna pesem posredovana tako doživeto kot v njegovih nastopih, bo ostala ena najlepših mostov spoznavanje in vezi med ljudmi. Z najboljšimi željami, da bi to plemenito poslanstvo uspešno upravljal še naprej, se Kulturna skupnost in Zveza kulturnih organizacij občine Domžale pridružujeta čestitkam ob visokem oktetovem jubileju.

S temi besedami, uvaja domžalsko kulturno javnost predsednik kulturne skupnosti Domžale dr. Miroslav Stiplovšek v slavnostni koncert, ki ga je oktet bratov Pirnat pripravil v stari domžalski kinodvorani 12. junija 1987.

Ob tem, da so v pevskem praznovanju svojega, tri desetletja trajajočega kulturnega dejanja pritegnili še prijatelje pevce — Briškega okteta, Šentjernejskega okteta in okteta Jelovica, so skupno zapeli še nekaj pesmi, ki so navdušile prepolno domžalsko kinodvorano.

Kaj naj dodamo ob tridesetletnici okteta? Morda to, da si je z neštevilnimi nastopi utrdil svoje visoko mesto med slovenskimi okteti, da je hotel, znal in zmogel pripraviti in prepeti domala ves bogati opus pesmi, ki jih Slovenci pojemo in da je pri tem ohranil dolgih 30 let bratstvo in medsebojno razumevanje kot izjemno redko lastnost in stalnico naših dni. Ta bratovska ljubezen je tisti najlepši temelj za tudi glasno sozvočje ubranih glasov, ki so nam tolikokrat podarili izjemno lepa pevška doživetja. Morda še najbolj za to zadnjo človeško v medsebojnih odnosih tako lepo (in redko) lastnost izrekamo našim pevcem iz srca najgloblje želje in najlepše čestitke ob njihovem jubileju.

Jubilant oktet bratov Pirnat z umetniškim pevovodjem Tonetom Juvanom ob nedavnem koncertu v Muzeju Jelovškove umetnosti v Grobljah.

10. KOŠARKARSKI MARATON — MENGEŠ '87

25 ur premalo za odločitev in zmago

Prvič v dosedanjih desetih srečanjih ekip Komende in Mengša se je zgodilo, da po petindvajsetih urah ni bilo zmagovalca. Kljub vmesnim velikim rezultatskim razlikam je neodločen rezultat na koncu vendarle najbolj pravičen.

Velika borbenost igralcev, igranje v dežju in številni gledalci so letošnjemu, desetemu maratону dali še posebno obeležje. Začelo se je slovesno z nastopom mengeške godbe, podelitvijo priznanj udeležencem vseh dosedanjih maratonov in začetnim metom predsednika sveta KS Mengeš, Petra Janežiča.

10-kratni udeleženci maratovnov Mengeš: Komenda

Igralci: Marjan Štrukelj, Jože Podgoršek, Milan Lukan, Filip Vrhovnik, Lado Gorjan
Sodnik: Milan Kverh

Seveda moramo omeniti tudi SREČKA LAHA iz Komende in LADA GORJANA iz Mengša, ki imata levji delež zaslug, da je »pod streho« tudi deseti maraton.

Pravzaprav pa je težko opisati, kaj vse se je dogajalo na ploščadi pred domom TVD Partizan v petek in soboto. Če pa pogledamo kako se je gibal rezultat, lahko ugotovimo veliko izenačenost obeh moštev in na koncu kar fanatično zagnanost in boj za zmago.

In kako je rezultatsko potekal maraton Mengeš: Komenda: 97-100, 180-201, 246-301, 329-400, 384-500, 522-600, 701-695, 800-786, 900-845, 1000-944, 1101-1011, 1200-1166, 1280-1300, 1366-1401, 1470-1501, 1601-1585, 1702-1701, 1780-1801, 1868-1901, 1985-2000, 2087-2100, 2195-2200...

Prvi koš in tudi trojko je zadel Laod Gorjan, tisoči za Komendo Tone Kajnih, za Mengeš Aleš Janežič, dvatisoči koš za Komendo Rajko Zlatkovič in Dušan Trifunovič za Mengeš, končni izid 2201-2201 pa sta s koši dosegla Brane Maren in Fredi Blejce.

Organizacijski odbor 10. košarkarskega maratona se zahvaljuje vsem delovnim organizacijam in posameznikom, ki so omogočili letošnje jubilejno športno srečanje.
M. Repnik

Tudi cel dan ni bil mladim košarkarjem Komende in Mengša dovolj da bi našli zmagovalca. Celo ob koncu košarkarskega maratona je bil rezultat neodločen.

Zopet Teraževa zmaga v Trzinu

Na teku po poteh aktivistov NOB, ki so ga letos že 10. leto zapored pripravili člani ŠD Partizan Trzin in ZTKO Domžale, je sodelovalo preko 300 tekmovalcev iz vse Slovenije. Doseženi pa so bili tile rezultati:

V Kamniški Bistrici 18. julija 1987

Srečanje izseljencev

Podružnica izseljenske matice Domžale-Kamnik vabi izseljence in zdomce na prijateljsko srečanje, ki bo v soboto 18. julija 1987 ob 16. uri v pri domu v Kamniški Bistrici.

Bogat kulturni program.

2. Minka Bajrektarevič — Golovec
3. Mateja Žehar

članice a:

1. Liljana Horvat — AK Domžale (najhitrejši čas pri ženskah, pokal Dnevnika)
2. Ladislava Polončič — Golovec
3. Marija Premoze — Partizan Dol

članice b:

1. Ana Tihole — ŽAH Ljubljana

2. Ladislava Polončič — Golovec
3. Marija Premoze — Partizan Dol

veteranke:

1. Helena Žigon — Hobi Sentvid pri Stični
2. Lea Klemen ŠD Strahovica
3. Albina Grobljan Color Medvode

skupno:

1. Golovec
2. AK Domžale
3. Hobi Šentvid pri Stični

TRGOVINA

MINI MARKET Loka pri Mengšu Mušičeva 26

Dežuramo vse sobote od 8. do 19. ure
nedelje od 8. do 12. ure in ob praznikih od 8. do 12. ure

GOSTILNICA RJI POZOR!

Pri nakupu nad 50.000 din je dostava na domu.
Se priporočamo!

Mladinci:

1. Mitja Uršič — Golovec
2. Rok Peternel — IBL Olimpia
3. Tone Vencelj — Hobi Šentvid pri Stični

člani a:

1. Franci Teraž — Golovec (najhitrejši čas pri moških. Osvojil je pokal Dnevnika)
2. Roman Lazar AK Domžale
3. Marko Bokalič — Partizan Dolsko

člani b:

1. Borut Podgornik — Zdravilišče Rogaška Slatina
2. Ivan Urh — Golovec
3. Jože Križman — GP KLO Grosuplje

veterani:

1. Vinko Fortuna — Partizan Kranj
2. Ivan Bartol — Golovec
3. Franc Burja — Color Medvode

mladinke:

1. Barbara Mrkuri — Triglav Kranj

Priznanja najboljšim športnikom s šol

Predsednik Zveze telesno-kulturnih organizacij Domžale Miro Ukmar je ob koncu šolskega leta priredil sprejem za uspešne tekmovalce šolskih športnih društev in najboljšim razdelil priznanje in pokale.

Ekipa TK Domžale sodelovala v slovenski teniški ligi

V mesecu maju je ekipa teniškega kluba Domžale sodelovala v tekmovanju v 3. slovenski teniški ligi.

Ker je bila ekipa prvič prijavljena za tekmovanje, je bila uvrščena v 3. ligo, poleg nje pa potekajo tekmovanja tudi v 1. in 2. slovenski ligi. Tekmovanje je potekalo po enokrožnem sistemu, tako da smo 4 × gostovali in 3 × igrali na domačem terenu.

Doseženi so bili naslednji rezultati:

1. kolo DOMŽALE : TRIGLAV KRANJ	2 : 3
2. kolo SLOVENJ GRADEC : DOMŽALE	4 : 1
3. kolo ŽALEC : DOMŽALE	1 : 4
4. kolo DOMŽALE : G. RADGONA	2 : 3
5. kolo RAVNE : DOMŽALE	3 : 2
6. kolo DOMŽALE : IZLAKE	5 : 0
7. kolo KIDRIČEVO : DOMŽALE	1 : 4

Dosegli smo uvrstitev na 5. mesto med 8. ekipami, kar je za prvo leto tekmovanja zelo soliden uspeh.

Omenim naj še, da nas v letošnji sezoni čaka še organizacija 4 klubskih prvenstev za prvaka kluba, skupaj z ZTKO pa bomo organizirali občinsko prvenstvo.

Konec meseca junija pa bomo gostovali v pobratenem mestu Koprivnici na Hrvaškem, kjer bomo odigrali prijateljsko tekmo z njihovim klubom in jim s tem vrnili obisk za lansko leto, ko so oni gostovali pri nas.

Sašo Svolfjšak

Medobčinska nogometna zveza
DOMŽALE — KAMNIK

URADNE LESTVICE NOGOMETNAŠEV
PO KONČANEM TEKMOVALNEM LETU 1986/87

PIONIRJI

1. RADOMLJE	24	22	1	1	158-20	45 točk
2. MENGEŠ	24	17	4	3	95-29	38 točk
3. IHAN	24	16	2	6	85-31	34 točk
4. KAMNIK	24	15	3	6	77-33	33 točk
5. DOB	24	11	3	10	56-71	25 točk
6. DOMŽALE	24	11	1	12	73-59	23 točk
7. KOMENDA	24	9	3	12	69-71	21 točk
8. VIR	24	7	7	10	37-51	21 točk
9. STOL K.	24	7	7	10	39-77	21 točk
10. INDUPLATI	24	7	5	12	34-77	19 točk
11. ENOTNOST	24	5	6	13	33--89	16 točk
12. MORAVČE	24	5	3	16	28-77	13 točk
13. LUKOVICA	24	0	5	19	13-107	5 točk

KADETI

1. VIR	17	11	3	3	46-19	25 točk
2. MORAVČE	17	10	5	2	34-18	25 točk
3. DOB	17	8	4	5	46-30	20 točk
4. DOMŽALE	17	5	7	5	29-25	17 točk
5. KOMENDA	17	6	4	6	33-26	16 točk
6. ENOTNOST	17	0	3	14	7-69	3 točk
7. STOL K.	6	1	0	5	5-4	2 točki

Kadetska ekipa STOL Kamnik je v spomladanskem delu prvenstva odstopila od tekmovanja.

ČLANI — REKREACIJA

1. RADOMLJE	22	20	2	0	87-16	42 točk
2. IHAN	22	18	1	3	91-14	37 točk
3. MENGEŠ	22	16	3	3	66-22	35 točk
4. DOB	22	9	7	6	61-49	25 točk
5. MORAVČE	22	8	7	7	39-41	23 točk
6. VIR	22	8	5	9	44-63	21 točk
7. KOMENDA	22	8	3	11	33-56	19 točk
8. INDUPLATI	22	7	2	13	40-64	16 točk
9. LUKOVICA	22	4	6	12	46-76	14 točk
10. KAMNIK	22	5	3	14	43-67	13 točk
11. DOMŽALE	22	5	3	14	36-61	13 točk
12. ENOTNOST	22	1	7	14	23-69	9 točk

Sprejem otrok v vrtce občine Domžale za šolsko leto 1987/88

Komisije za sprejem otrok v VVO za vrtce Domžale, Mengeš, Radomlje in Vir so 14. 5. 1987 za Domžale in 4. 6. 1987 za Mengeš, Radomlje in Vir obravnavale prošnje za sprejem otrok v VVO za šolsko leto 1987/88. V ostale vrtce občine Domžale so bili sprejeti vsi otroci.

Od skupno 376 prošelj je bilo reših 250, 125 prošelj pa je ostalo nereših. Specifičen problem predstavljajo Domžale kjer je bilo odklonjenih 19 otrok za vstop v malo šolo.

Sprejeti otroci bodo začeli obiskovati vrtce s 1. 9. 1987.

Komisije so upoštevale tudi premestitve iz vrtca v vrtce. Zaradi premajhnih kapacitet komisije niso mogle rešiti vseh prošelj za premestitev v vrtce Čelivca in Savska Domžale ter Kurirček Mengeš.

Ob sprejemu so komisije upoštevale naslednje kriterije:

- prošnje oddane do 1. 5. 1987
- starost otroka najmanj 7 mesecev
- 1. 9. 1987
- stalno bivališče v občini Domžale
- zaposlitev vsaj enega od staršev v občini Domžale
- socialno-ekonomsko stanje družine:

- dohodek na družinskega člana
- otroci iz nepopolnih družin
- otroci staršev študentov, dijakov
- otroci iz časno napopolnih družin
- oče na odsluženju vojaškega roka,
- starši na začasnem delu v tujini
- trije oz. več otrok v družini do 11 let

- vzgojna zanemarjenost v družini
- razvojno zaostali otroci
- odložen vpis v osnovno šolo
- vrstni red vloženih prošelj

Pri reševanju prošelj za premestitve so komisije upoštevale naslednje kriterije: oddaljenost vrtca, obdobje vojnega otroka iz kraja bivanja v vrtce druge KS, način vojnega in s tem povezani problemi staršev, socialni status družine.

VRTCI DOMŽALE

Komisijo za sprejem otrok v VVO so sestavljali: Vodnik Marjan, Gostič Bo-

jana, Repež Marinka, Jerina Marija, Kolar Marjana, Koželj Mojca, Mihelič Mojca.

Prosta mesta:

0-2 let	55 mest
2-3 let	20 mest
3-4 let	25 mest
4-5 let	11 mest
5-7 let	4 mesta

SPREJETI

DOJENČKI: Dolenc Alenka, Jarc Mitja, Jarc Vasja, Kunaver Tina, Majnik Maja, Razaršek Katja, Virjevič Milan, Vovk Miha, Zadavec Matej, Markovič Dušan, Bajde Blaž, Pustotnik Maja, Pavlič Luka, Bizal Dejana, Borošak Robi, Čavševič Aljoša, Flis Karolina, Kovačič Urban, Kunaver Boris, Maleš Vilma, Ovniček Maja, Primožič Daša, Puš Marko, Saksida Katja, Strnad Luka, Tkalec Tjaša, Zupančič Gregor, Žnidarič Sabina, Trajkovič Igor, Vidmar Ervin, Dolar Gašper, Kastelic Žiga, Kokalj Gašper, Tomšič Tjaša, Nekrep Nejc, Heferle Tina, Porovne Maruša, Ivačić Ziga, Horvat Staša, Kokalj Špela, Pevec Živa, Lepenič Boštjan, Ivkovič Peter, Ernstsejneider Miha, Dundovič Blaž, Lavriša Erika, Šostarič Marko, Sudič Bojan, Zorman Špela, Džanan Lea, Lavriša Vito, Ambrož Luka, Roglič Mateja, Posavec Nika.

PREĐŠOLSKI: Šubelj Anja, Grošel Ana, Maleš Franc, Žnidarič Andreja, Virjevič Sanja, Zver Miha, Radi Tina, Sladojevič Dejan, Sladojevič Danijel, Grošel Mitja, Huth Ema, Zupanc Andrej, Slapar Mateja, Kladnik Jure, Benda Nina, Janežič Maja, Šubelj Urška, Benkovič Aleš, Šokčević Vesna, Vrbovec Zala, Ocepek Anja, Starič Špela, Regent Nataša, Ložinšek Nina, Pustotnik Petra, Tomašević Tina, Šuštar Marko,

Rus Teja, Cerovšek Barbara, Maleš Robert, Bradač Aleksander, Radič Aleksandra, Nuraj Anja, Markovič Mojca, Rac Rok, Setinc Miran, Šeter Lena, Pergar Tanja, Krevs Maruška, Kozlevčar Sašo, Meglič Polona, Jarc Matej, Gale Mateja, Sever Sašo, Reček Uroš, Drobež Niko, Gorjup Žiga, Kepec Ana, Souissi Anis, Kovačič Urška, Džanan Dejan, Bečič Emira, Jerinič Danijela, Podlesnik Polona, Kepec Boštjan, Vidmar Uroš, Pestotnik Tomaž.

ODKLONJENI:

DOJENČKI: Trstenjak Monika, Zager Jana, Sošo Luka, Jarc Nina, Piškan Špela, Črne Gregor, Grubešič Željko, Orehek Luka, Radulović Aleksander, Kenda Bojana, Križnar Petra, Borovič Branko, Oražem Ksenija, Kovač Marko, Kuhelj Barbara, Pavlič Gašper, Driljevan Lucija, Penko Borut, Cerar Gašper, Strmšek Jožef.

PREĐŠOLSKI: Markovič Aljoša, Brnot Denis, Lužar David, Lužar Alan, Votek Vid, Bregar Marko, Strmšek Polona, Rape Urška, Mačinčević Blaž, Paškulin Tomaž, Rijavec Barbara, Begovič Damir, Kosec Marjeta, Grubešič Zoran, Čavševič Emir, Smolnikar Grega, Kvas Špela, Arvaj Maja, Križnar Špela, Mlakar Primož, Jelovčan Boštjan, Ocepek Sašo, Cotman Jure, Rape Tamara, Grabnar Tomaž, Sajovic Rok, Krevs Tina, Paškulin Peter, Baloh Dejan, Domjanič Sanja, Kračman Andrej, Čauševič Emir, Urankar Petra, Strmšek Polona, Ikič Senada, Bevc Daša, Dvoršak Jan.

VRTCA MENGEŠ

Komisijo za sprejem otrok v VVO so sestavljali: Leb Tilka, Javh Nada, Gostič Bojana, Sitar Marta, Mihelič Mojca

PROSTA MESTA

0-2 let	11 mest
2-3 let	4 mesta
3-4 let	4 mesta
4-5 let	4 mesta
5-7 let	4 mesta

SPREJETI

DOJENČKI: Roglič Rok, Štojs Luka, Verbančič Janež, Ažman Luka, Leben Barbara, Urmaž Marko, Mustafič Edisa, Gnezda Gašper, Jerak Tjaša, Bratovž Petra, Šušteršič Matevž.

PREĐŠOLSKI: Zvršina Gregor, Jokovič Aleksandra, Mustafič Elvis, Pirč Dejan, Seliškar Tilen, Rožman Anja, Abunar Marija, Andoljšek Simon, Zupan Gregor, Jerič Katja, Rožman Andraž, Fazlič Amir, Verbančič Tevž, Dornik Andrej, Tomšič Gašper, Anžin Katja

ODKLONJENI

DOJENČKI: Korelec Špela, Lipovšek Iva, Horjak Anka, Kalinšek Anja. **PREĐŠOLSKI:** Kopic Katarina, Rems Špela, Jež Gregor, Praštalo Maja, Vrtačnik Sebastjan, Jerše Matej, Trček Janja, Kuhar Domen, Beganovič Edita, Sitar Martin, Sitar Peter, Kodeh Nina, Cvetkovič Mirjana, Gavrič Igor.

Enota: »Kekec« RADOMLJE

Komisijo za sprejem otrok v VVO so sestavljali: Jereb Dragan, Gostič Bojana, Klubučar Metka, Mihelič Mojca.

PROSTA MESTA

0-2 let	6 mest
2-3 let	0 mest
3-4 let	1 mesto
4-5 let	0 mest
5-7 let	5 mest

SPREJETI

DOJENČKI: Bovha Špela, Burja Vesna, Marc Matic, Sinkovec Tadej, Mav Dijana, Anžlovar Tanja. **PREĐŠOLSKI:** Vlahovič Miloš, Šraj Miha, Škofič Petra, Logar Luka, Časar Kati, Martinjak Črtomir.

ODKLONJENI

DOJENČKI: Dašič Edis, Mezeg Marko, Schuabl Ana, Kregar Klemen, Rojč Anja.

PREĐŠOLSKI: Narat Matej, Vavpetič Nives, Kralj Anže, Malovrh Maruša, Turčinovič Petra, Čop Karmen, Komlanc Katja, Mezeg Tomaž, Kralj Vesna, Rojč Rok, Urbanc Ula, Slobodnik Gašper, Kocbek Martina, Osolnik Ana, Kuret Peter, Čučkin Ivana, Rutar Vesna, Grašič Samo, Hrovat Matejka, Plaznik Peter, Jenko Nejc, Kern Domen, Gorjan Uroš, Čuk Tilen.

Enota »Dr. Igor« VIR

Komisijo za sprejem otrok v VVO so sestavljali: Zorman Franc, Gostič Bojana, Luin-Jeverica Janja, Mihelič Mojca.

PROSTA MESTA:

0-1.5 let	15 mest
1.5-2.5 let	2 mesta
2.5-3.5 let	3 mesta
3.5-4.5 let	7 mest
4.5-5.5 let	1 mesto
5.5-7 let	1 mesto

SPREJETI

DOJENČKI: Prosenc Matej, Stare Valentina, Vilar Tadej, Bokal Petra, Vuk Marija, Šager Dejan, Tratnjek Denis, Flerin Maruša, Lavrič Miha, Gostič Izток, Repanšek Špela, Smolnikar Dušan, Tavčar Špela, Avbelj Senta, Grilj Katarina.

PREĐŠOLSKI: Štrekelj Aleš, Dekleva Aleš, Čebulj Jure, Jarc Maja, Kersnik Tjaša, Čebulj Špela, Sušnik Jure, Čas Gašper, Velkavrh Urška, Stare Iztok.

ODKLONJENI

DOJENČKI: Prašnikar Viki, Prelovshek Saša, Bogataj Tadej. **PREĐŠOLSKI:** Mislej Tjaša, Avbelj Marko, Čemažar Matej, Zanoškar Tjaša, Avbelj Bojana, Trop Matej, Kokalj Sabina, Jerin Urška, Dekleva Marta, Savorn Mitja.

Enota: »Žabnica« TRZIN

Prosta mesta:	
1-2 let	10 mest
2-3 let	10 mest
3-4 let	7 mest
4-5 let	9 mest
5-7 let	1 mesto

SPREJETI

DOJENČKI: Jovič Marija, Radmanovič Svjetlana, Pelan Maja, Pibernik Sabina, Tiganj Zemer, Rotar Jana, Kalac Adnon, Laslo Martina.

PREĐŠOLSKI: Mušič Luka, Tomažič Tina, Levec Urška, Süh Živa, Vrhovnik Manca, Gradišar Matej, Levičnik Tina, Radmanovič Dragan, Harter Rok, Senk Katja, Tomažič Nika, Ručigaj Rok, Bobnar Nina, Virk Žiga, Koštevček Jerneja, Gorišek Tanja, Rotar Tina, Capuder Mateja, Tomažič Urška, Kavčič Dejan, Mušič Damjan, Lukner Ana, Karadžič Aleksandra, Langerholz Anja, Šinko Polona.

Enota: PRESJE

Prosta mesta:	
2-4.5 let	6 mest
4.5-7 let	4 mesta

SPREJETI: Vrečar Katarina, Slapar Vesna, Vurušič Vanja, Pogačar Miha, Serko Špela, Smiljanič Mateja, Novak Andrej, Cerar Jure, Anžlovar Aleš.

Enota: KOLIČEVO

Prosta mesta:	
2-5 let	6 mest
2-3 let	0 mest
5-7 let	7 mest

SPREJETI: Grilj Tomaž, Tič Miha, Bašič Renata, Hribar Jure, Flerin Klemen, Radkovič Kristina, Galjot Sebastjan, Vidrgar Nina, Zver Mateja, Čas Urška.

Enota: »Veljka Vlahovič« RODICA

Prosta mesta:	
1-3 let	9 mest
3-5 let	2 mesta
5-7 let	3 mesta

SPREJETI: Horvat Matej, Macura Borislav, Knap Barbara, Čoga Lucija, Stopar Luka, Kovačič Špela, Mali Luka, Narobe Silvo, Strmole Andraž, Cerar Mojca, Anžur Ana, Sršen Uroš, Senk Tilen

Enota: »Janko« IHAN

Prosta mesta:	
1-2 let	9 mest
2-4.5 let	2 mesta
4.5-7 let	3 mesta

SPREJETI

DOJENČKI: Grojzdek Benjamin, Gregorič Andraž, Kordež Amadej, Kokalj Nino, Kuhar Gašper, Smid Monika.

PREĐŠOLSKI: Cerar Andrej, Gregorič Matjaž, Zver Matevž, Novak Lidija.

Na sklep komisije za sprejem otrok v VVO se starši lahko pritožijo na Svet VVO občine Domžale, Savska 3 Domžale. Rok pritožbe je 30 dni od objave v Občinskem poročevalcu.

Uprava VVO občine Domžale

Opera SNG iz Ljubljane na Studencu

Pred dnevi je v letnem gledališču na Studencu gostovala Opera SNG iz Ljubljane. Obisk predstave, ki jo je organiziralo KUD Miran Jarc iz Škocjana je bil izredno velik. Ocenjujejo, da si je predstavo ogledalo 2500 gledalcev.

Alpinistične novice

Zadnji plezalni vzponi — Letošnja sezona je na višku. Včasih smo hodili v Paklenico, da bi se vplezali, vzponi pred Paklenico pa kažejo, da smo trenirali za Paklenico, da se tam poizkušamo s težjimi smermi. Snega to sezono je bilo veliko, vendar smo se preselili v toplejše kraje: Osp, Črni kal, Stene nad Tržaškim zalivom. Osp je bil obiskan kar trikrat, od težjih smeri pa so bile preplezane naslednje: Luknja (VI-) in Muha (ocena V A₂) plezal: Smiljan Božič s soplezalko iz Kamnika, Italijanska smer (ocena VII-) plezal: Dare Božič s soplezalcem iz Kamnika.

Prvomajski prazniki so se naglo bližali in zapodili smo se v gore po nove vzpone, po kondicijo, po preizkušnjo svojih moči in po vse, zaradi česar sploh plezamo. V Paklenico smo odšli vsak po svoje. Bilo nas je enajst in preplezali lepe vzpone. Najbolje smo se izkazali v najtežji steni Aniča Kuk. Metod Škarja je v tej steni prosto preplezal eno izmed najtežjih prosto preplezanih smeri: Jenjavi smer (VIII+, IX-, 350 m). Dare Božič pa je v smeri Raž Klina s soplezalcem iz AO Kamnik opravil izredno hiter vzpon v previsni smeri

(Ocena A₂A₃, 350 m, 4 ure). M. Škarja in Cveto Jagodic sta preplezala smer Klin (VIII-, 350 m), zadnji pa še Velebitaško (VII-, 350 m). Smer Kača (VI+, 350 m) plezal S. Božič. Veliko pa smo plezali še v krajših smerih, ki so visoke 30 do 40 metrov. Smer ANA-nas (VIII-, 30 m) plezali: Robert Flerin, M. Škarja in C. Jagodic. Smer Flori (VII+, 40 m) plezali: Jagodic, Škarja in Flerin. Robert Flerin pa je preplezal še novo smer Steza mojstrov (ocena VII+, 30 m). Odlično pa sta se izkazala naša dva tečajnika, ki sta potrdila da sta se v šestih mesecih že veliko naučila.

Marjan '87 — II. tekmovanje v športnem plezanju na Marjanu je za nas Mengšane zopet uspešno. Zmagovalec letošnjega tekmovanja je Tadej Slabe (AO Lj.—Matica), drugi V. Guček (AO Trbovlje), tretji Tullio Ferluga (Italija). Na četrto mesto se je uvrstil Metod Škarja, Robert Flerin pa na dvanajsto mesto. Najbolj pa smo veseli prvega mesta Simone Škarja v ženski konkurenci, ki je potrdila da je ena izmed najboljših prostih plezalk v Jugoslaviji.

Dare Božič

Nove pesmi Tomaža Boleta

Z novimi pesmimi se je v domžalski Knjižnici predstavil Tomaž Boleta.

Mali oglasi

Gostišče NAGELJ sprejme žensko za delno pomoč v kuhinji in za pospravljanje. Tel.: 721 650, Domžale.

ZASTAVO 750, starejših letnik, registriran do oktobra 1987, ugodno prodam. Informacije dopoldan na tel.: 721 376.

Ugodno prodam: motor »TORI« star eno leto in glasbeni stolp nov, »SCHNEIDER« 2000 MIDI z daljinskim vodenjem. Rode, Vaška pot 31, Homec, Radomlje.

12. junija 1987 se je v Domžalah izgubil črn pes, mešanec med labradorjem in jazbecarjem. Vse informacije sporočite dopoldan na tel.: 721 372, popoldne 724 205.

Nujno iščem ogrevano sobo v okolici Domžal. Možna je tudi delna pomoč. Pod sifro »CIMPREJE«.

Instrukcije iz angleščine za osnovne in srednje šole. Tel.: 721 547.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektronike. Tel.: 737 278.

VABILO

Vabimo vas na obiranje črnega in rdečega ribeza, ki se začne predvidoma 11. 7. in traja predvidoma 14 dni. Feliks Anžin, Dobeno 10, Mengeš.

»HVALA« ZA ČESTITKE

Ob priliki moje 75 letnice rojstva se zahvaljujem za pisane čestitke in ustne želje, kar sem jih prejel od KS Vrhpolje — Zalog in družbenopolitičnih organizacij. Zahvaljujem se tudi Društvu upokojencev Moravče in ostalim.

Anton Cerar
Zalog

MARIJE SLAPAR iz Škocjana

se iskreno zahvaljujem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izkazano pomoč, podarjeno cvetje in izrečena sožalja ter spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujem se tudi zdravstvenemu osebju Domžale. Posebna zahvala pa patronažni sestri Liljani Janežič za dolgotrajno nego na domu.

Iskrena hvala g. župniku za ganljiv govor in lepo opravljen pogrebni obred. Zahvala tudi pevcem iz Tosame za prelepo petje. Zahvaljujem se tudi delovnim organizacijam in sodelavcem Tosame, Heliosa in Elme za vse podarjeno.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega očeta

STANKA GRČARJA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vso izkazano pozornost, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujem dr. Starb-kovi za vso pomoč, ki jo je izkazovala v času njegove bolezn in mu lajšala njegove bolečine. Zahvaljujem se gospodu župniku in vsem ostalim duhovnikom za lepo opravljen pogrebni obred, enako tudi vsem govornikom, še posebno obema pevskima zboroma za čustveno in lepo petje. Se enkrat hvala vsem in vsakemu posebej, ki nam je kakorkoli stal ob strani v teh težkih dneh.

Bergantóvi iz Doba.

V SPOMIN

Ne jokajte na mojem grobu, le tiho k njemu pristopite, spomnite se kako trpel sem, in večni mir mi zaželite.

IVAN HORVAT

17. julija mineva žalostno leto, ko nas je zapustil moj ljubljani sin, dragi mož, očca, brat in stric. Kruta in bridka je resnica, da si odšel za vedno. Ostala so naša srta srca, ki si jih pustil v globoki bolečini. Hvala vsem, ki se ga spominjate in postojite pri njegovem preranem grobu.

V imenu vseh njegova Matejka.

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega moža in očeta

JOŽETA KRAŠEVCA iz Doba, Ljubljanska 19

izrekamo iskreno zahvalo vsem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, spremstvo na zadnji poti, predvsem pa dobrim sosedom Drolkovim za vsestransko pomoč.

Zahvalo izrekamo govorniku za lepe poslovilne besede, praporščakom, pevcem in gospodu župniku iz Doba za lep pogrebni obred. Hvala vsem še enkrat!

Zalujoči: žena, hčerka in sinova.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mami, stare mame, sestri in tete

FRANČIŠKE GOSTIČ iz Prevoj

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, tasta in dedija

MIRKA GREGORČIČA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, soborcem, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste nam stali ob strani, nam izrekli ustna in pisna sožalja, ga tako številno spremili na njegovi zadnji poti ter mu darovali cvetje. Posebno se zahvaljujem osebjem intenzivnega oddelka nevrološke klinike UKC za nesebično pomoč v dneh njegove bolezn, vsem družbenopolitičnim organizacijam KS Dob, soborcem Gubčeve brigade, še posebej pa tov. Aleksandru Rihtarju in tov. Miranu Šubicu za lepe poslovilne besede. Se enkrat hvala vsem in vsakemu posebej.

Zalujoči: žena Marta in hčerka Marta z družino.

V SPOMIN

3. julija mineva dve leti, odkar je od nas odšel

STANE MERKUŽIČ

Od vsepovsod je možna še vrnitev, le od tam, kamor si odšel ti, je ni več. Spomin nate bo ostal živ in tudi čas, ki beži, ne bo izbrisal bolečin. Hvala vsem, ki se še spominjate nanj, obiskujete njegov grob in prižigate svečke.

Žena Cveta, Brane in Simona

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene in mame

IVANKA LJUBEŠEK roj. Nahtigal iz Loke pri Mengšu

se iskreno zahvaljujem vsem sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in izrečena sožalja. Iskrena zahvala DO Trak Mengeš in sodelavcem za vso pomoč, govornikom in GD Loka. Hvala VVO Mengeš.

Posebna zahvala g. župniku ter pevcem za lep pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti v prerani grob.

Hvala tudi g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem Tosame, govornikom ter praporščakom.

Zalujoča hčerka Marija z družino.

Solze, žalost, bolečina te zbudila ni, tiha nema je gomila, kjer počivaš ti...

V SPOMIN

Te dni mineva eno leto, odkar nas je zapustil naš dobri mož, oče in ded

STANE ŠUBELJ st.

Čas ne more zmanjšati naše bolečine in ne zatemniti svetlega spomina nanj in na njegovo delo. Z nami in v nas je! Vsem, ki se ga z lepo mislijo v srcu spominjate, obiskujete in postojite ob njegovem grobu, nosite cvetje ali prižigate svečke, se najiskrenejše zahvaljujem.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Dne 16. junija 1987 smo se na Moravškem pokopališču poslovili od moje drage mame, stare mame in prababice

MARIJE PETERC

Za izkazano spoštovanje se iskreno zahvaljujem vsem dobrim sosedom in prijateljem, ki ste jo pospremili na poslednji poti, ji darovali cvetje, izrekli pisna in ustna sožalja; hvala moravškim pevcem ter vsem, ki ste kakorkoli pomagali in ste v težkih trenutkih sočustvovali z nami.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoči: hčerka Slavka z možem Jožetom, vnukinja Joži in Irena.

ZAHVALA

Ob izgubi mojega moža, sina, brata, strica in svaka

MILANA GUMILARJA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, izrekli sožalje, darovali cvetja in mi pomagali na kakršenkoli način. Posebno se zahvaljujem Mengeški godbi, gospodu župniku in govornikom za poslovilne besede.

Zalujoča žena.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega dragega moža

JOŽETA PLEVELA

se iskreno zahvaljujem dobrim sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujem dr. Petru Cerarju in sestri Jelki Bečaj, ki sta mu nudila pomoč in mu lajšala bolečine v času hude bolezn.

Hvala pevcem in duhovnikom za lepo opravljen obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoča žena Marija.

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

STANISLAVA ŠORNA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečena sožalja, za tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti in darovano cvetje. Posebej se zahvaljujem g. župniku za lep poslovilni obred, pevcem Društva upokojencev Domžale za ubrano petje, DO Žit in praporščakom.

Vsem še enkrat najlepša hvala.

Vsi njegovi.

AVTO-ELEKTRIKA
Domžale, Kamniška cesta 19

AVTO ELEKTRIKA ALOJZ KOSEC:
Avtoelektrikar pri domžalskem podvozu:

V novi, za šolanje zanimivi storitveni dejavnosti na domžalskem podvozu, lahko dobite vse usluge, ki jih za svoj avto potrebujete. Montiramo vam vso dodatno svetlobno opremo, radioaparate, opravljamo razna vzdrževalna dela na električnih napeljavah, na osebnih in tovornih avtomobilih ter opravljamo storitve po želji.

Vse storitve opravimo najkasneje v enem dnevu.
Delovni čas je od 7.—15. ure, razen sobote in nedelje. V juliju in avgustu delamo tudi ob sobotah!
Za obisk se priporočamo!

Slovenijales lesna in pohištvena industrija
RADOMLJE

Odbor za delovna razmerja

OBJAVLJA prosta dela in naloge:

- MEHANIČ III
- Pogoji: IV. stopnja usmerjenega izobraževanja kovinarske smeri, lahko pripravnik.
- KURJAČ ZA AVTOMATSKO KURJENJE
- Pogoji: III. ali IV. stopnja izobrazbe kovinarske smeri, 1 leto ustreznih delovnih izkušenj, zaželeno je da ima opravljen izpiti za kurjača.

Z izbranimi kandidati bo sklenjeno delovno razmerje za nedoločen čas s trimesečnim poskusnim delom.
Pisne vloge s priloženimi dokazili o izobrazbi pošljite v 8 dneh po objavi na naslov: Slovenijales Radomlje, Pelechova 15, Preserje, 61235 Radomlje.

BISTRO »MINUTA«

Snažilko honorarno zaposlimo takoj! Delovni čas zjutraj ali zvečer. OD po dogovoru.

ZAHVALA
Ob smrti naše drage mame

CECILIJE ŠKARJA roj. Pibernik

Vsem še enkrat iskrena hvala.
Sin Tone z družino.

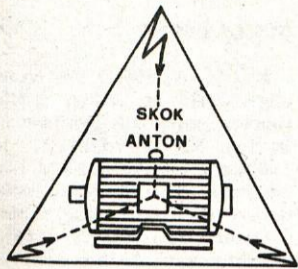

ELEKTROMEHIKA

SKOK ANTON

61234 Mengeš
Loka - Na Gmajni 4

Tel. (061) 737-559

JANKO MOČNIK

STROJNO ČIŠČENJE TALNIH OBLOG
ČIŠČENJE
itisona, tapisona, vseh vrst preprog
ČIŠČENJE, ZAŠČITA IN POLIRANJE
marmorja, kamna, PVC oblog

Krašče 2
61251 MORAVČE

tel.: 061/342-261
int. 26 - dopoldan

A-S DOMŽALE

»AVTOSERVIS DOMŽALE« p.o.
Ljubljanska c. 1, DOMŽALE
61230 DOMŽALE, p.p. 74
Tel.: 721-831, 721-829, 722-615
Telex: 31778 ASDOM YU
Ziro račun: 50120-601-30260

»AVTOSERVIS DOMŽALE«, p. o.
DOMŽALE, Ljubljanska c. 1

Komisija za delovna razmerja oglašuje naslednja
prosta dela in naloge:

1. 1 avtoelektrikarja
2. 2 avtoličarja

Pogoj za zasedbo:
Končana ustrezna poklicna šola in uspešno
opravljeno poskusno delo 45 dni, zaželjene delovne
izkušnje in odslužen vojaški rok.

OD stimulativen!

Pisne ponudbe z dokazili pošljite v 8 dneh po
objavi na naslov: »AVTOSERVIS DOMŽALE«, p. o.,
Ljubljanska c. 1, Domžale. O izbiri bomo kandidate
obvestili v 15 dneh.

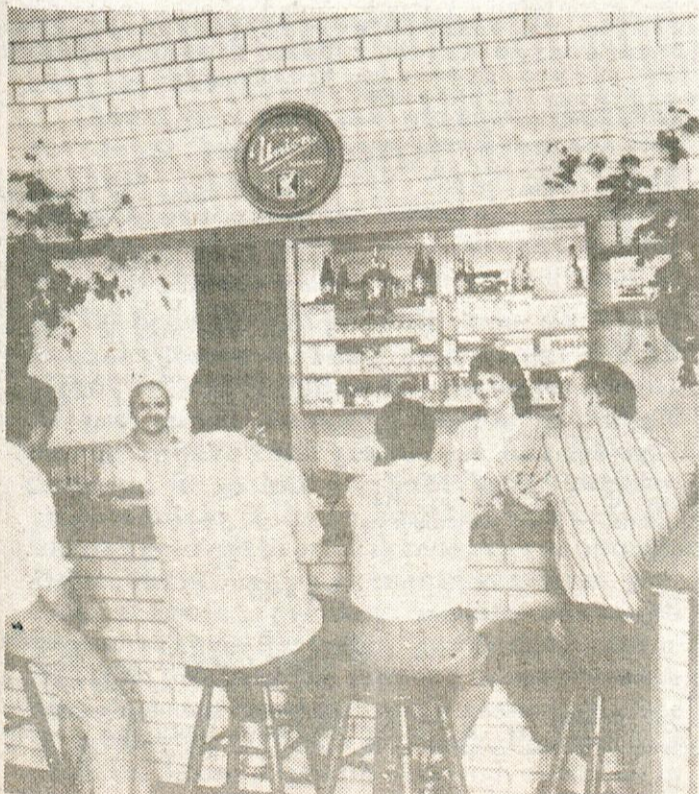

ŽIVILSKA INDUSTRIJA KAMNIK

KAMNIK, Kajuhova pot 4

potrebuje čistilko za čiščenje upravnih prostorov v popol-
danskem času.

Prijave sprejemamo 15 dni po objavi v časopisu na zgoraj
navedeni naslov.

še pomnite tovariši...

Poslovilno pismo, skrito v nogavici

Decembra 1941. leta so v Dragi pri Begunjah ustrelili 28 na smrt obsojenih begunjskih zapornikov. Dvema ustreljenima je pred smrtjo uspelo skrivaj napisati poslovilno pismo, in sicer 19-letnemu mizarju Antonu Bertonciju z Zgornje Dobrave v radovljiški občini in Slavku Cerarju iz Domžal. Nista bila zaprta v isti sobi, niti pred smrtjo v istem bunkerju. Vsak zase sta pisala pismo. Bertoncij ga je iztihotopil ven s pomočjo nemškega policista, Luksemburžana, za katere je znano, da so bili protinacistično usmerjeni in so se tudi v bojih tako obnašali. To je znano iz boja Rašiške čete pri Kopaču v škofjeloških hribih jeseni 1941, iz bitke v okolici Litije decembra 1941 in iz dražgoške bitke pa še iz drugih manj znanih.

V begunjskem zaporu gestapovci in policisti nikomur niso dovolili napisati poslovilnega pisma. Dovolili so sicer sporočila na posebnih dopisnicah, toda tudi te ne za na smrt obsojene zapornike. Na Štajerskem pa so vodili drugačno politiko in so leta 1941 pa do jeseni 1942 pred ustrelitvijo zapornikom dali celo papir in svinčnike, da so lahko napisali eno ali več poslovilnih pisem. Centrala gestapa v Mariboru in sploh tamkajšnja nemška oblast sta menili, da bodo ta pisma vplivala na prebivalstvo tako, da ne bo več sodelovalo v osvobodilnem gibanju.

Slavko Cerar je imel dva brata in pet sester. Brata Dominika so Nemci aretirali jeseni 1941. Umrl je v Auschwitzu. Brat Feliks je bil partizan, potem so ga domobranci ujeli in hudo mučili. Umrl je pred sedmimi leti.

Tončka Šlibar, vdova po Slavku Cerarju, mi je v Domžalah pripovedovala, kako je po naključju dobila možovo poslovilno pismo.

Tončka Šlibar

»Moža Slavka Cerarja so aretirali doma v Domžalah na dvorišču, kjer je imel mehanično delavnico za popravilo koles. Ker je primanjkovalo rezervnih delov za kolesa, se mu je nekdo ponudil, da jih pretihotapi čez mejo iz Ljubljane. Orožnik je nato prišel povedati, da so ujeli nekega tihotapca z rezervnimi deli za kolesa, ki trdi, da jih je prinesel zanj. Slavko naj gre z njim na orožniško postajo pogledat, če so tam res tisti deli, ki jih je naročil. Nikdar več se ni vrnil. Tako so v rokavicah opravili aretacijo.

Več mesecev po moževi smrti mi je znanka poslala zlepljeno na dva dela pretrgano uradno begunjsko zaporniško dopisnico, ki jo je napisal mož v Begunjah. Nek gestapovec je ni oddal, verjetno jo je nosil v žepu, v Ljubljani pa mu je bila odveč in jo je strgal ter vrge v koš. Znanka, ki je bila zaposlena v gostilni Daj-damu je videla, da je gestapovec nekaj vrge v koš. Ko je odšel, je šla gledat, kaj je gestapovec strgal in odvrge. Na strgani dopisnici je opazila moj naslov in mi jo poslala.

Trikrat sem bila v Begunjah. Prvič sem vzela s seboj petletnega sina Toneta. Iz sobe je prišel s takim strahom, da ni mogel govoriti. Neka ženska v Domžalah mi je v nemščini napisala priporočilno pismo, ki sem ga oddala stražarju ob vhodu, da so lahko prebrali, zakaj želim govoriti z možem.

Medtem, ko sem čakala, da so ga pripeljali iz sobe, mi je stražar, ki je znal malo slovensko, koroško, govoril: Jaz imam doma prav takega sina.

Z možem sva se objela, stražar pa se je oddaljil.

Trdna bodi, trdna, je ponavljal, sir, sir, sir...

Razumela sem ga. V zaporu ni bil zaradi rezervnih delov za kolesa, temveč zaradi sira, ki sva ga dobila (kupila) v zbiralnici mleka v Dolskem in prek zveze poslala partizanom.

Nisem vedela, da bodo moža in še 27 zapornikov ustrelili 4. decembra 1941. leta, a sem prav tisto jutro sama prišla v Begunje. Anica, ki je v vratarnici sprejemala pakete, mi je povedala, da so jih že odpeljali v Drago. Ni pa vedela, če je med njimi tudi moj mož.

Slavko Cerar

Svetovala mi je, naj ne kažem žalosti, ker v tem uživajo.

Napotila sem se proti Dragi, na križišču pred dolino pa je iz Savnikove vile pritekla neka ženska in me rotila, naj ne grem naprej. Skriti za grmovjem sva čakali, da so se vrnil. Moža nisem videla.

V neki begunjski gostilni sem poznala natakario Minko, ki mi je obljubila, da bo vprašala po možu. Letakov o ustrelitvi ni bilo, vsaj v Domžalah ne, ni ga pa tudi sedaj v Muzeju talcev v Begunjah, kot so vsi drugi. Že drugi dan me je Minka obvestila, da sem vdova.

Mesec dni po ustrelitvi sem dobila od uprave begunjskih zaporov obvestilo, naj se zglasim, da mi bodo izročili moževe stvari. Dobila sem moževe hlače, nahrbtnik, nogavice in morda še kakšno malenkost.

Hudo potrta nisem mogla gledati moževe zaluščine iz Begunji, pa sem jo dala moji materi, ki je živela v Ihanu. Mati me je večkrat obiskala in tolažila, mi pomagala, kolikor je mogla, po treh mesecih pa je prinesla novico:

— Kadarkoli sem odprla predal, sem se zazrla v Slavkove nogavice. Kot magnet so me privlačile, kot bi želele, da jih pobožam. Ubogi Slavko, tako mlad, pa si moral umreti. Kako hudo ti je moralo biti, ko si gledal druge, kako jih privezujejo za kole! Kako hudo, ko si čakal na ustrelitev (streljali so po tri in tri).

Nekega dne sem začutila v nogavici papir.

Tu ga imaš, prinesla sem ti ga, tebi je bil namenjen. Po teh besedah je mati utihnila.

Ko sem ga prebrala, sva obe jokali, z nama pa sin Tone in štiriletna hčerka Slavi.

Možovo poslovilno pismo je razstavljeno v Muzeju talcev v Begunjah.

Pismo Slavka Cerarja se glasi:

»Ljuba žena Tončka, Tonček in Slavica! Pošiljam vam zadnje moje pozdrave in poljube Vaš očka.

Bodi dobra mati otrokom in ne zavri jih.

Imetek je tvoj in od otrok.

Umrl bodem lahko, ker vem, da za svojo ljubljeno domovino.

Zadni pozdrav in poljub Tvoj mož in očka Slavko.

Pozdrav bratom in sestram

Zbogom ljubljani

Vigaun 3. 12. 1941 Slavko

Če se Slavko Cerar ni zmotil pri navedbi datuma, potem je za smrtno obsodbo vedel že dan pred ustrelitvijo in tudi pismo je napisal dan prej.

Tone, sin Slavka Cerarja, se je izučil za avtomehanika. Ima pet otrok in hišo v Dobu. Slavi je tkalka v tovarni Induplati v Jaršah.

Jože Vidic

PAVLI NATAŠA

Cenjenim kupcem nudim komplet izbor vseh vrst etuijev, moške in damske listnice, denarnice, moške in ženske pasove ter opravljam popravila usnjenih izdelkov.
Se priporočam!

PAVLI NATAŠA
Ljubljanska 91
Domžale

BIFE »ZVONČEK« VABI

Prelog 53 pri Ihanu

Vabi občane, da pridejo v lokal, poskusijo specialitete, ki jih ponujamo (suhe klobase, sadne kupe, napitke in drugo).

Lokal, ki je oddaljen približno 300 m od glavne ceste Domžale—Ihan, leži pod gozdom ob gozdni stezi. Na vrtu imamo 40 sedežev v senci, veliko parkirišče je prav primeren prostor za rekreacijo in počitek v bližini narave po končanem sprehodu. Občane vabim, da pridejo in poskusijo naše storitve.

Janez PANCAR
Prelog 53, Ihan

Foto Repanšek
Mengeš

NOV POLETNI
DELOVNI ČAS

Foto Repanšek

Vsak dan
od 14. do 18. ure

— sobota od 9. do 12.
ure.

ZA OBISK
SE PRIPOROČAM!

Delovnim organizacijam!

Inštruiram uporabo IBM PC računalnikov in aplikativnih programov: LOTUS 123 — za urejanje tabel in poslovno grafiko.

Professional Editor — za urejanje teksta. Informacije po tel.: 721-427 (od 16. ure dalje).

IGOR ZABRET
ROBERT OREHEK
Kolodvorska 5
61230 Domžale

NOVO:

Po zelo ugodni ceni nudimo zamenjavo industrijsko obnovljenih barvnih slikovnih cevi (ekranov) z enoletno garancijo. Za večino domačih in tujih TV aparatov prav tako tudi nudimo vsa ostala popravila TV in radijskih aparatov!

Uradne ure:
Ponedeljek, sreda, petek od 13.—19. ure
Torek, četrtek od 9.—19. ure
Sobota od 9.—13. ure

Se priporočamo!

Po rokovnjaško!

Letošnjemu srečanju rokovnjačev na rob...

Lepo vas prosim, kakšna pa naj bo prireditev — rokovnjaški tabor — če ne rokovnjaška!! In organizacija? Seveda rokovnjaška! In red, pa strežba — rokovnjaška!! Pa cene? — seveda rokovnjaške! In prireditev nasploh? No, saj veste...

Gre torej za to vsakoletno srečanje rokovnjačev, ki se jih je letos zbralo manj kot prejšnja leta, četudi je sicer nasploh rokovnjačev vse več... Toliko sicer nasploh o letošnjih rokovnjačih... Ne bomo omenjali vsega, kar je ljudem prinesel ta letošnji rokovnjaški TINGL-TONGL v Lukovici, oziroma se nanaša na letošnjo DE LUXE rokovnjaško postrežbo. V prvi vrsti poglejmo ponudbo...

Nudili so čevapčice. Takole kakih 8 revčkov, takih, švohotnih so ti dali. Pa je bilo! Imeli so tudi odojka: pa rokovnjaško razčetverjenega in v svinjske mesne raztrganine razcukanega. Imeli pa so tudi rokovnjaški golaž. Kotel kot se spodobi, še kdo, drug ne le rokovnjači, bi bil z njim zadovoljen. Pripravo rokovnjaškega golaža kot specialitete je treba obširneje opisati, da se bo vedelo, kako je treba rokovnjaški golaž kuhati po novem. V kotel so nalili vode, pod njim obilo zakurili, da se je videlo nadaleč in da je bila prava pirotehnična štimunga. V kipečo vrelo vodo so potopili aluminijasto posodo, v kakršnih prevažajo hrano. Pa so »dinstali« in »tenstali« to posodo, v želji, da bi jo precvrli do mehkega. Pa se posoda nikakor ni hotela omeščati...

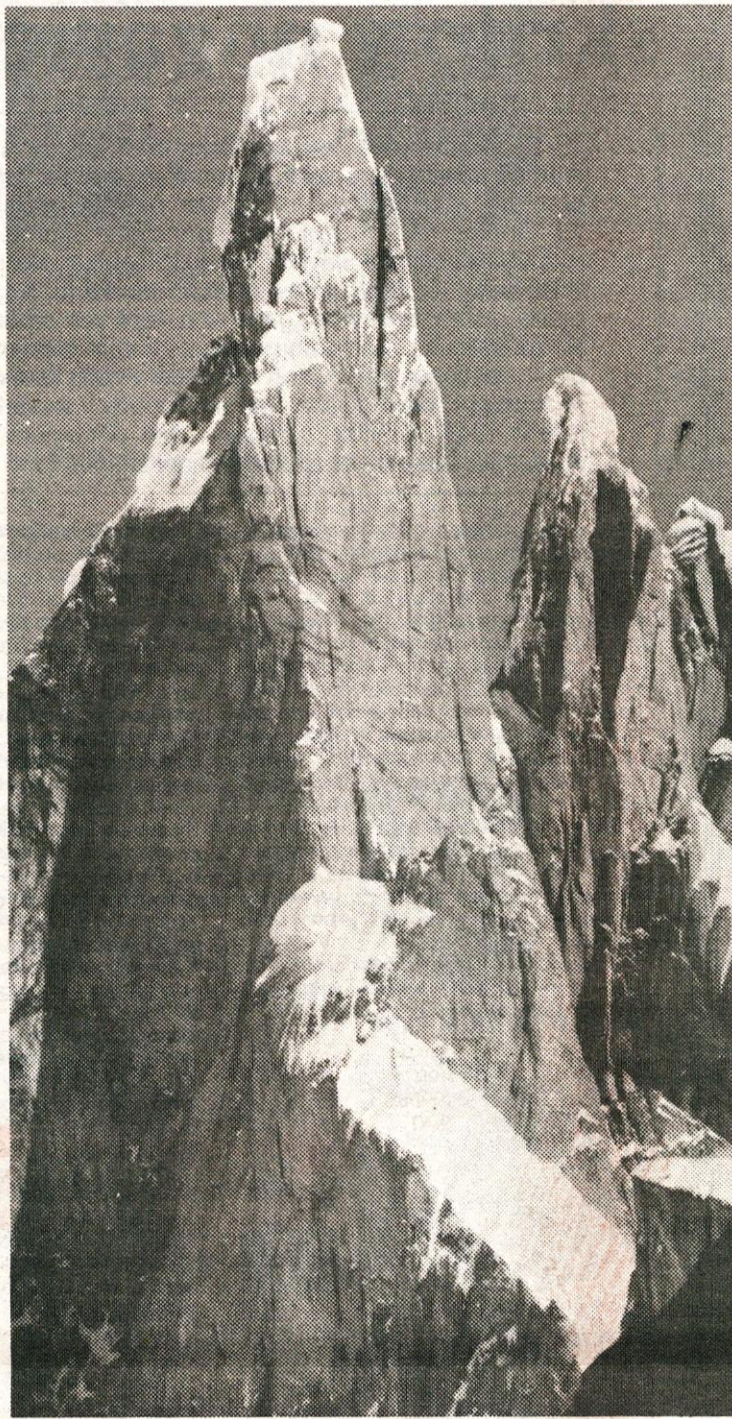
Ljudje pričakujoč in gledajoč to specialiteto v kotlu, rokovnjaški golaž imenovano, pa so medtem popivali; kak šnopček, pa pivce za živce, pa špricer, pa je. Sčasoma tako človeku postane vseeno in v svojih turistično-gastronomski omami bi bil vsakdo pripravljen cuzati svoj košček »aluminija, če bi jim ga kdo od neposlušne aluminijaste posode v kotlu odžagal.

Pritrdili boste, da takšna hrana še za psa ni dobra. Res je!! In kaj ima tukaj opraviti pes? Pri tem sicer nič, ima pa pri hrenovki, ki se ji reče hot-dog. Vroči pes!

Tudi njega so prodajali. Na rokovnjaškem taboru! Leto gospodovo 1987. Rokovnjaški tabor in hot-dog...

Blaž Mozol, Grog in drugi se v grobu obračajo!
Terezinka

Cerro Tore – naš naslednji cilj

Cerro Torre (3128m) v Patagoniji. Spredaj južna stena, naslednji cilj naših odprav...

Slamic za našo rubriko zlepa ne zmanjka. Kaj misliš, od kod jih naš odgovorni urednik le jemlje??

Odgovorni urednik, ki je to slišal dne 19. junija 1987, pri polni zavesti odgovarja:
»Iz glave, Bojan, iz glave!!«

KDO BI MISLIL...

Pred dnevi sta se urednik in fotograf znašla na trzinskem smetišču. Imela sta kaj videti! Med drugimi tudi zvezek iz srednje šole, ki je bil nekoč v lasti znanega domžalskega ekološkega delavca...

ROŽE SO PRIŠLE NAZAJ!

Pred nedavnim smo pisali, da so na domžalski železniški postaji ukradli z oken nekaj rož. Zvedeli pa smo, da je medtem neznan dobitnik (pa menda ja ne tat??) v Arboretumu Volčji potok plačal nove rože in tudi dostavo zanje.

Kdo bi si mislil, tovariši! Da obstaja še vest... Sicer pa če ima

občutek za rože, mu je preostalo tudi še nekaj občutka za pravico poštenje...

SOGLASNOST

Kaj je to žalost? To, če se organizaciji iz enega kraja moreta poenotiti. Denimo iz Lukovice. Na isti dan (21. junij 1987) sotekmovalci FAM Lukovica organizirali tombolo, turistični delavci pa Rokovnjaški tabor. Cesar niso mogli ljudje, storila narava, ki je zadevo ustorno uskladila...

KAJ JE SEDAJ TO?

Ljudje sprašujejo kaj pomeni to, da gredo vse glavne nagrade naših domžalskih tombol tja, kjer se igra drugače, kot mi. Kultura tovariši, to je kultura! V Domžalah goste od vsepovsod lepo sprejmemo, na šankih jih hranimo in napojimo, ob koncu nagradimo in kot take spustimo domov.

IDEJA

Na seji uredniškega odbora dne 23. junija 1987 smo menili, da grajo Gorjača rokovnjača d. Razvojnemu zavodu Domžale premalo rigoroznosti do različnih izvajalcev gradbenih del na območju domžalske občine.

Graje »Gorjača rokovnjača« naposled nismo podelili, ker nismo, da so že itak dovolj kaznovani, ker morajo z našimi gradbenimi izvajalci vsakodnevno delovati...

POZIV V VSE KRAJEVNE SKUPNOSTI!

Občani, predlagajte!

Uredniški odbor glasila »Občinski poročevalec« poziva vse občane, da sodelujejo v akciji podeljevanja priznanja »Zlati slamniki« in grajo »Gorjača rokovnjača«. Predloge za vse, kar je resnično vredno priznanja in pohvale (ne gre samo za vprašanja ekologije in urejenosti krajev) pošljite na uredništvo, prav tako seveda tudi predloge za graje »Gorjača rokovnjača«.

Nekaj najbolj tehtnih predlogov bomo nagradili!

Uredništvo

NAŠA DOMŽALSKA KRONIKA

25. 5. 1987

V noči iz preteklega dne je neznanec vlomil v cerkev na Golčuju nad Blagovico. Pri tem je zmanjkalo kip sv. Neže in dva svečnika. Kam smo prišli, kam smo prišli!!! Sedaj že sveta Neža ni več varna...

Ob 19.35. uri je bila postaja milice obveščena, da gorijski smeti v kontejnerju pri OŠ v Ihanu. Miličniki so ugotovili, da so ogenj zanetili otoci, da pa so ga takoj pogasili gasilci, ki so ravno takrat prišli!!! Sedaj že sveta Neža ni več varna...

Tako je, če gre za dobro sodelovanje v kraju...

V noči iz prejšnjega dne je bila pokradena solata, last občana Z. J. iz Domžal. Solata je rasla na njivi ob poti proti Šentpavlu. Neznanec je na kraju pustil tudi nekaj sledov. Ta je pustil sledi, spominjamo pase nočne kraje motovivca, ko je storilec pustil na gredi — protezo...

Med 20. in 21. uro je doma na Slamninarski 21 v Mengšu razgrajal D. A. Zaradi spora z ženo je tolkel po vratih in s tem motil tudi sosede. Glavno je, da ni tolkel po ženi...

Ob 23.50. uri sta bila v samskem domu na Cesti talcev 19c dobljena 32. letni B. N. iz Domžal in 22. letni Š. A. iz Banja Luke. Prenočevala sta neprijavljena oz. proti določbam občinskega odloka. To bo drago spanje, tovariši...

26. 5. 1987

Ob 23.35. uri so zaprosili za intervencijo iz Garni hotela na Trojanah. Po vratih hotela so razbijali 21. letni O. M., 27. letni M. I. 34. letni U. B. in 22. letni L. D. doma iz Trojan oz. bližnje okolice. Kljub temu, da jih niso spustili noter z razgrajanjem niso prenehali. Pri tem je L. D. brnil v steklena vrata in jih razbil ter povzročil za 200.000.— din škodo. Že bežen pogled je pokazal, da so bili kršitelji pod vplivom alkohola. Precej časa bodo — pod vplivom — denarne kazni...

Ob 12.30. uri je prišlo do prometne nezgode na Kamniški cesti na Rodici. Voznik osebnega avtomobila S. I. iz Vira je izsilil prednost pred voznicom osebnega avtomobila P. J. iz Suhadol. Pri tem je nastalo okrog 400.000.— din materialne škode.

27. 5. 1987

V noči iz 25. 5. je neznanec vlomil v rezervoar tovornega avtomobila parkiranega pred gostiščem na Trojanah. Odtrgal je ključavnico in iztočil 150 litrov nafte. Dobro, nafta, kaj pa pijača!

Nesrečno se je v Domžalah končal obisk 40. letnega N. L. iz Ljubljane. Svoj osebni avtomobil je parkiral na Taborski ulici v Domžalah tega dne okrog 15. ure. Na sprednjem sedežu je pustil v vozilu moško ročno torbico z dokumenti in 17.000.— din gotovine. Toliko je možakarja stal obisk naših prelepih Domžal.

29. 5. 1987

V večernih urah je bil v Česeniku dobljen 23. letni M. I. kateri je tam stanoval že nekaj časa neprijavljen. Pri preverjanju je bilo ugotovljeno, da gre za osebo, ki jo iščejo organi za notranje zadeve v Nišu. Tako: v Nišu izglubljeno, v Domžalah najdeno!

31. 5. 1987

Tatvino dirkalnega kolesa Rog Maraton vinsko rdeče barve je prijavila J. E. s Količevega. Kolo je prejšnji večer nezaklenjeno parkirala pred cerkvijo v Dobu. V času ene ure, ko je bila odsotna, je neznanec izkoristil njeno nepazljivost in jo oškodoval za 200.000.— din. Greh, velik greh — tatvina. Pa še pred cerkvijo...

Ob 23. uri je 57. letni V. I. s Dešna sporočil, da mu je zmanjkala kosa. Koso je tega dne pustil na travniku, nato pa je ni več našel. Slabo znamenje tale tatvina kose. Kaj pa, če je ponjo prišla — matilda.

1. 6. 1987

Dopoldne so vestne prodajalke v Veleblagovnici prijele 27. letno G. V. doma iz Celja. Hotela je ukrasti otroško obleko vredno 34.000.— din. Miličnikom se je zlagala svoje osebne podatke, bila pa je tudi brez vseh dokumentov. »Firmo« so lahko ugotovili za to pristojni...

2. 6. 1987

Občan C. J. je podal zapisnik oziroma prijavil krajo vrvi za sušenje perila ter hlač in puloverja. Neznanec ga je oškodoval za 50.000.— din. Tatvina je bila izvršena 1. 6. 1987. Kaj se čudite? Oprano je treba ukrasti! Kdo bo pa kradel umazano?

20. 5. 1987

Ob 20.55. uri je v stanovanju na ulici Urha Stenovca razgrajal vinjeni I. M. Pri tem je ogrožal ženo in otroka, kljub intervenciji miličnikov pa se ni dovolj pomiril in je bil pridržan do iztreznitve. Popolna iztreznitev pride po izreku sodnika za prekrške.

3. 6. 1987

Neznanec je ukradel ogledalo iz WC-ja na železniški postaji v Domžalah. Ogledalo je bilo pritrjeno na steno in ga je storilec nasilno snel. Kadar pogleda vanj — zagleda obraz tatu.

5. 6. 1987

Ob 9.35. uri je bil tik ob cestno-železniškem prehodu na Ljubljan-

ski cesti v Domžalah nepravilno parkiran osebni avtomobil Jugo 45, last M. L. iz Ljubljane. Pri spuščanju zapornice so le-te udarile po strehi avtomobila. Očitno so občani pozabili, da še vedno velja predpis, ki govori, da se vozila ne smejo zaustavljati ali parkirati bližje kot 15 metrov od cestno-železniškega prehoda. Kaj pa če je občanka preizkušala, če zapornice dobro delujejo?

Ob 14.30. uri je prišlo do prometne nezgode z večjo materialno škodo na magistralni cesti Ljubljana—Celje v naselju Kompolje. Iz tovornega avtomobila, ki se je prevrnil se je razsula večja količina steklenih predmetov in tako zaprla vozišče. Voznja po dvorišču bližnje hiše mimo nezgode je bila možna le zelo počasi in to le osebnim avtomobilom. Zaradi tega je bil promet iz smeri Celja in iz smeri Ljubljane, predvsem pa tovorni avtomobili, preusmerjen skozi Kamnik. Dogodek je povzročil precej hude krvi med vozniki. Tudi zato, ker ni ostala nobena steklenica — cela...

6. 6. 1987

Tatvino moškega kolesa Rog sport, bronza barve je prijavil R. J. iz Drtije. Neznanec mu je kolo ukradel prejšnji dan. Parkirano je bilo zaklenjeno pri spomeniku v Moravčah. Spomenik je ostal. Spominek pa je šel. Verjetno je na poti...

7. 6. 1987

Že ob 6.50. uri je bil pod učinkom alkohola 20. letni K. D.

doma z Radioceste v Domžalah. V križišču Ljubljanske in Kamniške ceste je skočil na pred semaforjem ustavljeni osebni avtomobil last H. J. iz Doba. Najprej je skočil na pokrov prtljažnika in nato še na streho ter povzročil škodo za približno 300.000.— din. Očitno je skakanje po avtomobilih postalo že prava moda. Modno obračunavanje bodo — kot zatrjujejo — drago zaračunavali...

Ob 15.30. uri je prišlo do prometne nezgode s smrtnih izidom na Savski cesti v Domžalah. 59. letni Z. C. iz Domžal je vozil s kolesom po pločniku. Nenadoma je zavil, ne da bi to prehodno nakazal, na vozišče Savske ceste in pri tem zaprl pot vozniku osebnega avtomobila V. P. iz Ljubljane. Voznik osebnega avtomobila je zaviral, a nezgode ni mogel preprečiti. Za voznika kolesa so bile posledice usodne...

Ob 16.20. uri je K. V. iz Hudega prijavil, da mu je bilo prejšnji večer ukradeno neregistrirano motorno kolo Tomos BT 50. Naslednji dan je bilo ugotovljeno, da je to storil 17. letni H. S. iz Nožic. Do prihoda miličnikov je motorno kolo že razstavil, tako, da je bil motor dobljen pri njem, ogrodje, oziroma okvir, pa pri njegovem prijatelju. Delajo, delajo, vi pa pravite, da mladina ni delovna...

9. 6. 1987

V noči iz 8. 6. je neznanec skušal oropati telefonsko govornico v Mengšu. Pri poskusu, da bi prišel do denarja v aparatu je poškodoval številčnico, ključavnico in ohišje telefona. Po telefonu ni govoril.